KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.5.2008
KOM(2008) 306 endelig

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr.

om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. […]/2008

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013)

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE OG FORMÅL

Hovedformålene i Kommissionens meddelelse "Forberedelser til sundhedstjekket af reformen af den fælles landbrugspolitik" af 20. november 2007 var at vurdere, gennemførelsen af 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik og at indføre de ændringer af reformprocessen, som anses for nødvendige for at forenkle politikken yderligere, så nye markedsmuligheder kan udnyttes, og for at forberede den på at klare nye udfordringer som klimaforandringer, vandforvaltning og bioenergi.

I de seneste måneder har et af ovennævnte mål, som er at udnytte markedsmulighederne, fået en ny dimension, fordi priserne på mange landbrugsprodukter er fløjet i vejret. Som følge af prisstigningerne i 2006 og i første halvår af 2007 blev der i meddelelsen fra november allerede draget den konklusion, at den fælles landbrugspolitiks resterende instrumenter til regulering af udbuddet (nemlig mælkekvoter og jordudtagning) skulle afskaffes. Kombinationen af de faktorer, der resulterede i denne udvikling, og den måde, EU bedst kan reagere på den, behandles i en separat meddelelse fra Kommissionen.

De vigtigste konklusioner, der i meddelelsen om sundhedstjekket fra november blev draget af vurderingen af de seneste reformer af den fælles landbrugspolitik, holder dog fortsat. Disse reformer udgjorde en ny fase i denne proces, hvor de fleste af de direkte betalinger blev afkoblet via enkeltbetalingsordningen, hvilket i 2003 skete for markafgrøder, oksekød, fårekød og mælk og mejeriprodukter og i 2004 for olivenolie, bomuld og tobak. Som led i reformen i 2003 blev politikken for udvikling af landdistrikterne styrket ved tilførsel af yderligere midler, og dens instrumenter blev underkastet en reform i 2005. Reformprocessen fortsatte i sidste ende med reformen af sukkersektoren (2006) og frugt- og grøntsagssektoren og vinsektoren (2007).

Ovennævnte reformer afspejler den markante kursomlægning af den fælles landbrugspolitik, som har rustet den til nu bedre at kunne nå sine vigtigste mål.

- Producentstøtten er i vid udstrækning (90 %) afkoblet fra produktionsbeslutningerne, hvilket giver EU's landmænd mulighed for at træffe deres valg ud fra markedssignalerne, at basere sig på deres bedriftspotentiale og præferencer, når de tilpasser sig ændringer i deres økonomiske miljø. Dette er den mest effektive måde at yde indkomststøtte til landbruget på.

- Afviklingen af produktionsstøtten, der generelt blev betragtet som årsag til tidligere tiders overskudsproblemer, og nedsættelsen af EU-støttepriserne har bragt EU's landbrug meget tættere på verdensmarkederne, har skabt bedre ligevægt på markederne og reduceret budgetudgifterne til interventionslagre og afsætning af overskud.

- Reformprocessen har resulteret i, at EU-landbrugets konkurrenceevne er blevet forbedret trods den faldende EU-andel på de fleste råvaremarkeder, og at EU er blevet den største eksportør af landbrugsprodukter, hovedsagelig højværdiprodukter, og samtidig stadig er verdens største importør af landbrugsprodukter og fortsat langt det største marked for udviklingslandene.

- Den fælles landbrugspolitik bidrager i stigende grad til at afværge risiciene for miljøskader og til at levere mange af de offentlige goder, som vore samfund forventer, da producentstøtten nu i kraft af krydsoverensstemmelsesordningen afhænger af, at der overholdes normer for miljø, fødevaresikkerhed og –kvalitet og dyrevelfærd.

- Den styrkede politik for udvikling af landdistrikterne støtter beskyttelsen af miljøet og landskaberne og skaber vækst, arbejdspladser og innovation i landdistrikterne, især de afsidesliggende områder, der er affolket eller stærkt afhængige af landbruget.

Ovennævnte udvikling viser, at den aktuelle fælles landbrugspolitik adskiller sig fundamentalt fra den gamle. I meddelelsen "Forberedelser til sundhedstjekket af reformen af den fælles landbrugspolitik" gøres det endvidere gældende, at "for at den fælles landbrugspolitik også skal kunne holde fremover, skal det dog være muligt at evaluere dens instrumenter, at teste, om de fungerer, som de skal, at fastslå, hvilke justeringer der skal foretages for at nå de erklærede mål, og at tilpasse den til nye udfordringer".

I tråd med tilkendegivelserne i meddelelsen har Kommissionen udarbejdet forslag til retsforskrifter tillige med en konsekvensanalyse af sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik baseret på en bred høring af interesserede parter og bidrag fra andre europæiske institutioner.

Forslagene vedrører tre grundforordninger:

– Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af støtteordninger for landbrugere

– Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)

– Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Disse forslag, der ikke i sig selv udgør en gennemgribende reform, bidrager til at videreudvikle den fælles landbrugspolitik, så den fremmer et bæredygtigt og markedsorienteret landbrug, hvilket er i tråd med Kommissionens overordnede mål og traktatens bestemmelser.

2. ENKELTBETALINGSORDNINGEN OG DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

2.1. Forenkling

Bedre og enklere lovgivning er et af Kommissionens prioriterede politiske mål for perioden 2004-2009. Det vigtigste skridt i retning af at forenkle den fælles landbrugspolitik blev taget med reformen i 2003, hvor de fleste direkte betalinger til landmændene blev afløst af enkeltbetalingsordningen, og med vedtagelsen af fusionsmarkedsordningen i 2007.

Erfaringen har vist, at enkeltbetalingsordningen har bidraget til at mindske den administrative byrde, til at undgå unødige offentlige udgifter, til at øge offentlighedens accept af den fælles landbrugspolitik og til at forbedre landbrugets konkurrenceevne. Der kan dog stadig gøres mere for at forenkle reglerne, især i forbindelse med krydsoverensstemmelsesordningen og den aktuelle delvis koblede støtte.

Krydsoverensstemmelse

Med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 blev kravet om krydsoverensstemmelse indført i enkeltbetalingsordningen. Det betyder, at betalingerne er betinget af, at der overholdes miljø-, fødevaresikkerheds- og dyrevelfærdsbestemmelser, og at bedriften bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand.

Medlemsstaterne har gjort opmærksom på praktiske problemer med at gennemføre krydsoverensstemmelseskravene, og Kommissionen er selv blevet opmærksom på problemer ved revisionen i forbindelse med afslutningen af regnskaberne. Det har foranlediget Kommissionen til at undersøge krydsoverensstemmelsesordningens anvendelsesområde for at forenkle den og gøre den mere målrettet. Det foreslås især at fjerne nogle lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der anses for irrelevante eller uden for landmændenes ansvarsområde, og i betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand at indføre krav, der bevarer jordudtagningens miljøfordele og vedrører vandforvaltning.

Delvis koblet støtte

Ved reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 mente nogle medlemsstater, at en fuldstændig afkobling bl.a. kunne skabe risiko for, at produktionen blev nedlagt, at der ville blive mangel på råvareforsyninger til forarbejdningsindustrien, eller at der ville opstå sociale og miljømæssige problemer i områder med få økonomiske alternativer. Det var årsagen til, at det inden for bestemte sektorer blev besluttet at bevare koblet støtte i et vist omfang.

Erfaringen har vist, at afkoblingen generelt ikke har medført dramatiske ændringer i produktionsstrukturen i EU som helhed, og at den har fået landmændene til at producere det, som markedet efterspørger, på en mere bæredygtig måde. At køre med to parallelle systemer (koblet og afkoblet støtte) har naturligvis heller ikke bidraget til at forenkle de nationale og regionale myndigheders arbejde i medlemsstaterne.

Derfor foreslås det at afskaffe den resterende koblede støtte i overensstemmelse med principperne i reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og overføre den til enkeltbetalingsordningen. Der foreslås dog en undtagelse for ammeko-, fåre- og gedepræmier. I disse tilfælde foreslås det at lade medlemsstaterne beholde den koblede støtte (i sin nuværende form) for at støtte den økonomiske virksomhed i områder, hvor der kun er få eller slet ingen økonomiske alternativer.

Andre forenklingsspørgsmål

Forslaget indeholder også andre foranstaltninger, der går ud på at forenkle enkeltbetalingsordningen yderligere. Især foreslås der mere fleksible regler for at anvende den nationale reserve og overdrage betalingsrettigheder, og der er blevet større valgfrihed med hensyn til at ændre rettigheder og betalingsdatoer. Det foreslås også at afskaffe jordudtagningsrettighederne.

2.2. Mulighed for at yde en mere ensartet afkoblet støtte

Med reformen i 2003 indførtes afkoblet landbrugsstøtte som et centralt element i den fælles landbrugspolitik. Hovedformålet var at skabe en ordning med direkte betalinger, der giver landmændene mulighed for at blive markedsorienterede, og som er så enkel som muligt at administrere, og som er forenelig med WTO. Til gennemførelse af ordningen fik medlemsstaterne valget mellem to modeller, den historiske og den regionale:

– historisk model: her er betalingsrettighederne baseret på individuelle referencebeløb for hver landbruger

– regional model: her er betalingsrettighederne ensartede og baseret på de beløb, som landbrugerne i en region har modtaget i referenceperioden.

Ifølge de nugældende regler kan medlemsstaterne ikke ændre deres beslutning om, hvilken model de vil gennemføre enkeltbetalingsordningen efter. Erfaringen har dog vist, at det er nødvendigt eller ønskeligt at foretage nogle tilpasninger i de gældende ordninger. Som eksempel kan nævnes, at det efterhånden vil blive vanskeligere at retfærdiggøre støtteforskellene i forbindelse med gennemførelsen af den historiske model, jo længere referenceperioderne for betalingerne kommer til at ligge tilbage i tiden.

Den regionale model giver derimod landmændene en mere rimelig støtte, til trods for at støtten oprindeligt blev omfordelt i et vist omfang.

Derfor har Kommissionen foreslået, at medlemsstaterne skal kunne tilpasse deres betalingsmodel ved gradvis at gå over til en mere ensartet betaling pr. rettighed for at gøre enkeltbetalingsordningen effektivere og enklere. Samtidig indeholder forslagene en række foranstaltninger til forenkling af gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen.

2.3. Forlængelse af den generelle arealbetalingsordning

Den generelle arealbetalingsordning blev indført som en forløber for enkeltbetalingsordningen i de medlemsstater, som tiltrådte EU pr. 1. maj 2004, for at gøre det lettere for dem at tilpasse sig forholdene i EU på grund af deres særlige landbrugssituation. Formålet med den generelle arealbetalingsordning var, at den som overgangsordning skulle fremme en gnidningsløs integrering af EU-10 og EU-2 i betragtning af de meget store forskelle mellem deres generelle økonomiske niveau og det økonomiske niveau i deres landdistrikter og niveauet i EU-15.

Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, skal gå over til enkeltbetalingsordningen i 2011 (2012 for Bulgarien og Rumænien). De pågældende medlemsstater bør kunne forlænge den generelle arealbetalingsordning til 2013. Denne valgmulighed er i tråd med den beslutning, der er truffet for EU-15, fordi de får mulighed for at ændre på gennemførelsen af deres enkeltbetalingsordning og kan vælge at gå over til en mere ensartet afkoblet støtte.

2.4. Revideret artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003

I henhold til artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 vedrørende ordninger for direkte støtte til landbrugere kan medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen, tilbageholde op til 10 % af den del af de nationale lofter for direkte betalinger, der svarer til den pågældende sektor, til foranstaltninger, som vedrører miljøbeskyttelse eller –forbedring, eller for at forbedre landbrugsprodukternes kvalitet og markedsføringen af dem.

For at medlemsstaterne kan reagere mere fleksibelt på de behov, der opstår som følge af den fælles landbrugspolitiks generelle målsætninger, foreslås det at gøre artikel 69 bredere:

– bestemmelsen om, at lineære nedsættelser, der foretages inden for en bestemt sektor, skal blive inden for samme sektor, ophæves

– foranstaltninger, som tager hensyn til ulemperne for landmænd, der i bestemte områder har specialiseret sig inden for mælke-, oksekøds-, fåre- og gedekøds- og risproduktion, er dækket

– der er også mulighed for at anvende de tilbageholdte beløb til at supplere rettigheder i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og udviklingsprogrammer

– på visse betingelser ydes der også støtte til nogle risikostyringsforanstaltninger, herunder afgrødeforsikringer mod naturkatastrofer og gensidige fonde i forbindelse med dyresygdomme

– foranstaltninger, der ikke med sikkerhed opfylder betingelserne i WTO's grønne boks, begrænses til 2,5 % af lofterne

– endelig får medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, også ret til at anvende denne bestemmelse.

2.5. Graduering

Ved graduering forstås, at der foretages en procentuel nedsættelse af de direkte betalinger til landmændene (søjle I), og at de derved frigjorte budgetmidler overføres til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne (søjle II).

I forbindelse med reformen i 2003 blev det vedtaget at indføre en obligatorisk graduering for alle medlemsstater i EU-15 fra 2005, hvor den blev fastsat til 3 %, hvorefter den blev forhøjet til 4 % i 2006 og 5 % fra 2007 og fremefter. Der blev også indført et fribeløb på 5 000 EUR, op hvilket der ikke foretages nogen nedsættelse af de direkte betalinger.

I meddelelsen "Forberedelser til sundhedstjekket af reformen af den fælles landbrugspolitik" blev der gjort opmærksom på en række nye og aktuelle udfordringer, som den fælles landbrugspolitik står overfor, som fx klimaforandringer, risikostyring, bioenergi, vandforvaltning og biodiversitet, og politikken for landdistriktsudvikling anføres som en af mulighederne til at klare disse ændringer.

De foranstaltninger, der er til rådighed i henhold til landdistriktspolitikken, giver allerede forskellige alternative muligheder for at tackle de nye udfordringer, og medlemsstaterne har allerede inkorporeret tilsvarende foranstaltninger i deres landdistriktsprogrammer for perioden 2007-2013. Ifølge de første erfaringer med udnyttelsen af midlerne til landdistriktsudvikling i 2007 ser det dog ud til, at medlemsstaterne har brug for flere midler, end de har til rådighed.

For at give medlemsstaterne mulighed for at efterkomme det stigende behov for at klare nye udfordringer ved hjælp af landdistriktsforanstaltningerne, foreslås det at forhøje den obligatoriske graduering med 8 % og at tilføje et ekstra progressivt element som led i en ny ordning, der er baseret på følgende principper:

– alle nye indtægter fra graduering beholdes af den medlemsstat, der tilvejebringer dem

– i EU-15 forhøjes grundgradueringen, der gælder for alle betalinger på over 5 000 EUR, med 2 % om året fra 2009, indtil den i 2012 når op på yderligere 8 % (oven i de nuværende 5 %)

– der indføres et progressivt element, hvor betalingerne nedsættes trinvis med yderligere 3 % i takt med, at betalingerne stiger, og der foreslås en ny ordning til finansiel forvaltning af den direkte støtte, hvor der fastsættes samlede nettolofter for hver medlemsstat

– Af følgende tabel fremgår de samlede gradueringsprocentdele, der skal anvendes (nugældende + supplerende):

Tærskler	2009	2010	2011	2012
1 til 5 000	0	0	0	0
5 000 til 99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000 til 199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000 til 299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
over 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

– De direkte betalinger i EU-10 skal også gradueres i 2012 med en grundsats på 3 % (i stedet for 13 %). Bulgarien og Rumænien er fritaget med hensyn til indfasning af de direkte betalinger.

2.6. Begrænsning af betalinger

46,6 % af modtagerne af direkte betalinger i EU-25 modtager under 500 EUR. Der er hovedsagelig tale om landmænd med små bedrifter, men i nogle medlemsstater drejer det sig også om modtagere, hvis betaling er lavere end omkostningerne ved at forvalte dem.

For at forenkle og reducere omkostningerne ved forvaltning af de direkte betalinger foreslås det, at medlemsstaterne enten fastsætter et minimumsbeløb for betalinger på 250 EUR eller også fastsætter et støtteberettiget minimumsareal pr. bedrift på mindst 1 hektar eller begge dele. Dog fastsættes der særlige bestemmelser for de medlemsstater, hvis landbrugssektor hovedsagelig består af meget små bedrifter.

3. FUSIONSMARKEDSORDNINGEN

3.1. Mekanismer for markedsintervention

På grundlag af analyser har Kommissionen konkluderet, at reguleringen af udbuddet på markedet ikke bør bremse EU's landmænds evne til at reagere på markedssignalerne, men bør omdannes til et reelt sikkerhedsnet. Med henblik herpå foreslås det at forenkle og harmonisere de gældende bestemmelser om offentlig intervention ved at udvide licitationsordningen.

I kornsektoren foreslås det at indføre licitation for brødhvede, mens der for foderkorn anvendes samme model som for majs (nedsættelse af det kvantitative loft til nul). For hård hvede foreslås det under hensyntagen til de aktuelle og forventede markedsforhold at afskaffe intervention. Af samme årsager foreslås det også at afskaffe intervention for ris og svinekød. Bestemmelserne om licitation skal også gælde for smør og skummetmælkspulver.

3.2. Afskaffelse af jordudtagning

På grundlag af markedsudsigterne og gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen foreslås det at afskaffe jordudtagning som instrument til regulering af udbuddet. Ifølge forslagene om krydsoverensstemmelse og landdistriktsudvikling får medlemsstaterne de rette redskaber til at sikre, at de aktuelle miljøfordele, som er forbundet med jordudtagning, kan bevares.

3.3. Overgang til ophævelsen af mælkekvoterne

I 1984 blev der indført kvoter på grund af overproduktion. De aktuelle markedsudsigter tyder på, at betingelserne, som lå til grund for at indføre mælkekvoter i 1984, har forandret sig fuldstændigt. Da mælkekvoterne udløber i 2015, bør sektoren forberedes på et marked uden kvoter efter 2015 ved hjælp af gradvise overgangsforanstaltninger. For at mælkesektoren kan få en "blød landing", når kvoterne udløber, foreslås der en årlig kvoteforhøjelse.

Generelt forventes det, at afviklingen af mælkekvoterne vil få produktionen til at stige, mens priserne vil falde og sektorens konkurrenceevne øges. Det forventes dog at blive vanskeligt at opretholde en minimumsproduktion i nogle områder, som fortrinsvis men ikke udelukkende er bjergområder. Disse problemer kan løses ved at anvende særlige foranstaltninger i henhold til artikel 68 i forordningen om ordninger for direkte støtte.

3.4. Særlig støtte til mælkesektoren

Det foreslås at afskaffe støtten til privat oplagring af ost og støtten til afsætning af smør til konditorvarer og konsumis og til direkte forbrug. Disse ordninger er ikke længere nødvendige til at støtte markedet og bør derfor ophæves.

For så vidt angår andre produkter, som det i henhold til de gældende regler er obligatorisk at yde støtte til, fx støtte til privat oplagring af smør, støtte til skummetmælkspulver, der anvendes som foder, og støtte til kaseinproduktion, foreslås det at indføre en fakultativ støtteordning, som Kommissionen kan beslutte at anvende, hvis markedssituationen kræver det.

3.5. Andre støtteordninger

En række små støtteordninger foreslås afkoblet og inkorporeret i enkeltbetalingsordningen, fordi det vil bidrage til at øge konkurrenceevnen og forenkle reglerne. For hamp, proteinafgrøder og nødder kan overgangen til enkeltbetalingsordningen ske uden overgangsperiode. For ris, tørret foder, kartofler til stivelsesfremstilling og lange hørfibre foreslås der en overgangsperiode, inden støtten afkobles fuldstændigt, for at hjælpe landmændene og forarbejdningsindustrien med gradvis at tilpasse sig den nye støtteordning. På baggrund af den aktuelle meget kraftige efterspørgsel efter bioenergi foreslås det også at afskaffe energiafgrødeordningen.

4. NYE UDFORDRINGER OG POLITIKKEN FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Da der er lagt loft over det samlede budget til den fælles landbrugspolitik frem til 2013, kan der kun findes flere midler til landdistriktsudvikling i kraft af øget obligatorisk graduering.

Der er behov for flere midler til at gøre et større arbejde inden for de områder, som EU prioriterer højt, nemlig klimaforandringer, vedvarende energi, vandforvaltning og biodiversitet.

- Klima og energi er kommet til at stå øverst på dagsordenen nu, hvor EU har valgt at stå i spidsen for at opbygge en global økonomi med lav CO^2-udledning. I marts 2007 godkendte EU's stats- og regeringschefer Kommissionens forslag om at nedskære CO^2-emissionerne med mindst 20 % frem til 2020 (30 %, hvis der kan opnås enighed om globale mål) og at fastsætte et bindende mål for anvendelsen af vedvarende energikilder på 20 %, og herunder skal 10 % af forbruget af benzin og dieselolie dækkes af biobrændstoffer. Landbruget og skovbruget kan spille en vigtig rolle som leverandører af råvarer til produktion af bioenergi, når det gælder kulstofbinding og yderligere reduktion af drivhusgasemissioner.

- EU's mål for vandpolitikken er fastlagt i vandrammedirektivet, der skulle blive gennemført fuldt ud i perioden 2010-2012. Som storforbrugere af vand og vandreserver spiller landbruget og skovbruget en vigtig rolle i bestræbelserne på at opnå en bæredygtig vandforvaltning både kvantitativt og kvalitativt. Vandforvaltning kommer til at indtage en stadig større plads ved tilrettelæggelsen af strategien i forbindelse med allerede uundgåelige klimaforandringer.

- Medlemsstaterne har givet tilsagn om at standse nedgangen i biodiversiteten senest i 2010, men dette mål ser mere og mere ud til ikke at kunne nås. En stor del af Europas biologiske mangfoldighed er afhængig af landbruget og skovbruget, og arbejdet på at beskytte biodiversiteten må øges, især på baggrund af klimaændringernes forventede skadelige virkninger og den stigende efterspørgsel efter vand.

Medlemsstaterne opfordres til at udnytte alle de ekstra midler, der er til rådighed for 2010-2013, og at tilpasse deres strategier og programmer i overensstemmelse hermed. Især kan investeringsstøtten under akse 1 målrettes mod energi-, vand- og andet inputbesparende maskineri og udstyr og produktion af (råvarer til) vedvarende energi til brug på bedriften og uden for bedriften. Under akse 2 kan miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og skovbrugsforanstaltninger især bruges til bevarelse af biodiversiteten, vandforvaltning og forebyggelse af klimaændringer. Under akse 3 og 4 kan der ydes støtte til lokale projekter vedrørende vedvarende energi.

I den forbindelse vil det syvende forskningsrammeprogram fungere som hjælp til at klare de nye udfordringer og yde værdifuld støtte til innovationer inden for landbruget og til at føre en målrettet politik.

5. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Siden reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 har den fælles landbrugspolitik haft en indbygget mekanisme med finansiel disciplin, der blev taget i anvendelse fra regnskabsåret 2007 i tilfælde, hvor der er risiko for, at uventede udgifter vil overstige det finansielle loft over markedsudgifterne og den direkte støtte. Forslaget ændrer ikke de principper for mekanismens anvendelse, som blev indført med reformen i 2003 og ændret ved EU-12's tiltrædelse. Størstedelen af den fælles landbrugspolitiks støtte er nu fast, og markedsudsigterne er kommet til at se betydeligt bedre ud siden 2003. Derfor er risikoen for, at der vil blive anvendt finansiel disciplin (dvs. skåret i den direkte støtte) blevet mindre end tidligere forventet.

Forslagene om graduering i forbindelse med enkeltbetalingsordningen og udvikling af landdistrikterne har pr. definition ingen følger for EU-budgettet, fordi der er tale om en simpel obligatorisk overførsel fra første til anden søjle i den fælles landbrugspolitik. For medlemsstaternes budget kan øget graduering føre til øgede nationale udgifter på grund af den medfinansiering, der kræves i forbindelse med støtte til landdistriktsudvikling. Det betyder, at nogle medlemsstater har mulighed for at vende tilbage til de (højere) nationale udgifter, der oprindeligt var planlagt, før beslutningen om den finansielle ramme for 2007-2013 blev truffet. Der kan blive moderate finansielle følger for EU-budgettet, når nogle foranstaltninger overføres til enkeltbetalingsordningen, men de fleste af dem er også budgetneutrale.

Den seneste stigning i verdensmarkedspriserne har ført til en klar forbedring af markedsudsigterne i forhold til forventningerne, da der blev truffet beslutning om 2003-reformen. Reformen af majsinterventionsordningen har siden da løst en del af de tidligere forventede problemer på kornmarkedet, og de foreliggende forslag om intervention for korn forbedrer forholdene yderligere. De ekstraudgifter, der forventes hen mod slutningen af den nugældende finansielle ramme, er relativt små. Inden for mælkesektoren afhænger følgerne snarere af, hvornår udgifterne vil blive afholdt (før eller efter 2013).

Mælkekvoternes udløb vil under alle omstændigheder lægge yderligere pres på smør. Det foreliggende forslag, hvormed der indledes en gradvis kvoteafvikling, er generelt mere fordelagtigt, ikke blot for sektoren, men også for den fælles landbrugspolitiks udvikling på lang sigt. Det kan dog ikke udelukkes, at der bliver behov for nogle begrænsede yderligere udgifter til eksport af smør. Om det kommer til at ske, afhænger af faktorer, som ikke er bekendt på nuværende tidspunkt (aftalen om DDA og udviklingen på verdensmarkedet). Derfor indeholder dette forslag en klausul om revision i 2012, således at udviklingen på mejerimarkederne kan blive vurderet for at afgøre, om der skal træffes yderligere foranstaltninger for at undgå budgetstigninger. Der forventes nogle besparelser som følge af, at nogle gældende foranstaltninger ophæves. De vigtigste konsekvenser for budgettet af den bløde landing i forbindelse med ophævelsen af mælkekvoterne er et indtægtstab som følge af det forventede fald i mælkeafgiften.

2008/0103 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr.

om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37 og artikel 299, stk. 2,

under henvisning til akten om Den Hellenske Republiks tiltrædelse, særlig stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld[1],

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[4],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[5], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringen med gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001[6] har vist, at visse dele af støttemekanismen bør tilpasses. Især bør afkoblingen af den direkte støtte udvides, og enkeltbetalingsordningen bør forenkles. Der gøres også opmærksom på, at forordning (EF) nr. 1782/2003 er blevet gennemgribende ændret, siden den trådte i kraft. Af disse årsager og for klarhedens skyld bør forordningen ophæves og afløses af en ny forordning.

---

1 EFT L 291 af 19.11.1979, s. 174. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1050/2001 (EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1).
2 EUT C […] af […], s. […].
3 EUT C […] af […], s. […].
4 EUT C […] af […], s. […].
5 EUT C […] af […], s. […].
6 EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved (henvisning til vinforordningen indsættes).

(2) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 indførtes princippet om, at landbrugere, der ikke opfylder visse krav inden for folkesundhed, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd, får nedsat deres direkte støtte eller bliver udelukket fra at modtage direkte støtte. Denne såkaldte krydsoverensstemmelsesordning udgør en integrerende del af EF's støtte i form af direkte betalinger og bør derfor bibeholdes. Erfaringen har dog vist, at en række af krydsoverensstemmelseskravene ikke er tilstrækkeligt relevante for udøvelsen af landbrugsvirksomhed eller for landbrugsarealerne, eller også snarere vedrører de nationale myndigheder end landbrugerne. Derfor bør krydsoverensstemmelsesordningens anvendelsesområde tilpasses.

(3) For at undgå, at landbrugsarealer bliver opgivet og sikre, at de bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand, blev der ved forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsat EF-rammebestemmelser, i henhold til hvilke medlemsstaterne vedtager normer under hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer (arealanvendelse, vekseldrift og landbrugspraksis) og landbrugsstrukturer. Afskaffelsen af obligatorisk jordudtagning inden for enkeltbetalingsordningen kan i nogle tilfælde have skadelige virkninger for miljøet, især for visse landskabstræk. Derfor bør de gældende EF-bestemmelser udbygges for i fornødent omfang at beskytte bestemte landskabstræk.

(4) At beskytte og forvalte vand i forbindelse med landbrugsvirksomhed er i stigende grad blevet et problem i nogle områder. Derfor bør de gældende EF-rammebestemmelser for god landbrugs- og miljømæssig stand også udbygges for at beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand.

(5) Da permanente græsarealer har en positiv miljøvirkning, bør der fastsættes foranstaltninger for at fremme bevarelsen af de eksisterende permanente græsarealer og undgå en massiv omlægning til agerjord.

(6) For at opnå en bedre balance mellem de politiske redskaber, der skal fremme bæredygtigt landbrug, og dem, der skal fremme udviklingen af landdistrikterne, blev der indført et system med obligatorisk gradvis nedsættelse af de direkte betalinger ("graduering") ved forordning (EF) nr. 1782/2003. Dette system bør bevares, samtidig med at de første 5 000 EUR fritages for graduering.

(7) De besparelser, der opnås ved den graduering, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1782/2003, anvendes til at finansiere foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Siden forordningen blev vedtaget, er landbruget kommet til at stå over for en række nye krævende udfordringer som klimaforandringer, bioenergis øgede betydning og behovet for bedre vandforvaltning og effektivere beskyttelse af biodiversiteten. Det Europæiske Fællesskab skal som part i Kyotoprotokollen[7] tilpasse sine politikker i lyset af klimaforandringsproblematikken. Som følge alvorlige problemer med vandknaphed og tørke bør vandforvaltningsspørgsmål desuden behandles mere indgående[8]. At beskytte biodiversiteten er fortsat en stor udfordring, og selv om der er gjort store fremskridt, vil det kræve et større arbejde at nå EF's biodiversitetsmål for 2010[9]. EF anerkender, at der er behov for at tage de nye

---

7 Rådets beslutning 2002/358/EF (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

8 Rådets konklusioner, Luxembourg, 30.10.2007, 13888/07.

9 Rådets konklusioner, Bruxelles, 18.12.2006, 16164/06.

udfordringer op som led i sine politikker. Det rette værktøj til at gøre dette på landbrugsområdet er de landdistriktsprogrammer, der er vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)[10]. For at give medlemsstaterne mulighed for at revidere deres landdistriktsprogrammer i overensstemmelser hermed, uden at de skal indskrænke deres igangværende aktiviteter til udvikling af landdistrikterne på andre områder, bør der skaffes flere midler. De fornødne finansielle midler til at støtte EF's politik til udvikling af landdistrikterne kan dog ikke skaffes via de finansielle overslag for 2007-2013. Derfor bør en stor del af de finansielle midler, der kræves, tilvejebringes, ved at der foretages en gradvis større nedsættelse af de direkte betalinger.

(8) Fordelingen af den direkte indkomststøtte blandt landbrugerne er kendetegnet ved, at en stor del af betalingerne tildeles et ret begrænset antal store modtagere. Det siger sig selv, at større modtagere ikke behøver den samme støtte pr. enhed, for at målet med indkomststøtte kan nås effektivt. Muligheden for at tilpasse sig gør det desuden lettere for større modtagere at arbejde med lavere støtte pr. enhed. Det synes derfor rimeligt at forvente, at landbrugere, der modtager store støttebeløb, yder et særligt bidrag til finansieringen af landdistriktsforanstaltninger, som er lagt an på at klare nye udfordringer. Derfor bør der indføres en mekanisme, i henhold til hvilken de højeste betalinger nedsættes kraftigere, og hvor provenuet anvendes til at tackle de nye udfordringer i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne. For at sikre, at mekanismen fungerer proportionalt, bør de yderligere nedsættelser forhøjes progressivt i takt med, at betalingerne stiger.

(9) Landbruget i fjernområderne er udsat for yderligere problemer på grund af deres særlige geografiske beliggenhed og status som øsamfund, lille areal og vanskelige topografiske og klimatiske forhold. For at afhjælpe de vanskelige forhold bør kravet om at anvende graduering over for landbrugere i fjernområderne fraviges.

(10) De medlemsstater, der har valgt at anvende en ordning med frivillig graduering, bør tage hensyn til den øgede obligatoriske graduering. Derfor bør der foretages ændringer i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere[11].

(11) De beløb, der fremkommer ved nedsættelsen på 5 % i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003, bør fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier. Det bør dog fastsættes, at en vis procentdel af beløbene bør forblive i de medlemsstater, hvor de er tilvejebragt. På grund af de strukturtilpasninger, der følger af afskaffelsen af intervention for rug, bør der for nogle rugproducerende områder fastsættes særlige foranstaltninger, som finansieres ved hjælp af en del af de beløb, der fremkommer ved gradueringen. De beløb, der fremkommer ved anvendelsen af yderligere gradvise nedsættelser, bør dog tilfalde de medlemsstater, hvor de er fremkommet.

---

[10] EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2012/2006 (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 8).

[11] EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.

(12) For at gradueringen kan fungere bedst muligt, og her tænkes navnlig på procedurerne for ydelse af direkte betalinger til landbrugerne og overførslerne til landdistriktsprogrammerne, bør der fastsættes nettolofter for hver medlemsstat, der begrænser betalingerne til landbrugerne efter gradueringen. Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[12] bør ændres i overensstemmelse hermed.

(13) Landbrugerne i de nye medlemsstater får direkte betalinger via en indfasningsordning. For at opnå den rette balance mellem de politiske redskaber, der skal fremme bæredygtigt landbrug, og dem, der skal fremme udviklingen af landdistrikterne, bør der først anvendes graduering over for landbrugerne i de nye medlemsstater, når de direkte betalinger i disse medlemsstater er på højde med de direkte betalinger i de øvrige medlemsstater.

(14) Gradueringen bør ikke reducere det nettobeløb, der betales til en landbruger i en ny medlemsstat, til under det beløb, der skal betales til en tilsvarende landbruger i de øvrige medlemsstater. Når gradueringen engang kommer til at gælde for landbrugerne i de nye medlemsstater, bør nedsættelsen derfor begrænses til forskellen mellem niveauet i henhold til indfasningsordningen og niveauet i de øvrige medlemsstater efter graduering. Landbrugere i de nye medlemsstater, hvis støtte bliver gradueret, bør desuden ikke længere få supplerende nationale direkte betalinger for at undgå, at den støtte, de modtager, overstiger støtten i de øvrige medlemsstater.

(15) For at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik ligger under de årlige lofter i de finansielle overslag, bør der indføres en finansiel mekanisme til om nødvendigt at tilpasse de direkte betalinger. Der bør fastsættes en tilpasning af den direkte støtte, når prognoserne viser, at udgiftsområde 2 — med en sikkerhedsmargen på 300 mio. EUR — overskrides i et givet regnskabsår. Under hensyntagen til størrelsen af de direkte betalinger til landbrugerne i de nye medlemsstater som følge af indfasningen bør det fastsættes, at der som led i anvendelsen af indfasningsmekanismen over for alle direkte betalinger i de nye medlemsstater først skal anvendes finansiel disciplin, når de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst er på højde med de direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

(16) For at hjælpe landbrugerne med at leve op til normerne for et moderne højkvalitetslandbrug er det nødvendigt, at medlemsstaterne indfører en global bedriftsrådgivningsordning for erhvervsmæssigt drevne bedrifter. Bedriftsrådgivningsordningen bør hjælpe landbrugerne med at blive mere bevidste om forholdet mellem materialestrømme og driftsprocesser og normerne for miljø, fødevaresikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd uden på nogen måde at gribe ind i deres forpligtelse til og ansvar for at overholde disse normer.

---

[12] EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

(17) Ifølge artikel 9 i forordning (EF) nr. 1290/2005 skal medlemsstaterne træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt, og forhindre og forfølge uregelmæssigheder. Med henblik herpå bør de anvende et integreret system for forvaltning og kontrol af de direkte betalinger. For at EF-støtten kan blive mere effektiv og for at forbedre kontrollen med den bør medlemsstaterne bemyndiges til også at anvende det integrerede system i forbindelse med EF-ordninger, der ikke er omfattet af nærværende forordning.

(18) De vigtigste elementer i det integrerede system for forvaltning og kontrol bør fastsættes, herunder bestemmelser om en elektronisk database, et system til identificering af landbrugsparceller, støtteansøgninger fra landbrugerne, et harmoniseret kontrolsystem og for enkeltbetalingsordningens vedkommende et system til identificering og registrering af betalingsrettigheder.

(19) Det er en byrde for medlemsstaternes myndigheder at forvalte små beløb. For at undgå en alt for stor administrativ byrde bør medlemsstaterne afholde sig fra at yde direkte betalinger, hvis beløbet er lavere end den gennemsnitlige EF-støtte pr. hektar, eller hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, som der ansøges om støtte til, er på under en hektar. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for de medlemsstater, hvis bedriftsstruktur er meget anderledes end den gennemsnitlige struktur i EF. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til deres landbrugsøkonomis særlige struktur kunne vælge, hvilket af de to kriterier de ønsker at gennemføre. I forbindelse med de særlige betalingsrettigheder, der er tildelt landbrugere med såkaldte "jordløse" bedrifter, er det ineffektivt at anvende det hektarbaserede kriterium. Over for disse landbrugere bør gennemsnitsstøtten derfor gælde som minimumsbeløb.

(20) Erfaringen med anvendelsen af enkeltbetalingsordningen har vist, at der i en række tilfælde er blevet ydet afkoblet indkomststøtte til andre modtagere end fysiske personer, hvis forretningsformål slet ikke eller kun marginalt er at drive landbrug. For at forhindre, at der ydes landbrugsindkomststøtte til sådanne selskaber og virksomheder, og for at garantere, at EF-støtten udelukkende anvendes til at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, bør medlemsstaterne bemyndiges til i sådanne tilfælde at undlade at yde direkte betalinger i henhold til denne forordning.

(21) De nationale myndigheder bør inden for de foreskrevne tidsfrister udbetale den fulde støtte, der er fastsat i EF's støtteordninger, til modtagerne, efter at der dog er foretaget eventuelle nedsættelser i henhold til denne forordning. For at gøre forvaltningen af de direkte betalinger mere fleksibel bør medlemsstaterne kunne udbetale de direkte betalinger i to rater om året.

(22) Den fælles landbrugspolitiks støtteordninger omfatter direkte indkomststøtte særlig med henblik på at sikre landbrugerne en rimelig levestandard. Dette mål hænger nøje sammen med, at landbrugsarealerne bevares. For at undgå fejlfordeling af EF-midlerne bør der ikke foretages støtteudbetalinger til landbrugere, der kunstigt har skabt betingelser for at opnå sådanne betalinger.

(23) For at nå den fælles landbrugspolitiks mål må de fælles støtteordninger tilpasses udviklingen, om nødvendigt inden for korte frister. Modtagerne kan derfor ikke regne med, at støttebetingelserne forbliver uændrede, og bør være forberedt på en eventuel revision af ordningerne i lyset af den økonomiske udvikling og budgetsituationen.

(24) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der oprettet en enkeltbetalingsordning, der samlede de forskellige eksisterende støttemekanismer i en enkelt ordning med afkoblede direkte betalinger. Erfaringen med anvendelsen af enkeltbetalingsordningen viser, at nogle af dens elementer kan forenkles til fordel for landbrugerne og myndighederne. Da enkeltbetalingsordningen i mellemtiden er blevet gennemført af alle de medlemsstater, der skulle gøre det, er en række bestemmelser, der havde med den oprindelige gennemførelse at gøre, desuden blevet forældede og bør derfor tilpasses. I den sammenhæng er der i nogle tilfælde blevet opdaget en omfattende underudnyttelse af betalingsrettigheder. For at undgå dette bør den oprindeligt fastsatte frist for at overføre uudnyttede betalingsrettigheder til den nationale reserve afkortes til to år i betragtning af, at landbrugerne allerede er fortrolige med, hvordan enkeltbetalingsordningen fungerer.

(25) Enkeltbetalingsordningens vigtigste elementer bør bevares. Især bør fastsættelsen af nationale lofter sikre, at støtten og rettighederne som helhed kan holdes på et niveau, der ikke overstiger de nuværende budgetgrænser. Medlemsstaterne bør også have en national reserve, der kan bruges til at gøre det lettere for nye landbrugere at komme med i ordningen eller til at tilgodese særlige behov i bestemte områder. Der bør fastsættes regler for overdragelse og udnyttelse af betalingsrettigheder for at undgå, at der i spekulationsøjemed sker overdragelser og akkumulering af betalingsrettigheder uden tilsvarende landbrugsgrundlag.

(26) Da der indlemmes stadig flere nye sektorer i enkeltbetalingsordningen, bør definitionen af jord, der er berettiget til at være med i ordningen eller til aktivering af betalingsrettigheder, revideres. Det bør dog fastsættes, at der ikke kan ydes støtte til frugt- og grøntsagsarealer, hvis medlemsstaterne har valgt at udsætte indlemmelsen af denne sektor i enkeltbetalingsordningen. Desuden bør der fastsættes særlige foranstaltninger for hamp for at forhindre, at der ydes støtte til ulovlige afgrøder.

(27) Den obligatoriske udtagning af agerjord blev oprindeligt indført for at regulere udbuddet. Som følge af udviklingen på markedet for markafgrøder og indførelsen af afkoblet støtte er dette instrument blevet overflødigt og bør derfor afskaffes. De jordudtagningsrettigheder, der er fastsat i henhold til artikel 53 og artikel 63, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør derfor aktiveres for arealer på de samme betingelser som alle andre rettigheder.

(28) I de medlemsstater, som har valgt at gennemføre den historiske model, var betalingsrettighedernes værdi som følge af, at tidligere koblet markedsstøtte blev indlemmet i enkeltbetalingsordningen, baseret på den tidligere støttes størrelse. Efterhånden som det er længere og længere tid siden, at enkeltbetalingsordningen blev indført, og efterhånden som stadig flere sektorer indlemmes i enkeltbetalingsordningen, bliver det stadig vanskeligere at retfærdiggøre store individuelle støtteforskelle, som kun er baseret på tidligere støtte. Derfor bør medlemsstater, der har valgt at gennemføre den historiske model, bemyndiges til på visse betingelser at revidere de tildelte betalingsrettigheder for at tilnærme deres værdier til hinanden samtidig med, at EF-rettens generelle principper og den fælles landbrugspolitiks mål overholdes. I den forbindelse kan medlemsstaterne tage særlige

forhold, der gør sig gældende for geografiske områder, i betragtning, når de fastsætter mere ensartede beløb. Udjævningen af betalingsrettighederne bør finde sted over en passende periode og nedsættelser begrænses for at give landbrugerne rimelige muligheder for at tilpasse sig de nye støtteforhold.

(29) I forbindelse med 2003-reformen havde medlemsstaterne mulighed for at gennemføre enkeltbetalingsordningen på grundlag af en historisk eller en regional model. Siden da har medlemsstaterne haft mulighed for at vurdere virkningerne af deres valg både ud fra et økonomisk og et administrativt synspunkt. De bør derfor nu have mulighed for at ændre deres oprindelige valg på baggrund af deres erfaringer. Ud over at have mulighed for at udjævne betalingsrettighedernes værdi bør medlemsstater, der har anvendt den historiske model, derfor bemyndiges til at gå over til den regionale model. Medlemsstater, der har valgt at anvende den regionale model, bør også kunne vælge at ændre deres beslutning på visse vilkår for at udjævne betalingsrettighedernes værdi i overensstemmelse med nogle forudfastsatte trin samtidig med, at EF-rettens generelle principper og den fælles landbrugspolitiks mål overholdes. Ændringerne bør foregå over en passende periode og nedsættelserne begrænses for at give landbrugerne rimelige muligheder for at tilpasse sig de nye støtteforhold.

(30) I henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 om indførelsen af den afkoblede enkeltbetalingsordning kunne medlemsstaterne udelukke visse betalinger fra ordningen. Samtidig kunne valgmulighederne i afsnit III, kapitel 5, afdeling 2 og 3, ifølge nævnte forordnings artikel 64, stk. 3, tages op til revision på baggrund af markeds- og strukturudviklingen. En analyse af erfaringerne viser, at afkoblingen giver producenterne friere valg til at træffe beslutning om, hvad de vil producere, på grundlag af rentabiliteten og efterspørgslen på markedet. Dette gælder især for markafgrøder, humle og frø og i et vist omfang også oksekød. Derfor bør de delvis koblede betalinger for disse produkter indlemmes i enkeltbetalingsordningen. For at oksekødsproducenterne gradvis kan tilpasse sig de nye støttebestemmelser, bør den særlige handyrspræmie og slagtepræmien gradvis indlemmes. Da de delvis koblede betalinger for frugt og grøntsager først blev indført for nylig og da kun som en overgangsforanstaltning, er det ikke nødvendigt at tage disse ordninger op til revision.

(31) Hvad angår ammekøer og får og geder ser det dog ud til, at det stadig kan være påkrævet at bevare en vis landbrugsproduktion for landbrugsøkonomiens skyld i områder, hvor landbrugerne ikke har andre økonomiske alternativer. På den baggrund bør medlemsstaterne kunne vælge at bevare den koblede støtte på det aktuelle niveau eller for ammekøers vedkommende en lavere støtte. I givet fald bør det for at sikre, at dyrene er sporbare, fastsættes, at bestemmelserne om identifikation og registrering i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000[13] og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004[14] skal overholdes.

---

13 EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

14 EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

(32) Medlemsstaterne bør have lov til at udnytte op til 10 % af deres lofter til at yde særlig støtte i klart definerede tilfælde. Formålet med støtten er at sætte medlemsstaterne i stand til at tage fat på miljøspørgsmål og forbedre landbrugsprodukternes kvalitet og afsætningen af dem. Der bør også være støtte til rådighed til at afbøde konsekvenserne af afviklingen af mælkekvoterne og afkoblingen af støtten i særligt følsomme sektorer. I betragtning af den tiltagende betydning, som effektiv risikostyring har fået, bør medlemsstaterne have mulighed for at bidrage finansielt til de præmier, som landbrugerne betaler for afgrødeforsikring, og til, at der ydes kompensation for økonomiske tab som følge af dyre- eller plantesygdomme. For at overholde EF's internationale forpligtelser bør de midler, der kan anvendes til koblede støtteforanstaltninger, begrænses til et passende niveau. De betingelser, der skal gælde for finansielle bidrag til afgrødeforsikring og kompensation i forbindelse med dyre- eller plantesygdomme, bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

(33) De direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen var baseret på referencebeløb for de direkte betalinger, som tidligere var blevet modtaget, eller på regionaliserede beløb pr. hektar. Landbrugerne i de nye medlemsstater modtog ikke direkte betalinger fra EF og havde ingen historiske referencebeløb for kalenderåret 2000, 2001 og 2002. Derfor blev det i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsat, at enkeltbetalingsordningen i de nye medlemsstater skulle baseres på regionaliserede beløb pr. hektar. Nu, hvor de nye medlemsstater allerede har været medlem af EU i flere år, kan det dog overvejes at anvende referenceperioder for dem, der endnu ikke er gået over til enkeltbetalingsordningen. For at lette overgangen til enkeltbetalingsordningen og for især at undgå ansøgninger i spekulationsøjemed bør de nye medlemsstater derfor bemyndiges til ved beregningen af betalingsrettigheder i forbindelse med enkeltbetalingsordningen at tage arealer i betragtning, hvortil der er blevet ydet støtte efter den generelle arealbetalingsordning.

(34) Ved den regionaliserede gennemførelse af enkeltbetalingsordningen bør de nye medlemsstater have mulighed for at tilpasse værdien af rettighederne pr. hektar på basis af objektive kriterier for at sikre, at landbrugerne behandles lige, og at der undgås markedsfordrejninger.

(35) De nye medlemsstater bør ligesom de øvrige medlemsstater have muligheder for at gennemføre enkeltbetalingsordningen delvis.

(36) Afkoblingen af den direkte støtte og indførelsen af enkeltbetalingsordningen var vigtige elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik. I 2003 var der dog flere årsager til, at der til en række afgrøder blev bibeholdt særlig støtte. På grundlag af erfaringen med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1782/2003 og markedsudviklingen kan det konkluderes, at de ordninger, som blev holdt uden for enkeltbetalingsordningen i 2003, nu kan indlemmes i den for at fremme et mere markedsorienteret og bæredygtigt landbrug. Dette gælder især olivenoliesektoren, hvor der kun er blevet anvendt begrænset kobling. Det gælder også for de resterende koblede betalinger til hård hvede, proteinafgrøder, ris, kartoffelstivelse og nødder, som er blevet mindre og mindre effektive, hvilket taler for at vælge den afkoblede løsning. For hør bør støtten til forarbejdning også ophæves, og de relevante beløb bør indlemmes i enkeltbetalingsordningen. For ris, tørret foder, kartoffelstivelse og hør bør der indføres en overgangsperiode, for at overgangen til afkoblet støtte kan forløbe så gnidningsløst som muligt. For nødders vedkommende bør medlemsstaterne fortsat

kunne betale den nationale del af støtten på en koblet facon for at afbøde afkoblingens virkninger.

(37) Som følge af indlemmelsen af nye ordninger i enkeltbetalingsordningen bør det fastsættes, hvordan den nye individuelle indkomststøtte skal beregnes som led i ordningen. For nødder, kartoffelstivelse, hør og tørret foder bør forhøjelsen gives på basis af den støtte, som landbrugerne har modtaget i de allerseneste år. Ved indlemmelsen af betalinger, der hidtil har været delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at anvende de oprindelige referenceperioder.

(38) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der indført særlig støtte til energiafgrøder for at støtte udviklingen inden for denne sektor. Som følge af den seneste udvikling inden for bioenergi og især den stærke efterspørgsel efter sådanne produkter på de internationale markeder og indførelsen af bindende mål for bioenergis andel af det samlede brændstofforbrug i 2020 er der ikke længere tilstrækkeligt grundlag for at yde særlig støtte til energiafgrøder.

(39) Da bomuldssektoren blev indlemmet i enkeltbetalingsordningen, blev det skønnet nødvendigt, at en del af støtten fortsat skulle være knyttet til dyrkningen af bomuld i form af en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar, for at undgå risikoen for produktionsforstyrrelser i bomuldsproduktionsområderne. Dette bør der ikke ændres ved, hvilket er i overensstemmelse med målene i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet som bilag til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse.

(40) For at afbøde virkningerne af omstruktureringsprocessen i de medlemsstater, der har ydet omstruktureringsstøtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet[15], bør der ydes støtte til sukkerroe- og sukkerrørsproducenterne i højst fem på hinanden følgende år.

(41) Ifølge akten vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse og akten vedrørende Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse vil landbrugerne i de nye medlemsstater få direkte støtte via en indfasningsordning.

(42) Ved tiltrædelsesakterne blev der også indført en forenklet arealbaseret overgangsordning for at yde direkte betalinger i de nye medlemsstater. De vigtigste elementer i den ordning bør fastsættes. Den generelle arealbetalingsordning har vist sig at være et effektivt og enkelt system til at yde indkomststøtte til landbrugerne. Af forenklingshensyn bør de nye medlemsstater bemyndiges til at fortsætte med at anvende den indtil udgangen af 2013.

(43) I fortsættelse af reformen af sukker- og frugt- og grøntsagssektoren og indlemmelsen af dem i enkeltbetalingsordningen bør de medlemsstater, der har valgt at anvende den generelle arealbetalingsordning, bemyndiges til at yde indkomststøtte til sukkerroe-, sukkerrørs- og cikorieproducenter og frugt- og grøntsagsproducenter i form af særskilte betalinger. På samme måde bør de samme medlemsstater bemyndiges til at

---

[15] EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1261/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 8).

udbetale særskilt særlig støtte på betingelser, der svarer til dem, der gælder for de øvrige medlemsstater.

(44) Som følge af indfasningen af direkte betalinger i de nye medlemsstater indeholdt tiltrædelsesakterne bestemmelser om, at de nye medlemsstater kan yde supplerende nationale direkte betalinger. Betingelserne for at yde disse betalinger bør fastsættes.

(45) Ved medlemsstaternes oprindelige tildeling af betalingsrettigheder blev der begået fejl, som resulterede i, at nogle landbrugere fik særligt store betalinger. Denne form for overtrædelser skal normalt følges op af en finansiel korrektion, indtil der træffes korrigerende foranstaltninger. I betragtning af, hvor lang tid der er gået siden den første tildeling af rettigheder, vil vedtagelsen af den nødvendige korrektion medføre uforholdsmæssigt store retlige og administrative problemer for medlemsstaterne. Af hensyn til retssikkerheden bør tildelingen af disse betalinger derfor gøres retmæssig.

(46) I henhold til artikel 70, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 besluttede Spanien, Frankrig og Portugal, at enkeltbetalingsordningen ikke skulle omfatte de direkte betalinger i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira og De Kanariske Øer, og at de skulle ydes i henhold til afsnit IV i nævnte forordning. Nogle af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i nævnte afsnit, er blevet fuldstændigt indlemmet i enkeltbetalingsordningen. Af forenklingshensyn og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende i fjernområderne, bør denne form for støtte forvaltes som led i de støtteprogrammer, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 247/2006. Med henblik herpå bør de pågældende midler fratrækkes de nationale lofter over direkte betalinger og lægges til de beløb, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, i nævnte forordning. Forordning (EF) nr. 247/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(47) De bestemmelser i nærværende forordning, der kan foranledige medlemsstaterne til en adfærd, som kan sidestilles med statsstøtte, bør, medmindre andet er fastsat, udelukkes fra anvendelsen af statsstøttereglerne, fordi de pågældende bestemmelser indeholder passende betingelser for ydelse af støtte, eller indeholder bestemmelse om, at Kommissionen skal fastsætte sådanne betingelser, så der undgås fordrejning af konkurrencevilkårene.

(48) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF[16] af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

(49) Forordning (EF) nr. 1782/2003 bør ophæves.

(50) Medlemsstaterne bør have tilstrækkelig tid til at gennemføre bestemmelserne om yderligere afkobling af de direkte betalinger og bestemmelserne om revision af de beslutninger, der blev truffet som led i 2003-reformen. Derfor bør de relevante bestemmelser først anvendes fra 2010. Forordning (EF) nr. 1782/203 bør derfor anvendes i 2009 på de støtteordninger, som først indlemmes i enkeltbetalingsordningen fra 2010 -

---

[16] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1
Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes:

a) fælles regler for direkte betalinger

b) en indkomststøtteordning for landbrugerne (i det følgende benævnt "enkeltbetalingsordningen")

c) en forenklet overgangsindkomststøtteordning for landbrugerne i de nye medlemsstater (i det følgende benævnt den "generelle arealbetalingsordning")

d) støtteordninger for landbrugere, som producerer ris, kartofler til stivelsesfremstilling, bomuld, sukker, frugt og grøntsager, fårekød og gedekød og oksekød

e) rammebestemmelser for, at de nye medlemsstater kan yde supplerende direkte betalinger.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) "landbruger" en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer - uanset hvilken retlig status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret - hvis bedrift befinder sig på EF's område som omhandlet i traktatens artikel 299, og som udøver landbrugsvirksomhed

b) "bedrift" alle de produktionsenheder, som landbrugeren driver, og som befinder sig på en og samme medlemsstats område

c) "landbrugsvirksomhed" produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål, eller bevarelse af jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6

d) "direkte betaling" en betaling ydet direkte til landbrugerne i henhold til en af de støtteordninger, der er anført i bilag I

e) "betalinger i et givet kalenderår" eller "betalinger i den repræsentative periode" betalinger, der er eller vil blive ydet for det eller de pågældende år, herunder alle betalinger for andre perioder, der begynder i det eller de pågældende kalenderår

f) "landbrugsprodukter" de produkter som er anført på listen i bilag I til traktaten, herunder bomuld, men med undtagelse af fiskevarer

g) "nye medlemsstater" Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet

h) "landbrugsareal" areal, der er udlagt som agerjord eller permanent græsareal eller areal med permanente afgrøder.

Artikel 3
Finansiering af direkte betalinger

De støtteordninger, der er anført i bilag I til denne forordning, finansieres i henhold til artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

AFSNIT II
ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DIREKTE BETALINGER

KAPITEL 1
KRYDSOVERENSSTEMMELSE

Artikel 4
Hovedkrav

1. En landbruger, der modtager direkte betalinger, skal overholde de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II, og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6.

2. De nationale myndigheder sørger for, at landbrugeren får en liste over de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, der skal overholdes.

Artikel 5
Lovgivningsbestemte forvaltningskrav

1. De lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag II, fastlægges ved EF-retsforskrifter på følgende områder:

   a) folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed

   b) miljø

   c) dyrevelfærd.

2. I forbindelse med denne forordning anvendes retsakterne i bilag II med de til enhver tid vedtagne ændringer deraf, og når det gælder direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

Artikel 6

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, især arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af de rammer, der er opstillet i bilag III, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.

2. De medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer. De nye medlemsstater sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer. Bulgarien og Rumænien sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer.

   En medlemsstat kan dog under behørigt begrundede omstændigheder fravige første afsnit, hvis den træffer forholdsregler til at hindre en betydelig nedgang i de samlede permanente græsarealer.

   Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og der ikke plantes juletræer eller hurtigtvoksende arter i kort omdrift.

KAPITEL 2
GRADUERING OG FINANSIEL DISCIPLIN

Artikel 7

Graduering

1. Alle direkte betalinger på over 5 000 EUR, der i et givet kalenderår skal ydes til en landbruger, nedsættes for hvert år indtil 2012 med følgende procentdele:

   a) 2009: 7 %,

   b) 2010: 9 %,

   c) 2011: 11 %,

   d) 2012: 13 %.

2. De nedsættelser, der er nævnt i stk. 1, øges for:

   a) beløb på mellem 100 000 EUR og 199 999 EUR med 3 procentpoint

   b) beløb på mellem 200 000 EUR og 299 999 EUR med 6 procentpoint

   c) beløb på mellem 300 000 EUR og derover med 9 procentpoint.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på direkte betalinger, som ydes til landbrugere i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira, på De Kanariske Øer og på øerne i Det Ægæiske Hav.

Artikel 8
Nettolofter

1. Medmindre andet følger af artikel 11, må de samlede direkte nettobetalinger, der efter anvendelse af artikel 7 og 10 i denne forordning og artikel 1 i forordning (EF) nr. 378/2007 kan ydes i en medlemsstat for et kalenderår, ikke overstige de lofter, der er fastsat i bilag IV til nærværende forordning. Medlemsstaterne foretager om nødvendigt en lineær nedsættelse af de direkte betalinger, for at overholde lofterne i bilag IV.

2. Kommissionen tager efter proceduren i artikel 128, stk. 2, lofterne i bilag IV op til revision for at tage hensyn til:

   a) ændringer af de maksimumsbeløb, der kan ydes i forbindelse med de direkte betalinger

   b) ændringer af den frivillige graduering, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 378/2007

   c) strukturelle ændringer af bedrifterne.

Artikel 9
Beløb, der fremkommer ved graduering

1. De beløb, der i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, opstår som følge af nedsættelserne i henhold til artikel 7, stilles i henhold til betingelserne i de følgende stykker til rådighed som ekstra EF-støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, som ifølge forordning (EF) nr. 1698/2005 finansieres med midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

2. De beløb, der svarer til nedsættelsen på 5 procentpoint, fordeles mellem de pågældende medlemsstater efter proceduren i artikel 128, stk. 2, på grundlag af følgende kriterier:

   a) landbrugsareal

   b) landbrugsbeskæftigelse

   c) bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i købekraft.

   En medlemsstat skal dog have mindst 80 % af de samlede beløb, som er fremkommet ved gradueringen i denne medlemsstat.

3. Hvis en medlemsstats rugproduktion gennemsnitligt udgjorde over 5 % af dens samlede kornproduktion i perioden 2000-2002, og dens andel af EF's samlede rugproduktion udgjorde over 50 % i samme periode, skal mindst 90 % af de beløb, som er fremkommet ved gradueringen i den pågældende medlemsstat, uanset stk. 2, andet afsnit, tilfalde denne medlemsstat i perioden til og med 2013.

Uden af det berører den mulighed, som er fastsat i artikel 58, skal mindst 10 % af det beløb, der er tildelt den pågældende medlemsstat, i sådanne tilfælde være til rådighed til foranstaltninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 i rugproducerende områder.

I dette stykke forstås ved "korn" de produkter, der er anført i punkt I i bilag V.

4. Det tilbageværende beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 1, og de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 2, tildeles efter proceduren i artikel 128, stk. 2, den medlemsstat, hvor de pågældende beløb er opstået. De skal anvendes i overensstemmelse med artikel 69, stk. 5a, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 10

Særlige gradueringsregler for de nye medlemsstater

1. Artikel 7 gælder kun for landbrugerne i en ny medlemsstat i et givet kalenderår, hvis de direkte betalinger, som gælder i den pågældende medlemsstat for det pågældende kalenderår ifølge artikel 110, mindst er på niveau med de direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, idet der tages hensyn til eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 7, stk. 1.

2. Hvis artikel 7 gælder for landbrugerne i en ny medlemsstat, begrænses den procentdel, der skal anvendes i henhold til artikel 7, stk. 1, til forskellen mellem niveauet for de direkte betalinger, der gælder for medlemsstaten ifølge artikel 110, og niveauet i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, idet der tages hensyn til eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 7, stk. 1.

3. Anvendes der nedsættelser i henhold til artikel 7 over for landbrugerne i en ny medlemsstat, må der ikke ydes supplerende nationale direkte betalinger, jf. artikel 120, til de pågældende landbrugere.

4. De beløb, der følger af anvendelsen af artikel 7, stk. 1 og 2, tildeles efter proceduren i artikel 128, stk. 2, den nye medlemsstat, hvor de pågældende beløb er fremkommet. De skal anvendes i overensstemmelse med artikel 69, stk. 5a, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 11
Finansiel disciplin

1. Der skal fastsættes en tilpasning af de direkte betalinger, når prognoserne for finansiering af ovennævnte foranstaltninger under udgiftsområde 2 i bilag I til den interinstitutionelle aftale[17] om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for et givet regnskabsår, forhøjet med de beløb, der er fastsat i artikel 122 og 123 i denne forordning og før graduering i henhold til artikel 7 og 10 i denne forordning og artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 378/2007 viser, at ovennævnte årlige loft med en margen på 300 mio. EUR under dette loft vil blive overskredet.

2. Efter et forslag fra Kommissionen, som forelægges senest den 31. marts i det kalenderår, for hvilket de tilpasninger, der er nævnt i stk. 1, finder anvendelse, fastsætter Rådet disse tilpasninger senest den 30. juni i samme kalenderår.

3. Ved anvendelsen af planen for stigninger i artikel 110 på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater gælder stk. 1 for de nye medlemsstater først fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet for disse betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

KAPITEL 3
BEDRIFTSRÅDGIVNINGSSYSTEM

Artikel 12
Bedriftsrådgivningsordning

1. Medlemsstaterne opretter en ordning for rådgivning af landbrugerne om areal- og bedriftsforvaltning (i det følgende benævnt "bedriftsrådgivningsordning"), der iværksættes af en eller flere udpegede myndigheder eller af private organer.

2. Rådgivningsarbejdet skal mindst omfatte de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i kapitel 1.

Artikel 13
Betingelser

1. Det er frivilligt, om landbrugerne vil deltage i bedriftsrådgivningsordningen.

2. Medlemsstaterne prioriterer landbrugere, der modtager over 15 000 EUR i direkte betalinger om året, højest.

[17] EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Artikel 14

Godkendte private organers og udpegede myndigheders forpligtelser

Uden at det berører den nationale lovgivning om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at private organer og udpegede myndigheder som omhandlet i artikel 12 ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger og data, de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den landbruger, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, de konstaterer under deres arbejde, og som ifølge EF-retten eller den nationale lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

Artikel 15

Revision

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2010 en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen, om nødvendigt ledsaget af passende forslag med henblik på at gøre den obligatorisk.

KAPITEL 4
INTEGRERET FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEM

Artikel 16

Anvendelsesområde

Hver medlemsstat opretter og står for anvendelsen af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem, i det følgende benævnt "det integrerede system".

Det integrerede system anvendes på de støtteordninger, som er nævnt i bilag I.

Det anvendes også i fornødent omfang til forvaltning og kontrol af de regler, der er fastsat i kapitel 1 og 2.

Artikel 17

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:

   a) en elektronisk database

   b) et system til identificering af landbrugsparceller

   c) et system til identificering og registrering af betalingsrettigheder, jf. artikel 20

   d) støtteansøgninger

   e) et integreret kontrolsystem

   f) et fælles system til registrering af støtteansøgernes identitet.

2. Ved anvendelsen af artikel 55 og 56 i denne forordning skal det integrerede system omfatte et system til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004.

3. I systemet til identificering af landbrugsparceller kan der indgå et geografisk informationssystem for olivendyrkning.

Artikel 18
Elektronisk database

1. I den elektroniske database registreres for hver landbrugsbedrift oplysningerne fra støtteansøgningerne.

   Databasen skal bl.a. muliggøre, at der straks hos medlemsstatens myndigheder kan foretages direkte søgning på oplysningerne for kalender- og/eller produktionsårene fra 2000.

2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at baserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til dataene udformes ensartet i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så der kan foretages krydskontrol.

Artikel 19
System til identificering af landbrugsparceller

Systemet til identificering af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder fortrinsvis luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i skalaen 1:10000.

Artikel 20
System til identificering og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identificering og registrering af betalingsrettigheder oprettes således, at efterprøvning af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identificering af landbrugsparceller er mulig.

2. Systemet skal muliggøre, at der straks hos medlemsstatens myndigheder kan foretages direkte søgning på oplysningerne for mindst de seneste tre på hinanden følgende kalenderår og/eller produktionsår.

Artikel 21
Støtteansøgninger

1. Landbrugeren skal hvert år indsende en ansøgning om direkte betalinger, der skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt som de er relevante:

   a) alle bedriftens landbrugsparceller, og hvis medlemsstaten anvender artikel 17, stk. 3, antallet af oliventræer og deres placering på parcellen

   b) antallet af betalingsrettigheder, der er anmeldt med henblik på at blive aktiveret, og deres størrelse

   c) andre oplysninger fastsat i denne forordning eller af den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaten kan beslutte, at støtteansøgningen kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen det foregående år. Medlemsstaten udsender fortrykte skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år og leverer grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed og, hvis det er relevant, oliventræernes placering.

3. Medlemsstaten kan beslutte, at der indgives en enkelt støtteansøgning for alle eller flere af de støtteordninger, der er anført i bilag I, eller andre støtteordninger.

Artikel 22
Kontrol af støttebetingelser

1. Medlemsstaterne foretager administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at undersøge, om støttebetingelserne er opfyldt.

2. Den administrative kontrol suppleres med et system for kontrol på stedet for at efterprøve støtteberettigelsen. Til dette formål opstiller medlemsstaterne en stikprøveplan for landbrugsbedrifterne.

   Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker og GNSS-teknikker (globalt satellitbaseret navigationssystem) til udførelse af kontrollen på stedet af landbrugsparcellerne.

3. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at koordinere kontrollen i henhold til dette kapitel.

   Såfremt medlemsstaterne delegerer dele af det arbejde, der skal udføres i medfør af dette kapitel, til specialiserede organer eller virksomheder, skal den udpegede myndighed fortsat styre arbejdet og bære ansvaret for det.

Artikel 23

Nedsættelser og udelukkelser ved misligholdelse af reglerne for støtteberettigelse

1. Konstateres det, at landbrugeren ikke opfylder betingelserne for at være berettiget til støtte som omhandlet i denne forordning, anvendes der helt eller delvis nedsættelser eller udelukkelser, som fastsættes efter proceduren i artikel 128, stk. 2, for den betaling, der er ydet eller skal ydes, og for hvilken støttebetingelserne ikke er opfyldt, hvilket i øvrigt ikke berører nedsættelserne og udelukkelserne omhandlet i artikel 25.

2. Nedsættelsesprocenten fastsættes i forhold til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede misligholdelse er, og kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

Artikel 24

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om landbrugeren overholder forpligtelserne omhandlet i kapitel 1.

2. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer til at sikre overholdelsen af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i kapitel 1.

   Disse systemer og navnlig systemet til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige med det integrerede system, jf. artikel 28, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 25

Nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger ved misligholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne

1. Hvis de lovgivningsmæssige forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand ikke overholdes på ethvert tidspunkt i et givet kalenderår (i det følgende benævnt "det pågældende kalenderår"), og den pågældende misligholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den landbruger, som har indgivet støtteansøgningen i det pågældende kalenderår, nedsættes eller udelukkes de samlede direkte betalinger, der efter anvendelsen af artikel 7, 10 og 11 skal ydes til denne landbruger, i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 26.

   Første afsnit finder også anvendelse, hvis den pågældende misligholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden er blevet overdraget.

   I dette stykke forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjord ophører med at være til overdragerens rådighed.

2. Den nedsættelse eller udelukkelse, der er omhandlet i stk. 1, anvendes kun, hvis misligholdelsen vedrører:

a) landbrugsvirksomhed eller

b) bedriftens landbrugsareal.

3. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 26, stk. 1, beslutte at undlade at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis nedsættelsen eller udelukkelsen højst er på 100 EUR pr. landbruger pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer myndighederne det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at landbrugeren afhjælper de pågældende konstaterede overtrædelser. Landbrugeren underrettes om konstaterede overtrædelser og de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes.

Artikel 26

Gennemførelsesbestemmelser for nedsættelser eller udelukkelse ved misligholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne

1. Gennemførelsesbestemmelserne for de nedsættelser og udelukkelser, der er omhandlet i artikel 25, fastsættes efter proceduren i artikel 128, stk. 2. Der tages i den forbindelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede misligholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. I tilfælde af uagtsomhed kan nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og ved gentagen misligholdelse 15 %.

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende nogen nedsættelse, hvis misligholdelsen betragtes som værende af mindre alvorlig, omfattende og varig karakter. Misligholdelser, der udgør en direkte risiko for menneskers eller dyrs sundhed, kan dog ikke betragtes som mindre betydelige.

Medmindre landbrugeren umiddelbart træffer afhjælpende foranstaltninger, der bringer den konstaterede misligholdelse til ophør, træffer myndighederne de nødvendige foranstaltninger, der eventuelt kan begrænses til administrativ kontrol, for at sikre sig, at landbrugeren afhjælper den pågældende misligholdelse. Landbrugeren underrettes, hvis der konstateres en mindre misligholdelse, og om, hvilke afhjælpende foranstaltninger der skal træffes.

3. I tilfælde af forsætlig misligholdelse må nedsættelsesprocenten principielt ikke være mindre end 20 %, og den kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

4. I et enkelt kalenderår kan de samlede nedsættelser og udelukkelser dog ikke overstige det samlede beløb omhandlet i artikel 25, stk. 1.

Artikel 27

Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse

De beløb, der fremkommer som følge af nedsættelser og udelukkelser ved overtrædelse af kapitel 1, krediteres EGFL. Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af disse beløb.

Artikel 28

Forenelighed med det integrerede system

1. Med henblik på anvendelsen af de støtteordninger, der er anført i bilag VI, sørger medlemsstaterne for, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der gælder for disse ordninger, er forenelige med det integrerede system for så vidt angår:

   a) den elektroniske database

   b) systemerne til identificering af landbrugsparceller

   c) den administrative kontrol.

   Disse systemer skal følgelig være indrettet til, at de uden problemer eller konflikter kan fungere sammen, eller at der kan udveksles data mellem dem.

2. Med henblik på anvendelsen af andre EF-støtteordninger eller nationale støtteordninger end de i bilag VI anførte kan medlemsstaterne i deres forvaltnings- og kontrolprocedurer indbygge en eller flere af det integrerede systems komponenter.

Artikel 29

Information og kontrol

1. Kommissionen holdes regelmæssigt informeret om anvendelsen af det integrerede system.

   Den tilrettelægger udvekslinger af synspunkter med medlemsstaterne herom.

2. Efter rettidig underretning af de ansvarlige myndigheder kan bemyndigede repræsentanter, som Kommissionen har udpeget, i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1290/2005:

   a) foretage enhver undersøgelse eller kontrol af de foranstaltninger, der er truffet til oprettelse og iværksættelse af det integrerede system

   b) foretage kontrol hos de specialiserede organer og virksomheder, der er nævnt i artikel 22, stk. 3.

3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til medlemsstaternes myndigheder, hvis de anmoder om det.

KAPITEL 5
ANDRE ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 30
Minimumskrav for at modtage direkte betalinger

1. Medlemsstaterne yder ikke direkte betalinger til en landbruger i følgende tilfælde:

   a) hvis de samlede direkte betalinger, der ansøges om, eller som skal ydes i et givet kalenderår, ikke overstiger 250 EUR, eller

   b) hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der ansøges om eller skal ydes direkte betalinger, ikke overstiger 1 hektar. Cypern og Malta kan dog fastsætte det støtteberettigede minimumsareal til henholdsvis 0,3 hektar og 0,1 hektar.

   For landbrugere med særlige rettigheder, jf. artikel 45, stk. 1, gælder dog betingelsen i litra a).

2. Medlemsstaterne kan på en objektiv og ikkediskriminerende måde beslutte ikke at yde direkte betalinger til selskaber og firmaer, jf. traktatens artikel 48, stk. 2, der ikke har til hovedformål at drive landbrugsvirksomhed.

Artikel 31
Betaling

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, foretages betalingerne i henhold til de støtteordninger, der er nævnt i bilag I, fuldt ud til modtagerne.

2. Betalingerne foretages op til to gange om året i perioden fra 1. december til 30. juni det følgende kalenderår.

3. Der foretages ikke betalinger i henhold til de støtteordninger, der er nævnt i bilag I, før medlemsstaterne har afsluttet kontrollen af, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 22.

4. Uanset nærværende artikels stk. 2 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 128, stk. 2:

   a) fastsætte bestemmelser om udbetaling af forskud

   b) bemyndige medlemsstaterne til afhængigt af budgetsituationen inden den 1. december at udbetale forskud i områder, hvor landbrugerne på grund af usædvanlige forhold har alvorlige økonomiske vanskeligheder,

      i) på op til 50 % af betalingerne

      eller

      ii) på op til 80 % af betalingerne, hvis der allerede er fastsat bestemmelser om udbetaling af forskud.

Artikel 32
Omgåelsesklausul

Uden at det berører eventuelle særlige bestemmelser i de enkelte støtteordninger, foretages der ingen betaling til modtagere, om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for at modtage sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål.

Artikel 33
Revision

De støtteordninger, der er nævnt i bilag I, anvendes uden at foregribe en eventuel revision, der til enhver tid kan foretages på baggrund af den økonomiske udvikling og budgetsituationen.

AFSNIT III
ENKELTBETALINGSORDNING

KAPITEL 1
ALMINDELIG GENNEMFØRELSE

Artikel 34
Betalingsrettigheder

1. Landbrugerne kan få støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, hvis de:

a) har betalingsrettigheder, som de har opnået i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003

b) i henhold til nærværende forordning opnår betalingsrettigheder:

   i) ved overdragelse

   ii) fra den nationale reserve

   iii) i medfør af bilag VII

   iv) i medfør af artikel 68, stk. 4, litra c), og artikel 65, stk. 2, tredje afsnit.

2. Ved landbrugere, der har betalingsrettigheder, forstås i dette afsnit landbrugere, der har fået betalingsrettigheder tildelt eller endeligt overdraget.

Artikel 35

Aktivering af betalingsrettigheder pr. støtteberettiget hektar

1. Der ydes støtte til landbrugerne i henhold til enkeltbetalingsordningen, når der er aktiveret en betalingsrettighed pr. støtteberettiget hektar. Aktiverede betalingsrettigheder giver ret til betaling af de beløb, der er fastsat i dem.

2. Ved "støtteberettiget hektar" forstås:

   a) bedriftens landbrugsarealer, herunder arealer, der er tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 06029041), og som anvendes til landbrugsvirksomhed, eller hvis arealerne også anvendes til andre formål, som fortrinsvis anvendes til landbrugsvirksomhed. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser for, til hvilke andre formål end landbrugsvirksomhed det er tilladt at anvende støtteberettigede hektar.

   b) arealer, der har været støtteberettiget i 2007, og

      i) som ikke længere er i overensstemmelse med definition af støtteberettiget som følge af gennemførelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF[18] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF[19], eller

      ii) som i den periode, hvor den pågældende ordning gælder tilplantes med skov i henhold til artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

   De pågældende hektar skal overholde støttebetingelserne i hele kalenderåret.

Artikel 36

Anmeldelse af støtteberettigede hektar

1. Landbrugeren afgiver en erklæring vedrørende de parceller, der svarer til den støtteberettigede hektar, som ledsager en betalingsrettighed. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal disse parceller være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

   Myndighederne anerkender fx følgende tilfælde som force majeure eller usædvanlige omstændigheder:

   a) landbrugeren afgår ved døden

   b) landbrugeren er uarbejdsdygtig i længere tid

   c) der indtræffer en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriftens landbrugsareal

---

[18] EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

[19] EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

d) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke

e) en epizooti berører hele eller en del af landbrugerens besætning.

2. Medlemsstaten kan under behørigt begrundede omstændigheder bemyndige landbrugeren til at ændre sin erklæring, såfremt han overholder antallet af hektar svarende til sine betalingsrettigheder og betingelserne for ydelse af enkeltbetaling for det pågældende areal.

Artikel 37
Ændring af betalingsrettigheder

Betalingsrettighederne pr. hektar ændres ikke, medmindre andet fastsættes.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2, gennemførelsesbestemmelser for ændring af betalingsrettigheder, især i forbindelse med dele af rettigheder.

Artikel 38
Flere ansøgninger

Det areal, der svaret til antallet af støtteberettigede hektar, som der indgives en enkeltbetalingsansøgning for, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling samt om enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre der træffes anden afgørelse.

Artikel 39
Arealanvendelse ved udsat indlemmelse af frugt og grøntsager

Hvis en medlemsstat har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (i det følgende benævnt "udsat indlemmelse af frugt og grøntsager i enkeltbetalingsordningen"), er parcellerne i de områder, som er omfattet af beslutningen, frem til senest den 31. december 2010, ikke støtteberettigede, hvis de anvendes til:

a) produktion af frugt og grøntsager

b) produktion af spisekartofler

c) planteskoler.

Medlemsstaterne kan dog i tilfælde at udsat indlemmelse, jf. stk. 1, beslutte at tillade, at der dyrkes biafgrøder på de støtteberettigede hektarområder i en periode på højst tre måneder, der begynder hvert år den 15. august. Denne dato kan dog på anmodning af en medlemsstat ændres efter proceduren i artikel 128, stk. 2, for områder, hvor kornet af klimatiske grunde normalt høstes tidligere.

Artikel 40
Anvendelse af jord til produktion af hamp

1. Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede, hvis de anvendte sorter højst har et indhold af tetrahydrocannabinol på 0,2 %. Medlemsstaterne fastlægger et system for efterprøvning af indholdet af tetrahydrocannabinol i de dyrkede afgrøder på mindst 30 % af de arealer, hvor der dyrkes hamp. Hvis en medlemsstat indfører et system med forudgående godkendelse af dyrkningen, er minimum dog 20 %.

2. Efter proceduren i artikel 128, stk. 2, gøres ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificeret frø af bestemte sorter.

Artikel 41
Loft

1. Summen af alle betalingsrettighederne må for hver medlemsstat ikke overstige det nationale loft fastsat i bilag VIII.

   For så vidt angår tildelingen af betalingsrettigheder til vindyrkere, tilpasser Kommissionen efter proceduren i artikel 128, stk. 2, de nationale lofter i bilag VIII under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til [artikel 4a og artikel 92, stk. 6,] i forordning (EF) nr. [*vinforordningen*]. Senest den 1. december året før tilpasningen af de nationale lofter giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om det regionale gennemsnit af værdien af de rettigheder, der er omhandlet i punkt B i bilag VII til nærværende forordning.

2. Den enkelte medlemsstat foretager om nødvendigt en lineær nedsættelse af rettighedernes værdi for at sikre, at dens loft overholdes.

Artikel 42
National reserve

1. Medlemsstaterne arbejder med en national reserve, der omfatter forskellen mellem det loft, der er fastsat i bilag VIII, og summen af alle tildelte betalingsrettigheder.

2. Medlemsstaterne kan anvende den nationale reserve til en prioriteret tildeling efter objektive kriterier af betalingsrettigheder til landbrugere, der påbegynder deres landbrugsvirksomhed, således at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridning.

3. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 68, stk. 1, litra c), kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og således, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridning, at fastlægge betalingsrettigheder for landbrugere i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer vedrørende en eller anden form for offentlig intervention, for at undgå, at jorden bliver opgivet, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder.

4. I henhold til nærværende artikel kan medlemsstaterne forhøje enhedsværdien og/eller antallet af rettigheder, der tildeles landbrugerne.

Artikel 43
Uudnyttede betalingsrettigheder

Betalingsrettigheder, der ikke er blevet aktiveret i to år, overføres til den nationale reserve undtagen i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1.

Artikel 44
Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller forskud på arv kan betalingsrettigheder kun overdrages til en anden landbruger, der er etableret i samme medlemsstat.

   Ved arv eller forskud på arv kan betalingsrettighederne dog også kun anvendes i den medlemsstat, hvor de er fastlagt.

   En medlemsstat kan beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region.

2. Betalingsrettigheder kan overdrages ved salg eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse med eller uden jord. Forpagtning eller tilsvarende transaktioner tillades derimod kun, hvis der sammen med betalingsrettighederne overdrages et tilsvarende antal støtteberettigede hektar.

3. Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord kan medlemsstaterne i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper beslutte, at en del af de solgte betalingsrettigheder skal overgå til den nationale reserve, eller at deres enhedsværdi nedsættes til fordel for den nationale reserve efter kriterier, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 45
Betingelser gældende for særlige rettigheder

1. Medmindre andet er fastsat, gælder betingelserne i denne artikels stk. 2 og 3 for de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til afsnit III, kapitel 3, afdeling 2, og artikel 71m i forordning (EF) nr. 1782/2003, i det følgende benævnt "særlige rettigheder".

2. Uanset artikel 35, stk. 1, bemyndiger medlemsstaten en landbruger, der har særlige rettigheder, til at fravige kravet om at aktivere rettigheder ved et tilsvarende antal støtteberettigede hektar, hvis landbrugeren opretholder mindst 50 % af den landbrugsvirksomhed, der blev udøvet i kalenderåret 2000, 2001 og 2002 udtrykt i storkreaturer.

   Betingelsen i første afsnit gælder ikke for Malta.

   De særlige rettigheder ændres ikke.

3. Ved overdragelse af særlige rettigheder er modtageren ikke omfattet af dispensationen i stk. 2, undtagen hvis overdragelsen sker ved arv eller forskud på arv.

Artikel 46
Revision af betalingsrettigheder

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper senest den 1. august 2009 beslutte fra 2010 at begynde at regulere værdien af de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Med henblik herpå kan betalingsrettighederne ændres gradvis i mindst tre forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Betalingsrettighedernes værdi må i forbindelse med ingen af disse årlige etaper nedsættes med mere end 50 % af forskellen mellem den oprindelige værdi og den værdi, der gælder efter gennemførelsen af den sidste årlige etape.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende det foregående afsnit på det geografiske niveau, der passer bedst, hvilket fastlægges efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som fx den institutionelle eller administrative struktur og/eller det regionale landbrugspotentiale.

KAPITEL 2
REGIONAL OG DELVIS GENNEMFØRELSE

AFDELING 1
REGIONAL GENNEMFØRELSE

Artikel 47
Regional fordeling af det loft, der er nævnt i artikel 41

1. En medlemsstat, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan senest den 1. august 2009 beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan fra 2010 på de betingelser, som er fastsat i denne afdeling.

2. Medlemsstaterne definerer regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som fx deres institutionelle eller administrative struktur og/eller det regionale landbrugspotentiale.

   Medlemsstater med under tre millioner støtteberettigede hektar kan betragtes som én enkelt region.

3. Medlemsstaterne fordeler det loft, der er nævnt i artikel 41, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Artikel 48

Regional gennemførelse af enkeltbetalingsordningen

1. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at fordele højst 50 % af det regionale loft, der fastsættes i henhold til artikel 47, mellem alle de landbrugere, hvis bedrifter ligger i den pågældende region, inklusive dem, der ikke har betalingsrettigheder.

2. Landbrugerne får tildelt betalingsrettigheder, hvis enhedsværdi beregnes, ved at den tilsvarende andel af det regionale loft, som fastsættes i henhold til artikel 48, divideres med det antal af støtteberettigede hektar, jf. artikel 35, stk. 2, der er fastsat på regionalt niveau.

   Disse betalingsrettigheders værdi forhøjes, hvis en landbruger pr. 15. maj 2010 har betalingsrettigheder, som er omfattet af afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Med henblik herpå forhøjes betalingsrettighedernes regionale enhedsværdi med et beløb, der beregnes på grundlag af den samlede værdi af de betalingsrettigheder, som landbrugeren har pr. 15. maj 2010. Forhøjelserne beregnes på grundlag af de beløb, der stadig er til rådighed inden for det regionale loft efter anvendelse af nærværende artikels stk. 1.

3. Antallet af rettigheder pr. landbruger skal svare til det antal hektar, landbrugeren anmelder i 2010 i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, bortset fra tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1.

4. De betalingsrettigheder, landbrugerne har før den fordeling, som er nævnt i stk. 1 og 2, annulleres og erstattes af de nye rettigheder, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 49

Revision af betalingsrettigheder

1. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstater, der anvender artikel 48 i denne forordning, beslutte senest den 1. august 2009 og i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper fra 2011 at begynde at regulere værdien af de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til nærværende afdeling eller afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Med henblik herpå kan de gradvis ændre betalingsrettighederne i mindst to forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstater, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 5, afdeling 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, senest den 1. august 2009 beslutte i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper fra 2010 at begynde at regulere værdien af de betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til nævnte afdeling, ved gradvis at ændre dem i mindst tre forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

   Første afsnit gælder, uden at de bestemmelser, medlemsstaterne fastsætter i henhold til artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, derved tilsidesættes.

3. Betalingsrettighedernes værdi må i forbindelse med ingen af de årlige etaper, der er nævnt i stk. 1 og 2, nedsættes med mere end 50 % af forskellen mellem den oprindelige værdi og den værdi, der gælder efter gennemførelsen af den sidste årlige etape.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende stk. 1, 2 og 3 på det geografiske niveau, der passer bedst, hvilket fastlægges efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som fx den institutionelle eller administrative struktur og/eller det regionale landbrugspotentiale.

Artikel 50
Arealanvendelse

Hvis en medlemsstat, der har valgt at udsætte indlemmelsen af frugt og grøntsager i enkeltbetalingsordningen, har benyttet sig at undtagelsen i artikel 60 i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan landbrugerne i henhold til nævnte artikel anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 36 i nærværende forordning, til produktion af frugt og grøntsager og spisekartofler.

Artikel 51
Græsarealer

Anvendes artikel 48, kan medlemsstaterne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier inden for det regionale loft eller en del af det fastsætte forskellige enhedsværdier for de rettigheder, der skal tildeles de landbrugere, som er nævnt i artikel 48, stk. 1:

a) for så vidt angår hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2008 var udlagt som græsareal, og for enhver anden støtteberettiget hektar eller subsidiært

b) for så vidt angår hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2008 var udlagt som permanente græsarealer, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 52
Betingelser gældende for rettigheder fastlagt i medfør af denne afdeling

1. Betalingsrettigheder, der er fastlagt i henhold til denne afdeling eller afsnit, III, kapitel 5, afdeling 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, må kun overdrages eller anvendes inden for samme region eller mellem regioner, hvis der er fastlagt samme rettigheder pr. hektar.

2. Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, gælder de øvrige bestemmelser i dette afsnit.

AFDELING 2
DELVIS GENNEMFØRELSE

Artikel 53
Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstater, der i henhold til artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 har udelukket betalingerne for får og geder og oksekød fra enkeltbetalingsordningen, kan senest den 1. august 2009 beslutte at fortsætte med at anvende enkeltbetalingsordningen fra 2010 på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og i overensstemmelse med den beslutning, der blev truffet i henhold til artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Medlemsstaterne kan dog beslutte at fastsætte, at den del af den andel af deres nationale loft, som skal anvendes til supplerende betalinger til landbrugerne i henhold til artikel 55, stk. 1, i nærværende forordning, skal være lavere end besluttet i henhold til artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

   Medlemsstater, der har udelukket nogle betalinger for frugt og grøntsager fra enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 68b i forordning (EF) nr. 1782/2003, anvender enkeltbetalingsordningen på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og i overensstemmelse med den beslutning, der blev truffet i henhold til artikel 68b, stk. 1 og 2, i nævnte forordning.

2. Efter proceduren i artikel 128, stk. 2, fastsætter Kommissionen afhængigt af hver enkelt medlemsstats valg et loft for hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i henholdsvis artikel 54, 55 og 56.

   Loftet skal svare til hver type direkte betalingers andel af de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 41, multipliceret med de nedsættelsesprocentsatser, som medlemsstaterne anvender i henhold til artikel 54, 55 og 56.

   Summen af de fastsatte lofter fratrækkes de nationale lofter, der er nævnt i artikel 41, efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 54
Betalinger i forbindelse med får og geder

Medlemsstaterne kan tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til de betalinger for får og geder, som er nævnt i bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003, og foretager en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der opdrætter får og geder, på de betingelser, der er fastsat i afsnit, IV, kapitel 1, afdeling 7, i nærværende forordning, inden for det loft, som fastsættes i henhold til artikel 53, stk. 2.

Artikel 55

Betalinger i forbindelse med oksekød

1. Medlemsstater, der i henhold til artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1782/2003 helt eller delvis har tilbageholdt den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til den ammekopræmie, som er nævnt i bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003, foretager en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes for at opretholde ammekohold på de betingelser, der er fastsat i afsnit, IV, kapitel 1, afdeling 8, i nærværende forordning, inden for det loft, som fastsættes i henhold til artikel 53, stk. 2.

2. I 2010 og 2011 kan medlemsstater, der i henhold til artikel 68, stk. 1, artikel 68, stk. 2, litra a), nr. ii), eller artikel 68, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1782/2003 helt eller delvis har tilbageholdt den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til slagtepræmien for kalve slagtepræmien for andre dyr end kalve eller den særlige handyrspræmie, foretage en supplerende betaling til landbrugerne. De supplerende betalinger ydes ved slagtning af kalve, slagtning af andet kvæg end kalve og for at holde handyr på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8. Den supplerende betaling udgør 50 % af det niveau, der gælder ifølge artikel 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003, og foretages inden for det loft, der fastsættes i henhold til artikel 53, stk. 2, i nærværende forordning.

Artikel 56

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

1. Medlemsstaterne tilbageholder indtil den 31. december 2011 op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i denne forordning, der svarer til tomater, i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i henhold til artikel 68b, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

   I dette tilfælde foretager den berørte medlemsstat inden for det loft, der fastsættes i henhold til artikel 53, stk. 2, i nærværende forordning, en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer tomater, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i nærværende forordning.

2. Medlemsstaterne tilbageholder i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i henhold til artikel 68b, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003:

   a) indtil den 31. december 2010 op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i tredje afsnit i dette stykke, og

   b) fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2012 op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i tredje afsnit i dette stykke.

I dette tilfælde foretager den berørte medlemsstat inden for det loft, der fastsættes i henhold til artikel 53, stk. 2, en årlig supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der på betingelserne i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, producerer en eller flere af følgende frugter og grøntsager som fastsat af den berørte medlemsstat:

a) friske figner

b) friske citrusfrugter

c) spisedruer

d) pærer

e) ferskner og nektariner og

f) "Ente"—blommer.

3. Den del af de nationale lofter, der er nævnt i stk. 1 og 2, er fastsat i bilag IX.

KAPITEL 3
GENNEMFØRELSE I DE NYE MEDLEMSSTATER, DER HAR ANVENDT DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

Artikel 57

Indførelse af enkeltbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder bestemmelserne i dette afsnit anvendelse over for de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit V, kapitel 2.

Artikel 42 og 45 og kapitel 2, afdeling 1, finder ikke anvendelse.

2. Nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, træffer de beslutninger, der er nævnt i artikel 53, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, senest den 1. august året før det år, hvor de vil anvende enkeltbetalingsordningen for første gang.

3. Nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, kan fastsætte, at der ud over støttebetingelserne i artikel 35, stk. 2, ved "støtteberettiget hektar" skal forstås ethvert landbrugsareal på bedriften, som var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, uanset om det var opdyrket på nævnte dato.

Artikel 58
Ansøgning om støtte

1. Landbrugerne ansøger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen inden en dato, der fastsættes af de nye medlemsstater, men ikke senere end den 15. maj.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1, får landbrugere ikke tildelt rettigheder, hvis ikke de ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen senest den 15. maj det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes.

Artikel 59
National reserve

1. De nye medlemsstater foretager en lineær procentuel nedsættelse af deres nationale loft for at oprette en national reserve.

2. De nye medlemsstater anvender den nationale reserve til efter objektive og ikkediskriminerende kriterier at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, som Kommissionen skal definere efter proceduren i artikel 128, stk. 2, på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene.

3. Det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes, kan de nye medlemsstater anvende den nationale reserve til efter objektive og ikkediskriminerende kriterier at tildele betalingsrettigheder til landbrugere inden for specifikke sektorer, der befinder sig i en særlig situation som følge af overgangen til enkeltbetalingsordningen, på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene.

4. De nye medlemsstater kan anvende den nationale reserve til efter objektive og ikkediskriminerende kriterier at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der har påbegyndt deres landbrugsvirksomhed efter den 1. januar 2007, men uden at have modtaget direkte betalinger i 2007, på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene.

5. De nye medlemsstater kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier at tildele rettigheder til landbrugere i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer vedrørende en eller anden form for offentlig intervention, for at undgå, at jorden bliver opgivet, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder, på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og undgås forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene.

6. Ved anvendelsen af stk. 2-5 kan de nye medlemsstater forhøje enhedsværdien af de betalingsrettigheder, som en landbruger har, op til 5 000 EUR og/eller kan tildele den pågældende landbruger nye betalingsrettigheder.

7. De nye medlemsstater foretager lineære nedsættelser af rettighederne, hvis deres nationale reserve ikke er stor nok.

Artikel 60
Nationale lofter omhandlet i artikel 41

1. De nye medlemsstater kan anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan.

2. De nye medlemsstater fastlægger regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

3. De nye medlemsstater fordeler efter objektive og ikkediskriminerende kriterier deres nationale loft, jf. artikel 41, mellem regionerne efter en eventuel nedsættelse i henhold til artikel 59.

Artikel 61
Tildeling af betalingsrettigheder

1. Alle landbrugere tildeles rettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved, at det loft, der er nævnt i artikel 41, divideres med det antal betalingsrettigheder, som fastlægges på nationalt plan i henhold til nærværende artikels stk. 2.

2. Antallet af rettigheder pr. landbruger er lig med det antal hektar, som landbrugeren afgiver erklæring om i henhold til artikel 36, stk. 1, det første år, enkeltbetalingsordningen anvendes, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1.

3**.** Uanset stk. 2 kan de nye medlemsstater beslutte, at antallet af rettigheder pr. landbruger, er lig med det treårige gennemsnit af antallet af alle hektar, som i 2005, 2006 og 2007 gav ret til den generelle arealbetaling, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1.

Artikel 62
Græsarealer

De nye medlemsstater kan også efter objektive og ikkediskriminerende kriterier inden for det regionale loft eller en del af det fastsætte forskellige enhedsværdier for de rettigheder, der skal tildeles de landbrugere, som er nævnt i artikel 61, stk. 1:

a) for så vidt angår hektar, der er udlagt som græsareal og identificeret som sådant pr. 30. juni 2008, og for enhver anden støtteberettiget hektar eller subsidiært

b) for så vidt angår hektar, der er udlagt som permanente græsarealer og identificeret som sådanne pr. 30. juni 2008, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 63
Betingelser gældende for rettigheder

1. Rettigheder, der er fastlagt i henhold til dette kapitel, må kun overdrages inden for samme region eller mellem regioner, hvis der er fastlagt samme rettigheder pr. hektar.

2. De nye medlemsstater kan senest den 1. august året før det år, hvor de anvender enkeltbetalingsordningen første gang, i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper beslutte, at rettigheder, der er fastlagt i henhold til dette kapitel, gradvis skal ændres, for at betalingsrettighedernes værdi kan blive reguleret i forudfastsatte etaper efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

3 Bortset fra tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1, kan en landbruger først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 35 har aktiveret mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår, eller når han frivilligt har overdraget alle de betalingsrettigheder, som han ikke har anvendt inden for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, til den nationale reserve.

KAPITEL 4
INDLEMMELSE AF KOBLEDE BETALINGER I ENKELTBETALINGSORDNINGEN

Artikel 64

Indlemmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen

Fra 2010 indlemmer medlemsstaterne den støtte, der er til rådighed i henhold til de ordninger for koblet støtte, som er nævnt i punkt I, II og III i bilag X, i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Artikel 65

Indlemmelse af koblet støtte, der er udelukket fra enkeltbetalingsordningen

1. De beløb, der er nævnt i bilag XI, og som var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i punkt I i bilag X, fordeler medlemsstaterne blandt landbrugerne i de pågældende sektorer efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, idet de især tager hensyn til den støtte, som disse landbrugere enten direkte eller indirekte har modtaget i henhold til de pågældende støtteordninger i et eller flere år i perioden 2005 til 2008.

2. Medlemsstaterne forhøjer værdien af de betalingsrettigheder, landbrugerne har, på grundlag af de beløb, der følger af anvendelsen af stk. 1.

   Forhøjelsen af hver betalingsrettigheds værdi pr. landbruger beregnes ved, at beløbet i foregående afsnit divideres med det antal betalingsrettigheder, hver landbruger har.

   Hvis en landbruger i en bestemt sektor ikke har nogen betalingsrettigheder, tildeles han betalingsrettigheder, hvis

   a) antal svarer til antallet af hektar, han har afgivet erklæring om i henhold til artikel 36, stk. 1, for det år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen

   b) værdi beregnes ved, at det beløb, der er nævnt i første afsnit, divideres med det antal, som fastsættes i henhold til litra a).

Artikel 66

Indlemmelse af koblet støtte, der er delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen

De beløb, der var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i punkt II i bilag X, fordeler medlemsstaterne blandt landbrugerne i de pågældende sektorer i forhold til den støtte, som disse landbrugere modtog i henhold til de pågældende støtteordninger i perioden 2000 til 2002. Medlemsstaterne kan dog efter objektive og ikkediskriminerende kriterier vælge en senere repræsentativ periode.

Medlemsstaterne forhøjer værdien af de pågældende landbrugeres betalingsrettigheder eller tildeler dem betalingsrettigheder i henhold til artikel 65, stk. 2.

Artikel 67

Frivillig indlemmelse af koblet støtte, der er delvis udelukket fra enkeltbetalingsordningen

Hvis en medlemsstat ikke træffer den beslutning, der er nævnt i artikel 53, stk. 1, første afsnit, indlemmes de beløb, der var til rådighed til koblet støtte i henhold til de ordninger, som er nævnt i punkt III i bilag X, i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 66.

KAPITEL 5
SÆRLIG STØTTE

Artikel 68

Almindelige regler

1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2009 beslutte fra 2010 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 41, til at yde støtte til landbrugerne:

   a) til

      i) særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet

      ii) at forbedre landbrugsprodukters kvalitet

      iii) at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter

   b) til at overvinde særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder

   c) i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, for at undgå, at jorden bliver opgivet, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder

   d) i form af bidrag til afgrødeforsikringspræmier, jf. artikel 69

   e) gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme, jf. artikel 70.

2. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), må kun ydes:

a) hvis

i) den, hvis det drejer sig om støtte til særlige typer landbrug, jf. nr. i), opfylder kravene til betalinger for miljøvenligt landbrug, jf. artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005

ii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre landbrugsprodukters kvalitet, jf. nr. ii), er i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 509/2006, Rådets forordning (EF) nr. 510/2006, Rådets forordning (EF) nr. 834/2007[20] og del II, afsnit II, kapitel I, i forordning (EF) nr. 1234/2007, og

iii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. nr. iii), opfylder kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008, og

b) til at dække de ekstraudgifter, som reelt er afholdt, og indkomsttab, som er lidt for at nå det pågældende mål.

3. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra b), må kun ydes:

a) hvis enkeltbetalingsordningen er gennemført fuldstændigt i den pågældende sektor i henhold til artikel 54, 55 og 71.

b) i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau.

4. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), b) og e), må højst udgøre 2,5 % af de nationale lofter, jf. artikel 41. Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimum for hver foranstaltning.

5. Støtten til foranstaltningerne:

a) i stk. 1, litra a) og d), ydes som årlige supplerende betalinger

b) i stk. 1, litra b) ydes som årlige supplerende betalinger, som fx betalinger pr. dyr eller græsarealpræmier

c) i stk. 1, litra c), ydes som en forhøjelse af enhedsværdien og/eller antallet af de betalingsrettigheder, landbrugeren har

d) i stk. 1, litra e), ydes som godtgørelser, jf. artikel 70.

6. Betalingsrettigheder med forhøjet enhedsværdig og supplerende betalingsrettigheder, jf. stk. 5, litra c), må kun overdrages, hvis der sammen med rettighederne overdrages et tilsvarende antal hektar.

7. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1 skal være i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og –politikker.

---

[20] EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

8. Medlemsstaterne tilvejebringer de fornødne midler til at betale den støtte, der er nævnt:

   a) i stk. 1, litra a), b), c) og d), ved at foretage en lineær nedsættelse af de rettigheder, der er tildelt landbrugerne og/eller som stammer fra den nationale reserve

   b) i stk. 1, litra e), ved om nødvendigt at foretage en lineær nedsættelse af en eller flere af de betalinger, der skal foretages til modtagerne i overensstemmelse med dette afsnit og inden for de grænser, der er fastsat i stk. 1 og 3.

9. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2 betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i denne afdeling, især for at sikre, at den er i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og –politikker, og for at undgå kumulering af støtte.

Artikel 69
Afgrødeforsikring

1. Medlemsstaterne kan yde finansielle bidrag til præmier til forsikring af afgrøder mod tab som følge af ugunstige vejrforhold.

   I denne artikel forstås ved "ugunstige vejrforhold" vejrforhold, som kan sidestilles med en naturkatastrofe, såsom frost, hagl, is, regn eller tørke, der tilintetgør mere end 30 % af en given landbrugers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

2. Det finansielle bidrag, der kan ydes pr. landbruger, fastsættes til 60 % af forsikringspræmien. Medlemsstaterne kan beslutte at forhøje det finansielle bidrag til 70 % under hensyntagen til vejrforholdene eller forholdene i den pågældende sektor.

   Medlemsstaterne kan sætte grænser for, hvor stor en præmie, der kan ydes finansielt bidrag til.

3. Afgrødeforsikringen dækker kun, hvis de ugunstige vejrforhold er blevet officielt anerkendt af myndighederne i den pågældende medlemsstat.

4. Betalingerne fra forsikringen må ikke udligne mere end de samlede udgifter til erstatning for de tab, der er nævnt i stk. 1, og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.

5. De finansielle bidrag udbetales direkte til den berørte landbruger.

6. Medlemsstaternes udgifter til de finansielle bidrag medfinansieres af EF ved hjælp af de midler, der er nævnt i artikel 68, stk. 1, med 40 % af de støtteberettigede forsikringspræmier, jf. nærværende artikels stk. 2.

   Første afsnit indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at få dækket deres bidrag til finansieringen af præmierne helt eller delvis ved hjælp af obligatoriske ordninger for kollektivt ansvar i de pågældende sektorer.

7. Det finansielle bidrag må ikke hindre det indre marked for forsikringsydelser i at fungere. Det finansielle bidrag må ikke begrænses til forsikringer fra et enkelt forsikringsselskab eller en enkelt forsikringskoncern og må ikke være betinget af, at forsikringsaftalen er indgået med et selskab, der er etableret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 70

Gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme

1. Medlemsstaterne kan ved hjælp af finansielle bidrag til gensidige fonde sørge for, at der ydes finansiel kompensation til landbrugere for økonomiske tab ved udbrud af dyre- eller plantesygdomme.

2. I denne artikel forstås ved:

   a) "gensidig fond" en ordning, som medlemsstaten har godkendt i henhold til national ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, og som giver mulighed for at yde kompensation til de tilsluttede landbrugere, der rammes af økonomiske tab forårsaget af udbrud af en dyre- eller plantesygdom

   b) "økonomiske tab" ekstraomkostninger, som en landbruger påføres som følge af ekstraordinære foranstaltninger, landbrugeren må træffe for at begrænse leverancerne til markedet eller omfattende produktionstab. Omkostninger, som der kan ydes kompensation for i henhold til andre EF-bestemmelser, og omkostninger i forbindelse med anvendelsen af andre sundheds- og veterinær- eller plantesundhedsforanstaltninger betragtes ikke som økonomiske tab.

3. De gensidige fonde betaler finansiel kompensation direkte til de tilsluttede landbrugere, som rammes af økonomiske tab.

   Midlerne til den finansielle kompensation fra de gensidige fonde kommer fra:

   a) kapital, som de tilsluttede landbrugere tilfører fondene, og/eller

   b) lån, fondene har optaget på kommercielle vilkår.

   Startkapitalen må ikke finansieres ved hjælp af offentlige midler.

4. De finansielle bidrag, der er nævnt i stk. 1, kan vedrøre:

   a) de administrative omkostninger ved at oprette den gensidige fond fordelt over højst tre år

   b) tilbagebetaling af afdrag og renter af kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at betale finansiel kompensation til landbrugerne

   c) de beløb, som den gensidige fond har brugt af sin kapital til at betale finansiel kompensation til landbrugerne.

   Minimums- og maksimumsløbetiden for de kommercielle lån, som der kan ydes finansielle bidrag til, fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Udbetaler fonden finansiel kompensation i henhold til første afsnit, litra c), følger det offentlige finansielle bidrag samme takt som et kommercielt lån med minimumsløbetid.

5. De finansielle bidrag må ikke overstige 60 % af de omkostninger, der er nævnt i stk. 4. Medlemsstaterne kan beslutte at forhøje deres finansielle bidrag til 70 % under hensyntagen til forholdene i den pågældende sektor. De omkostninger, der ikke dækkes af de finansielle bidrag, skal afholdes af de tilsluttede landbrugere.

   Medlemsstaterne kan begrænse de omkostninger, der er berettiget til at blive dækket af det finansielle bidrag, ved at fastsætte

   a) lofter pr. fond

   b) lofter pr. enhed.

6. EF medfinansierer 40 % af medlemsstaternes støtteberettigede udgifter til de finansielle bidrag, jf. stk. 4, ved hjælp af de midler, der er nævnt i artikel 68, stk. 1.

   Første afsnit indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at få dækket deres bidrag til finansieringen af de finansielle bidrag helt eller delvis ved hjælp af obligatoriske ordninger for kollektivt ansvar i de pågældende sektorer.

7. Medlemsstaterne fastsætter regler for oprettelse og forvaltning af de gensidige fonde, navnlig for udbetaling af kompensation til landbrugere i tilfælde af krise og for administration og kontrol af reglerne.

8. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2, bestemmelser om rapportens form og indhold og om tidspunkter og frister for den.

AFSNIT IV
ANDRE STØTTEORDNINGER

KAPITEL 1
EF-STØTTEORDNINGER

AFDELING 1
AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Artikel 71
Anvendelsesområde

For 2009, 2010 og 2011 ydes der støtte til landbrugere, som producerer ris henhørende under KN-kode 1006 10 på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling.

Artikel 72

Betingelser for ydelse af støtte og støttens størrelse

1. Støtten ydes pr. hektar jord tilsået med ris og på den betingelse, at afgrøden bevares mindst indtil blomstringens begyndelse under normale vækstbetingelser.

   Afgrøder, der dyrkes på fuldt tilsåede arealer og i overensstemmelse med lokale normer, men som ikke når blomstringsstadiet som følge af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, forbliver dog støtteberettigede, såfremt de pågældende arealer ikke anvendes til andre formål indtil dette vækststadium.

2. Støtten fastsættes til følgende beløb efter udbytterne i de berørte medlemsstater:

	(EUR/ha)	
	2009	***2010 og 2011***
Bulgarien	345,255	172,627
Grækenland	561,00	280,5
Spanien	476,25	238,125
Frankrig	411,75	205,875
Italien	453,00	226,5
Ungarn	232,50	116,25
Portugal	453,75	226,875
Rumænien	126,075	63,037

Artikel 73

Arealer

Der fastsættes et nationalt basisareal for hver producentmedlemsstat. For Frankrig fastsættes der dog to basisarealer. Basisarealerne er følgende:

– Bulgarien: 4 166 ha

– Grækenland: 20 333 ha

– Spanien: 104 973 ha

– Frankrig: 19 050 ha

– Italien: 219 588 ha

– Ungarn: 3 222 ha

– Portugal: 24 667 ha

– Rumænien: 500 ha.

En medlemsstat kan opdele sit basisareal i delbasisarealer efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Artikel 74
Overskridelse af arealerne

1. Såfremt det areal, hvorpå der dyrkes ris i en medlemsstat, i et givet år overstiger basisarealet i artikel 73, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte, proportionalt det pågældende år.

2. Hvis en medlemsstat opdeler sit basisareal eller sine basisarealer i delbasisarealer, finder nedsættelsen i stk. 1 kun anvendelse på landbrugerne i de delbasisarealer, hvor grænsen er overskredet. Nedsættelsen foretages, når de arealer i det delbasisareal, som ikke har nået grænsen, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til det delbasisareal, hvor grænsen er overskredet.

AFDELING 2
STØTTE TIL STIVELSESKARTOFLER

Artikel 75
Støttens størrelse

Der fastsættes en støtte til landbrugere, som producerer kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse. Støtten gælder for den mængde kartofler, der kræves til fremstilling af en ton stivelse. Den fastsættes til:

a) 66,32 EUR for produktionsåret 2009/10 og 2010/11

b) 33,16 EUR for produktionsåret 2011/12 og 2012/13.

Beløbet tilpasses efter kartoflernes stivelsesindhold.

Artikel 76
Betingelser

Støtten udbetales kun for den mængde kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og stivelsesfabrikanten inden for den kvote, virksomheden er tildelt, jf. artikel 84a, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007[21].

AFDELING 3
AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR BOMULD

Artikel 77
Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00 på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling.

[21] EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

Artikel 78
Betingelser

1. Støtten ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. For at være støtteberettiget skal arealet høre til landbrugsarealer, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, være tilsået med godkendte sorter, som reelt høstes under normale vækstforhold.

   Den støtte, der er nævnt i artikel 77, betales for bomuld af sund og sædvanlig handelskvalitet.

2. Medlemsstaterne godkender de arealer og sorter, der er nævnt i stk. 1, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser og betingelser, der vedtages efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 79
Basisarealer og beløb

1. De nationale basisarealer fastsættes således:

   – Bulgarien: 10 237 ha

   – Grækenland: 370 000 ha

   – Spanien: 70 000 ha

   – Portugal: 360 ha.

2. Støtten pr. støtteberettiget hektar fastsættes således:

   – Bulgarien: 263 EUR

   – Grækenland: 594 EUR for 300 000 ha og 342,85 EUR for de resterende 70 000 ha

   – Spanien: 1 039 EUR

   – Portugal: 556 EUR.

3. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger basisarealet, jf. stk. 1, nedsættes den støtte, der er nævnt i stk. 2, for denne medlemsstat proportionalt med overskridelsen af basisarealet.

   For Grækenland anvendes den proportionale nedsættelse dog for den støtte, som er fastsat for den del af det nationale basisareal, som består af de 70 000 ha, for at overholde det samlede beløb på 202,2 mio. EUR.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 80
Godkendte brancheorganisationer

1. I denne afdeling forstås ved en "godkendt brancheorganisation" en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, og hvis arbejde bl.a. består i:

   – at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser

   – udarbejdelse af standardkontrakter, der er forenelige med EF-reglerne

   – at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse

   – at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på

   – at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsætningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.

2. Den medlemsstat, på hvis område egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender de brancheorganisationer, der overholder kriterier, som skal vedtages efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 81
Betaling af støtten

1. Støtten pr. støtteberettiget hektar ydes til landbrugerne i henhold til artikel 79.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes en støtte pr. støtteberettiget hektar inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 79, stk. 1, forhøjet med et beløb på 3 EUR.

AFDELING 4
STØTTE TIL SUKKERROE- OG SUKKERRØRPRODUCENTER

Artikel 82
Anvendelsesområde

1. I de medlemsstater, der har ydet omstruktureringsstøtte i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 320/2006 for mindst 50 % af den sukkerkvote, der pr. 20. februar 2006 var fastsat i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006[22], ydes der EF-støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter.

2. Støtten ydes for højst fem på hinanden følgende år fra det produktionsår, hvor den tærskel på 50 %, der er nævnt i stk. 1, er nået, dog senest for produktionsåret 2013/14.

[22] EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

Artikel 83
Betingelser

Støtten ydes for den mængde kvotesukker, der fremstilles af sukkerroer eller sukkerrør, som er leveret i henhold til kontrakter indgået i overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Artikel 84
Støttens størrelse

Støtten udtrykkes pr. ton hvidt sukker af standardkvalitet. Støtten er lig halvdelen af det beløb, der opnås ved at dividere det maksimumsbeløb, som i bilag XII til nærværende forordning er fastsat for den berørte medlemsstat for det tilsvarende år, med den samlede sukker- og inulinsirupkvote, der pr. 20. februar 2006 var fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 318/2006.

Artikel 110 og 120 i nærværende forordning gælder ikke for støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter.

AFDELING 5
OVERGANGSBETALINGER FOR FRUGT OG GRØNTSAGER

Artikel 85
Overgangsarealstøtte

1. Hvis artikel 56, stk. 1, eller artikel 117, stk. 1, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i denne afdeling, til landbrugere, der producerer tomater, som leveres til forarbejdning.

2. Hvis artikel 56, stk. 2, eller artikel 117, stk. 2, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i denne afdeling, til landbrugere, der producerer en eller flere af de frugter og grøntsager, der er nævnt i artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, som fastsat af medlemsstaterne, og som leveres til forarbejdning.

Artikel 86
Støttens størrelse og støtteberettigelse

1. Medlemsstaterne fastsætter støtten pr. hektar, hvor der dyrkes tomater og de frugter og grøntsager, der er anført i artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier.

2. De samlede betalinger må under ingen omstændigheder overstige det loft, der er fastsat i henhold til artikel 53, stk. 2, eller artikel 117.

3. Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007.

4. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af EF-støtte afhængig af yderligere objektive og ikkediskriminerende kriterier, herunder at landbrugerne er medlem af en producentorganisation eller producentsammenslutning, der er anerkendt i henhold til artikel 125b eller artikel 125d i forordning (EF) nr. 1234/2007.

AFDELING 6
OVERGANGSBETALING FOR BÆRFRUGT

Artikel 87
Betaling for bærfrugt

1. Der ydes overgangsarealstøtte indtil den 31. december 2012 for jordbær henhørende under KN-kode 0810 10 00 og for hindbær henhørende under KN-kode 0810 20 10, der leveres til forarbejdning.

2. Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007.

3. EF-støtten er 230 EUR/ha.

4. Medlemsstaterne kan yde national støtte som supplement til EF-støtten. EF-støtten og den nationale støtte må tilsammen ikke overstige 400 EUR/ha.

5. Støtten betales kun for maksimale nationale garantiarealer, der tildeles medlemsstaterne som følger:

Medlemsstat	Nationalt garantiareal (ha)
Bulgarien	2 400
Ungarn	1 700
Letland	400
Litauen	600
Polen	48 000

Hvis det støtteberettigede areal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det maksimale nationale garantiareal, nedsættes den støtte, der er fastsat i stk. 3, i forhold til overskridelsen af det maksimale nationale garantiareal.

6. Artikel 110 og 120 gælder ikke for overgangsbetalingen for bærfrugt.

AFDELING 7
FÅRE- OG GEDEPRÆMIER

Artikel 88
Anvendelsesområde

Hvis artikel 54 finder anvendelse, yder medlemsstaterne hvert år præmier eller supplerende betalinger til landbrugere, der opdrætter får og geder på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, medmindre andet er fastsat.

Artikel 89
Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

a) "moderfår": hunfår, der har læmmet mindst én gang, eller som er mindst et år

b) "moderged": hunged, der har læmmet mindst én gang, eller som er mindst et år.

Artikel 90
Præmie for moderfår og geder

1. En landbruger, som holder moderfår på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (moderfårspræmie).

2. En landbruger, som holder modergeder på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (gedepræmie). Denne præmie ydes til landbrugere i bestemte områder, hvor produktionen opfylder følgende to kriterier:

   a) gedeopdrættet tager hovedsagelig sigte på gedekødsproduktion

   b) der anvendes samme teknik til opdræt af geder og får.

   Der udarbejdes en liste over sådanne områder efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

3. Moderfårspræmien og gedepræmien ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget dyr, pr. kalenderår og landbruger inden for individuelle lofter. Medlemsstaten fastsætter mindsteantallet af dyr, som der kan ansøges om præmie for. Dette antal må ikke være under ti eller over 50.

4. Præmien for hvert moderfår er på 21 EUR. For landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter, er præmien pr. moderfår dog på 6,8 EUR.

5. Præmien for hver moderged er på 6,8 EUR.

Artikel 91
Tillægspræmie

1. Der udbetales en tillægspræmie til landbrugere i områder, hvor fåre- eller gedehold er en traditionel aktivitet eller bidrager væsentligt til økonomien i landdistrikterne. Medlemsstaterne fastlægger disse områder. Under alle omstændigheder ydes tillægspræmien kun til landbrugere, hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i ugunstigt stillede områder som fastlagt i forordning (EF) nr. 1257/1999.

2. Tillægspræmien ydes også til landbrugere, der foretager græsningsskifte, forudsat at

   a) mindst 90 % af de dyr, som der ansøges om præmie for, græsser i mindst 90 på hinanden følgende dage i et støtteberettiget område fastlagt i medfør af stk. 1, og

   b) bedriftens hjemsted er beliggende i et veldefineret geografisk område, hvor det af medlemsstaten er godtgjort, at græsningsskifte er i overensstemmelse med traditionel praksis for fåre- eller gedeopdræt, samt at disse dyrevandringer er nødvendige, fordi der ikke er tilstrækkeligt med foder i den periode, hvor græsningsskiftet finder sted.

3. Tillægspræmien er på 7 EUR pr. moderfår og pr. moderged. Tillægspræmien ydes på samme betingelser som dem, der er fastsat for moderfårspræmien og gedepræmien.

Artikel 92
Fælles præmieregler

1. Præmien udbetales til landbrugerne på grundlag af det antal moderfår og/eller -geder, der holdes på bedriften i en minimumsperiode, der fastsættes efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

2. For at være præmieberettigede skal dyrene være identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 21/2004.

Artikel 93
Individuelle lofter

1. Den 1. januar 2009 er en landbrugers individuelle loft, jf. artikel 90, stk. 3, lig med det antal præmierettigheder, den pågældende havde den 31. december 2008 ifølge de gældende EF-regler.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er anført stk. 4, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 96, kan bibeholdes.

Hvis artikel 54 finder anvendelse, når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, jf. artikel 111, tildeles producenterne individuelle lofter, og den nationale reserve oprettes, jf. artikel 95, senest ved udgangen af enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

3. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til en foranstaltning truffet efter stk. 2, bortfalder.

4. Følgende lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Rettigheder (x 1000)
Bulgarien	2 058,483
Tjekkiet	66,733
Danmark	104
Estland	48
Spanien	19 580
Frankrig	7 842
Cypern	472,401
Letland	18,437
Litauen	17,304
Ungarn	1 146
Polen	335,88
Portugal	2 690
Rumænien	5 880,620
Slovenien	84,909
Slovakiet	305,756
Finland	80
I alt	**40 730,523**

Artikel 94
Overdragelse af præmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overdrage alle sine præmierettigheder til den, der overtager bedriften.

2. En landbruger kan også overdrage alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

Ved overdragelse af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften afstås en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

Medlemsstaterne kan erhverve præmierettigheder fra landbrugere, der frivilligt går med til helt eller delvis at afstå deres rettigheder. Betalingen til de pågældende landbrugere for erhvervelsen af sådanne rettigheder kan i dette tilfælde foretages over de nationale budgetter.

Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og under behørigt begrundede omstændigheder fastsætte, at overdragelsen af rettigheder i forbindelse med salg eller anden overdragelse af en bedrift sker via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmierettigheder flyttes væk fra følsomme områder eller områder, hvor fårehold er særligt vigtig for den lokale økonomi.

4. Medlemsstaterne kan inden en dato, som de fastlægger, tillade midlertidige overdragelser af den del af præmierettighederne, som den landbruger, der har dem, ikke selv skal bruge.

Artikel 95
National reserve

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af præmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages i henhold til artikel 94, stk. 2, eller andre EF-bestemmelser, lægges til den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af deres nationale reserver tildele landbrugerne præmierettigheder. Ved tildelingen har navnlig nytilkomne landbrugere, yngre og andre prioriterede landbrugere forrang.

Artikel 96
Loft

Summen af de præmier, der ansøges om, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2.

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger proportionalt det pågældende år.

AFDELING 8
BETALINGER FOR OKSEKØD

Artikel 97
Anvendelsesområde

Hvis artikel 55 finder anvendelse, yder medlemsstaterne på de vilkår, der er fastsat i denne afdeling, den eller de former for supplerende betalinger, som den pågældende medlemsstat vælger i overensstemmelse med nævnte artikel, medmindre andet er fastsat.

Artikel 98
Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

a) "region": en medlemsstat eller en region i en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg

b) "tyr": et ikkekastreret handyr

c) "stud": et kastreret handyr

d) "ammeko": en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion

e) "kvie": et hundyr på mindst otte måneder, som endnu ikke har kælvet.

Artikel 99
Særlig præmie

1. En landbruger, som på sin bedrift holder handyr, kan efter ansøgning få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de aldersgrupper, der er nævnt i stk. 2.

2. Den særlige præmie ydes højst:

   a) én gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på ni måneder, når der er tale om tyre, eller

   b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:

      i) første gang, når det er ni måneder gammelt

      ii) anden gang, efter at det har nået en alder på 21 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie:

   a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af landbrugeren til opfedning i en periode, som skal fastlægges nærmere

   b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes eller eksporteres, være udstedt et dyrepas, jf. artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000, med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra ni måneder og stude i alderen fra ni måneder til 20 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i en region overstiger det regionale loft, der er nævnt i stk. 8, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr, jf. stk. 2, litra a) og b), pr. landbruger for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved "regionalt loft" det antal dyr, der i en region kan modtage den særlige præmie i et kalenderår.

5. Uanset stk. 1 og 4 kan medlemsstaterne:

a) på grundlag af objektive kriterier, som er led i en politik for udvikling af landdistrikterne, og kun på betingelse af, at de tager hensyn til både miljømæssige og beskæftigelsesmæssige aspekter, ændre eller undlade at anvende loftet på 90 dyr pr. bedrift og aldersgruppe, og

b) når de udøver denne beføjelse, beslutte at anvende stk. 4 på en sådan måde, at de når op på de nedsættelser, der er nødvendige for at overholde det gældende regionale loft, uden at de bringer disse nedsættelser i anvendelse over for små landbrugere, som ikke har indgivet ansøgning om den særlige præmie i det pågældende år for mere end et mindsteantal af dyr, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

6. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagtning. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en slagtet vægt på mindst 185 kg for tyre.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til landbrugerne.

7. Den særlige præmie fastsættes til:

a) 210 EUR pr. præmieberettiget tyr

b) 150 EUR pr. præmieberettiget stud og aldersgruppe.

8. Følgende regionale lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Regionalt loft
Bulgarien	90 343
Tjekkiet	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Cypern	12 000
Letland	70 200
Litauen	150 000
Polen	926 000
Rumænien	452 000
Slovenien	92 276
Slovakiet	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000

Artikel 100
Ammekopræmie

1. Landbrugere, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en præmie pr. kalenderår og pr. landbruger inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmien ydes til landbrugere:

   a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i 12 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse.

      Direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien

   b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, og hvis samlede individuelle kvote, jf. artikel 67 i forordning (EF) nr. 1234/2007, ikke overstiger 120 000 kg.

   Medlemsstaterne kan dog på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, de selv fastsætter, beslutte at ændre eller undlade at anvende den kvantitative begrænsning, forudsat at landbrugeren i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer svarende til mindst 60 % og et antal kvier svarende til højst 40 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

   For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr, jf. første afsnit, litra a) og b), fastslås det, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning, på grundlag af præmiemodtagerens individuelle mælkekvote, der er til rådighed på bedriften pr. 31. marts i det pågældende kalenderår, udtrykt i tons og gennemsnitlig mælkeydelse.

3. Landbrugernes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft, jf. artikel 101.

4. Præmien pr. præmieberettiget dyr er på 200 EUR.

5. Medlemsstaterne kan yde en supplerende national ammekopræmie på højst 50 EUR pr. dyr, forudsat at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af kvægbrugerne i den pågældende medlemsstat.

   For bedrifter beliggende i en region som defineret i artikel 5 og 8 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006[23] finansieres de første 24,15 EUR pr. dyr af denne supplerende præmie af ELFUL.

[23] EUT L 210 af 31.7.2006. Ændret ved forordning (EF) nr. 1989/2006.

For bedrifter beliggende på hele en medlemsstats område finansierer ELFUL hele den supplerende præmie, hvis ammekøerne i den pågældende medlemsstat udgør mindst 30 % af det samlede antal køer, og hvis mindst 30 % af de slagtede handyr tilhører kropsbygningsklasse S og E. Enhver overskridelse af disse procentsatser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de to år, der går forud for det år, for hvilket præmien ydes.

6. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer, og som tilhører en besætning, hvor der opdrættes kalve med henblik på kødproduktion.

Artikel 101

Individuelle lofter for ammekøer

1. Landbrugere, der holder ammekøer, tildeles støtte inden for de individuelle lofter, der er fastsat i medfør af artikel 126, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er fastsat stk. 5, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 103, kan bibeholdes.

   Hvis artikel 55, stk. 1, finder anvendelse, når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, jf. artikel 111, tildeles producenterne individuelle lofter, og den nationale reserve oprettes, jf. artikel 103, senest ved udgangen af enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

3. Hvis den tilpasning, der er nævnt i stk. 2, kræver en nedsættelse af landbrugernes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig

   a) landbrugernes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000

   b) iværksættelsen af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren

   c) særlige naturbetingede forhold eller anvendelsen af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales, eller at der udbetales en nedsat præmie i mindst et referenceår

   d) andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i de foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.

5. Følgende nationale lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Nationalt loft
Belgien	394 253
Bulgarien	16 019
Tjekkiet	90 300
Estland	13 416
Spanien	1 441 539
Frankrig	3 779 866
Cypern	500
Letland	19 368
Litauen	47 232
Ungarn	117 000
Malta	454
Østrig	375 000
Polen	325 581
Portugal	416 539
Rumænien	150 000
Slovenien	86 384
Slovakiet	28 080
Det Forenede Kongerige	1 699 511

Artikel 102

Overdragelse af ammekopræmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overdrage alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overdrage alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

   Ved overdragelse af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften afstås en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

2. Medlemsstaterne:

   a) træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller regioner, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

   b) kan foreskrive, at overdragelsen af rettigheder uden overdragelse af bedriften enten skal ske direkte mellem landbrugerne, eller at den skal ske via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overdragelser af en del af præmierettighederne, som den landbruger, der har dem, ikke selv anvender.

Artikel 103
National reserve af ammekopræmierettigheder

1. Hver medlemsstat skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages i henhold til artikel 102, stk. 1, andet afsnit, eller andre EF-bestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 101, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nytilkomne landbrugere, yngre landbrugere og andre landbrugere med forrang.

Artikel 104
Kvier

1. Uanset artikel 100, stk. 3, i denne forordning kan medlemsstater, hvor over 60 % af ammekøerne og kvierne holdes i bjergområder som defineret i artikel 50 i forordning (EF) nr. 1698/2005, beslutte at forvalte ammekopræmien til kvier uafhængigt af ammekopræmien til ammekøer inden for grænserne af et separat nationalt loft, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

   Et sådant separat nationalt loft må ikke overstige 40 % af det nationale loft i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 101, stk. 5. Dette nationale loft nedsættes med et beløb svarende til det separate nationale loft. Hvis det i en medlemsstat, som udøver beføjelsen i henhold til dette stykke, sker, at det samlede antal kvier, som der er indgivet ansøgning for, og som opfylder betingelserne for ydelse af ammekopræmien, overstiger det separate nationale loft, nedsættes antallet af støtteberettigede kvier pr. landbruger for det pågældende år forholdsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer.

Artikel 105
Slagtepræmie

1. En landbruger, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved eksport af dem til et tredjeland.

   Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

   a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på otte måneder

   b) kalve på mere end en og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg.

Dyrene i andet afsnit er berettiget til slagtepræmie, hvis landbrugeren har holdt dem i en periode, der skal fastsættes.

2. Præmien er på:

a) 80 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra a)

b) 50 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra b).

3. De nationale lofter, der er nævnt i stk. 1, fastsættes for hver medlemsstat og separat for de to grupper dyr i stk. 1, andet afsnit, litra a) og b). Hvert loft skal svare til det antal dyr i hver af de to grupper, der blev slagtet i den pågældende medlemsstat i 1995, hvortil lægges de dyr, der samme år blev eksporteret til tredjelande ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for 1995, som Kommissionen har accepteret.

For de nye medlemsstater gælder de nationale lofter i nedenstående tabel.

	Tyre, stude, køer og kvier	Kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg
Bulgarien	22 191	101 542
Tjekkiet	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungarn	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Rumænien	1 148 000	85 000
Slovenien	161 137	35 852
Slovakiet	204 062	62 841

4. Når det samlede antal dyr i en given medlemsstat, for hvilke der er indgivet ansøgning for en af de to dyregrupper i stk. 1, andet afsnit, litra a) eller b), og som opfylder betingelserne for ydelse af slagtepræmien, overstiger det nationale loft for denne gruppe, nedsættes antallet af alle præmieberettigede dyr i denne gruppe pr. landbruger for det pågældende år forholdsmæssigt.

Artikel 106
Fælles præmieregler

Direkte betalinger i henhold til denne afdeling er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000.

Et dyr anses dog for at være støtteberettiget, hvis de oplysninger om tidligere flytninger af dyret, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 1760/2000, blev indberettet til myndighederne på det tidspunkt, hvor den periode, hvor det skal holdes på bedriften, begyndte.

Artikel 107
Loft

Summen af de direkte betalinger, der ansøges om i henhold til denne afdeling, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2.

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger proportionalt det pågældende år.

Artikel 108
Stoffer, der er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF[24], eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til nævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF[25] påvises i et dyr, der tilhører en landbrugers kvægbesætning, eller hvis et ikketilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på landbrugerens bedrift, udelukkes den pågældende landbruger for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

   I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor den pågældende gentagne overtrædelse blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for at gennemføre de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller de undersøgelser og den kontrol, som er omhandlet i direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 i denne artikel anvendelse.

---

[24] EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.
[25] EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

KAPITEL 2
NATIONAL STØTTE

Artikel 109
National støtte til nødder

1. Medlemsstaterne kan yde national støtte på højst 120,75 EUR/ha om året til landbrugere, der producerer følgende:

   a) mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12

   b) hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22

   c) valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 og 0802 32

   d) pistacienødder henhørende under KN-kode 0802 50

   e) johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 10 10.

2. Den nationale støtte må kun ydes for følgende maksimumsarealer:

Medlemsstat	Maksimumsareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grækenland	41 100
Spanien	568 200
Frankrig	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxembourg	100
Ungarn	2 900
Nederlandene	100
Østrig	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumænien	1 645
Slovenien	300
Slovakiet	3 100
Det Forenede Kongerige	100

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af national støtte betinget af, at landbrugerne er medlem af en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 125b i forordning (EF) nr. 1234/2007.

AFSNIT V
GENNEMFØRELSE AF DIREKTE BETALINGER I DE NYE MEDLEMSSTATER

KAPITEL 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 110
Indførelse af direkte betalinger

I de nye medlemsstater undtagen Bulgarien og Rumænien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det gældende niveau for disse betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater:

– 60 % i 2009

– 70 % i 2010

– 80 % i 2011

– 90 % i 2012

– 100 % fra 2013.

I Bulgarien og Rumænien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det gældende niveau for disse betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater:

– 35 % i 2009

– 40 % i 2010

– 50 % i 2011

– 60 % i 2012

– 70 % i 2013

– 80 % i 2014

– 90 % i 2015

– 100 % fra 2016.

KAPITEL 2
GENEREL AREALBETALINGSORDNING

Artikel 111
Generel arealbetalingsordning

1. De nye medlemsstater, der har besluttet at erstatte de direkte betalinger undtagen overgangsbetalingen for bærfrugt, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i denne forordning, med en generel arealbetalingsordning, yder støtte til landbrugerne i henhold til denne artikel.

2. Den generelle arealbetaling ydes én gang om året. Den beregnes, ved at hver ny medlemsstats årlige rammebeløb, der fastsættes i henhold til artikel 112, divideres med dens landbrugsareal, der fastsættes i henhold til artikel 113.

3. De nye medlemsstater kan anvende den generelle arealbetalingsordning indtil den 31. december 2013. De nye medlemsstater underretter Kommissionen om, at de agter at ophøre med at anvende ordningen, senest den 1. august i det sidste anvendelsesår.

4. Når den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode er udløbet, anvendes de direkte betalinger i henhold til de gældende EF-regler og på grundlag af de kvantitative parametre, såsom basisareal, præmielofter og maksimale garantimængder, som er anført for hver direkte betaling i tiltrædelsesakterne og senere EF-retsakter. De procentsatser, der er fastsat i artikel 110 i denne forordning for de relevante år, vil derefter være gældende.

Artikel 112
Årligt rammebeløb

1. For hver ny medlemsstat fastsætter Kommissionen et årligt rammebeløb som summen af de midler, der vil være til rådighed i det pågældende kalenderår til direkte betalinger i den nye medlemsstat.

   Det årlige rammebeløb fastsættes efter de gældende EF-regler og på grundlag af de kvantitative parametre, såsom basisareal, præmielofter og maksimale garantimængder, som er anført for hver direkte betaling i tiltrædelsesakterne og senere EF-retsakter.

   Det årlige rammebeløb tilpasses med den procentsats, der ifølge artikel 110 gælder for den gradvise indførelse af direkte betalinger, undtagen de beløb, der er til rådighed ifølge bilag XII eller som følge af forskellen mellem disse beløb eller de beløb, der svarer til frugt- og grøntsagssektoren, og dem, der faktisk anvendes, jf. artikel 118, stk. 1.

2. Hvis de generelle arealbetalinger et givet år overstiger den nye medlemsstats årlige rammebeløb, nedsættes det nationale beløb pr. hektar, der er gældende i den pågældende nye medlemsstat, forholdsmæssigt ved hjælp af en nedsættelseskoefficient.

Artikel 113
Område omfattet af den generelle arealbetalingsordning

1. En ny medlemsstats landbrugsområde er i henhold til den generelle arealbetalingsordning den del af landets udnyttede landbrugsareal, der var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, uanset om det var opdyrket på denne dato, og eventuelt tilpasset i overensstemmelse med de objektive og ikkediskriminerende kriterier, som den pågældende nye medlemsstat fastsætter med Kommissionens samtykke.

I dette afsnit forstås ved "udnyttet landbrugsareal" det samlede areal, der er udlagt som agerjord, permanente græsarealer, arealer med permanente afgrøder og køkkenhaver som fastsat af Kommissionen til statistiske formål.

For Bulgarien og Rumænien gælder det dog, at landbrugsområdet i henhold til den generelle arealbetalingsordning er den del af landets udnyttede landbrugsareal, der er holdt i god landbrugsmæssig stand, uanset om det er opdyrket, og eventuelt tilpasset i overensstemmelse med de objektive og ikkediskriminerende kriterier, som Bulgarien eller Rumænien fastsætter med Kommissionens samtykke.

2. Med henblik på betalinger efter den generelle arealbetalingsordning er alle landbrugsparceller svarende til kriterierne i stk. 1 og landbrugsparceller tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41), der var holdt i god landbrugsmæssig stand pr. 30. juni 2003, støtteberettiget. For Bulgarien og Rumænien er alle landbrugsparceller svarende til kriterierne i stk. 1 og landbrugsparceller tilplantet med lavskov med kort omdriftstid (KN-kode ex 0602 90 41), dog støtteberettiget.

Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal de parceller, der er omhandlet i første afsnit, være til landbrugerens rådighed på den dato, som medlemsstaten har fastsat, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

Minimumsarealet pr. bedrift, for hvilket der kan ansøges om betalinger, er 0,3 ha. Imidlertid kan en ny medlemsstat på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens samtykke beslutte, at minimumsarealet skal være større, dog højst 1 ha.

3. Der skal ikke være pligt til at producere eller anvende produktionsfaktorerne. Dog kan landbrugere anvende den jord, der er omhandlet i stk. 4, til et hvilket som helst landbrugsformål. Ved produktion af hamp, der henhører under KN-kode 5302 10 00, gælder artikel 42, stk. 1.

4. Jord, for hvilken der modtages betalinger i henhold til den generelle arealbetalingsordning, skal holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6.

Landbrugere, der modtager støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning, skal overholde de lovgivningsmæssige forvaltningskrav i bilag II efter følgende tidsplan:

a) kravene i punkt A i bilag II anvendes fra 1. januar 2009

b) kravene i punkt B og C i bilag II anvendes fra 1. januar 2011.

Bulgarien og Rumænien kan dog frit vælge, om de vil anvende artikel 4, 5, 25, 26 og 27 indtil 31. december 2011, for så vidt som disse bestemmelser vedrører lovgivningsmæssige forvaltningskrav. Fra 1. januar 2012 skal landbrugere, der modtager betalinger i henhold til den generelle arealbetalingsordning i disse medlemsstater, overholde de lovgivningsmæssige forvaltningskrav i bilag II efter følgende tidsplan:

a) kravene i punkt A i bilag II anvendes fra 1. januar 2012

b) kravene i punkt B og C i bilag II anvendes fra 1. januar 2014.

5. Anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning påvirker på ingen måde en ny medlemsstats forpligtelser til at gennemføre EF-reglerne om identifikation og registrering af dyr, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 21/2004.

Artikel 114
Meddelelse

De nye medlemsstater underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre dette kapitel, navnlig de foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 112, stk. 2.

KAPITEL 3
SÆRSKILTE BETALINGER OG SÆRLIG STØTTE

Artikel 115
Særskilt sukkerbetaling

1. Hvis de nye medlemsstater, dog ikke Bulgarien og Rumænien, har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143ba i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal de for 2009 og 2010 yde en særskilt sukkerbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Bulgarien og Rumænien skal også yde den for 2011. Den ydes på grundlag af kriterier, som de pågældende medlemsstater har vedtaget i 2006 og 2007.

2. Den særskilte sukkerbetaling ydes inden for de lofter, der er fastsat i bilag XII.

3. Uanset stk. 2 kan hver enkelt berørt ny medlemsstat senest den 31. marts det år, for hvilket den særskilte sukkerbetaling ydes, på grundlag af objektive kriterier beslutte at anvende et lavere loft for den særskilte sukkerbetaling end det, der er angivet i bilag XII. Hvis det samlede beløb, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, overstiger det loft. der er fastsat af den pågældende nye medlemsstat, nedsættes det årlige beløb, der ydes til landbrugerne, forholdsmæssigt.

Artikel 116
Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling

1. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bb i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal de yde en særskilt frugt- og grøntsagsbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Den ydes i henhold til de kriterier, som de pågældende medlemsstater har vedtaget i 2007.

2. Den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling ydes inden for den del af det nationale loft, jf. artikel 41 i denne forordning, der svarer til frugt og grøntsager, eller et lavere loft, hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bb, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 117

Særskilt overgangsbetaling for frugt og grøntsager

1. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bc, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, tilbageholder de indtil den 31. december 2011 op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til tomater henhørende under KN-kode 0702 00 00, i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i 2007.

   I så fald foretager de berørte medlemsstater inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 128, stk. 2, i nærværende forordning, årligt en supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer tomater, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i nærværende forordning.

2. Hvis de nye medlemsstater har gjort brug af valgmuligheden i artikel 143bc, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, tilbageholder de i overensstemmelse med den beslutning, de har truffet i 2007:

   a) indtil den 31. december 2010 op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, i nærværende forordning

   b) fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2012 indtil 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41 i nærværende forordning, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder anført i artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, i nærværende forordning.

   I så fald foretager de berørte medlemsstater inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 128, stk. 2, i nærværende forordning, årligt en supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer en eller flere af de frugter og grøntsager som fastsat af den berørte medlemsstat, der er anført i artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, i nærværende forordning.

Artikel 118

Fælles bestemmelser for de særskilte betalinger

1. De midler, der stilles til rådighed til at yde de betalinger, der er nævnt i artikel 115, 116 og 117, medtages ikke i det årlige rammebeløb omhandlet i artikel 112, stk. 1. Hvis artikel 115, stk. 3, finder anvendelse, medtages forskellen mellem det loft, der er angivet i bilag XII, og det loft, der faktisk anvendes, i det årlige rammebeløb, jf. artikel 112, stk. 1.

2. Artikel 110 og 120 gælder ikke for de særskilte betalinger, der er nævnt i artikel 115, 116 og 117.

3. Ved arv eller forskud på arv tildeles den særskilte sukkerbetaling og den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling, jf. artikel 115 og 116, til den landbruger, som har arvet bedriften, forudsat at denne landbruger er støtteberettiget i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 119

Særlig støtte

1. De nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, kan senest den 1. august 2009 beslutte med virkning fra kalenderåret 2010 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 41, til at yde støtte til landbrugerne i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), b), c), d) og e), og i henhold til artikel 68, stk. 2 til 9, og artikel 69 og 70.

2. Uanset artikel 68, stk. 5, litra b), ydes støtten til foranstaltninger i artikel 68, stk. 1, litra c), i form af en forhøjelse af de beløb, der ydes pr. hektar i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

3. Kommissionen fastsætter de beløb, der er nævnt i stk. 1, efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

   Disse beløb fratrækkes de pågældende nye medlemsstaters årlige rammebeløb, jf. artikel 112, stk. 1.

KAPITEL 4
SUPPLERENDE NATIONALE DIREKTE BETALINGER OG DIREKTE BETALINGER

Artikel 120

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger

1. I denne artikel forstås ved: "national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik" enhver national ordning for direkte betalinger, der var gældende før de nye medlemsstaters tiltrædelse, og i henhold til hvilken der blev ydet støtte til landbrugerne til produktion, som er omfattet af en af de direkte betalinger.

2. De nye medlemsstater har, forudsat at Kommissionen giver sin tilladelse, mulighed for at supplere de direkte betalinger:

a) for så vidt angår alle direkte betalinger op til 30 procentpoint over det gældende niveau som omhandlet i artikel 110 i det pågældende år. For så vidt angår Bulgarien og Rumænien finder følgende satser anvendelse: 65 % af niveauet for direkte betalinger i EF pr. 30. april 2004 i 2009 og fra 2010 op til 30 procentpoint over det gældende niveau som omhandlet i artikel 110, stk. 2, i det pågældende år. I kartoffelstivelsessektoren kan Tjekkiet dog gå op til 100 % af niveauet for direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater. De direkte betalinger, der er nævnt i afsnit IV, kapitel 7, i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan dog medlemsstaterne supplere op til 100 %. For så vidt angår Bulgarien og Rumænien finder følgende maksimumsatser anvendelse: 95 % i 2009 og 100 % fra 2010

eller

b) i) for så vidt angår direkte betalinger undtagen enkeltbetalingsordningen: det samlede niveau for direkte støtte, som landbrugeren ville have været berettiget til at modtage i den nye medlemsstat i kalenderåret 2003, produkt for produkt i henhold til en national ordning svarende til den fælles landbrugspolitik forhøjet med 10 procentpoint. For Litauen er referenceåret dog kalenderåret 2002. For Bulgarien og Rumænien er referenceåret kalenderåret 2006. For Slovenien er forhøjelsen 25 procentpoint.

ii) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen skal den samlede supplerende nationale direkte støtte, som kan ydes af en ny medlemsstat for et givet år, begrænses af et særligt rammebeløb. Dette rammebeløb skal svare til forskellen mellem:

– den samlede nationale direkte støtte svarende til den fælles landbrugspolitiks, som vil være til rådighed i de relevante nye medlemsstater i kalenderåret 2003, eller for Litauens vedkommende i kalenderåret 2002, hver gang forhøjet med 10 procentpoint. For Bulgarien og Rumænien er referenceåret dog kalenderåret 2006. For Slovenien er forhøjelsen 25 procentpoint, og

– de nye medlemsstaters nationale loft, jf. bilag VIII, eventuelt tilpasset i henhold til artikel 53, stk. 2.

Til beregning af det samlede beløb, der er nævnt i første led, skal de nationale direkte betalinger og/eller dele heraf svarende til EF's direkte betalinger og/eller dele heraf, der er blevet lagt til grund for beregningen af de pågældende nye medlemsstaters reelle loft i henhold til artikel 41 og artikel 53, stk. 2, medregnes.

For hver af de pågældende direkte betalinger kan de nye medlemsstater vælge at anvende enten mulighed a) eller b), der er omhandlet ovenfor.

Den samlede direkte støtte, som landbrugeren kan modtage efter tiltrædelsen i de nye medlemsstater i henhold til den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, må ikke overskride det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage i henhold til den tilsvarende direkte betaling, som gælder i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

3. Cypern kan supplere den direkte støtte til en landbruger under de direkte betalinger, som er opført i bilag I, op til det samlede niveau for støtte, som han ville have været berettiget til at modtage i Cypern i 2001.

De cypriotiske myndigheder skal sikre, at den samlede direkte støtte, som landbrugeren i Cypern modtager efter tiltrædelsen under den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, under ingen omstændigheder overstiger det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage i det relevante år under denne direkte betaling i de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater.

Den samlede supplerende nationale støtte, der kan ydes, er anført i bilag XIII.

Den supplerende nationale støtte, der kan ydes, tilpasses om nødvendigt på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik.

Stk. 2 og 5 gælder ikke for Cypern.

4. Hvis en ny medlemsstat beslutter at anvende den generelle arealbetalingsordning, kan den pågældende nye medlemsstat yde supplerende national direkte støtte på de betingelser, der er fastsat i stk. 5 og 8.

5. Den samlede supplerende nationale støtte, der ydes i et bestemt år, når den generelle arealbetalingsordning anvendes, kan begrænses af et særligt rammebeløb pr. (under)sektor på betingelse af, at dette rammebeløb kun vedrører:

– de direkte betalinger kombineret med enkeltbetalingsordningen og/eller

– en eller flere af de direkte betalinger, der kan være genstand for delvis gennemførelse, jf. artikel 53, stk. 2. Dette rammebeløb skal svare til forskellen mellem:

  – den samlede støtte pr. (under)sektor, der følger af anvendelsen af stk. 2, litra a) eller b), afhængigt af omstændighederne, og

  – den samlede direkte støtte, der ville være til rådighed i de pågældende nye medlemsstater for samme (under)sektor i det pågældende år i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

6. De nye medlemsstater kan på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens tilladelse træffe afgørelse om, hvor meget der skal ydes i supplerende national støtte.

7. Kommissionens tilladelse:

   – specificerer de relevante nationale ordninger for direkte betalinger, der svarer til den fælles landbrugspolitik, hvis stk. 2, litra b), finder anvendelse

   – fastlægger, op til hvilket niveau der kan udbetales supplerende national støtte, hvor høj den supplerende nationale støtte må være, og eventuelt betingelserne for ydelsen heraf

   – gives uden at foregribe eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik.

8. Der kan ikke ydes supplerende nationale betalinger eller støtte til landbrugsvirksomhed, som ikke er omfattet af direkte betalinger i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater.

Artikel 121
Statsstøtte - Cypern

Cypern kan ud over de supplerende nationale direkte betalinger yde degressiv national støtte i en overgangsperiode indtil udgangen af 2010. Denne statsstøtte ydes i en form, der svarer til EF-støtte, som fx afkoblede betalinger.

Under hensyntagen til typen og omfanget af den nationale støtte, der blev ydet i 2001, kan Cypern yde statsstøtte til de (under)sektorer, der er nævnt i bilag XIV, op til de beløb, som er nævnt i dette bilag.

Statsstøtten gives uden at foregribe eventuelle tilpasninger, der kan blive nødvendige på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. Hvis sådanne tilpasninger viser sig nødvendige, ændres støttens størrelse eller betingelserne for ydelsen heraf på grundlag af en beslutning truffet af Kommissionen.

Cypern forelægger hvert år Kommissionen en rapport om gennemførelsen af statsstøtteforanstaltninger, hvori det for hver (under)sektor angives, hvilken form for støtte og hvilke beløb der er tale om.

AFSNIT VI
FINANSIELLE OVERFØRSLER

Artikel 122
Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i bomuldsområderne

Der stilles 22 mio. EUR til rådighed pr. kalenderår som supplerende EF-støtte til foranstaltninger i bomuldsproducerende områder som led i programmer for udvikling af landdistrikterne, som finansieres af ELFUL.

Artikel 123

Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i tobaksområderne

Fra regnskabsåret 2011 stilles der 484 mio. EUR til rådighed som supplerende EF-støtte til foranstaltninger i tobaksproducerende områder som led i programmer for udvikling af landdistrikterne, som finansieres af ELFUL, for de medlemsstater, hvor tobaksproducenterne i 2000, 2001 og 2002 modtog støtte i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92[26].

AFSNIT VII
GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1
GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 124

Bekræftelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder, landbrugerne har fået tildelt før den 1. januar 2009, anses for retmæssige og korrekte fra den 1. januar 2010.

2. Stk. 1 gælder ikke for betalingsrettigheder, landbrugerne har fået tildelt på grundlag af ukorrekte ansøgninger.

3. Stk. 1 indskrænker ikke Kommissionens beføjelse til at træffe beslutninger i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 om udgifter til betalinger, der er ydet for ethvert kalenderår til og med 2009.

Artikel 125

Anvendelse over for fjernområderne

Afsnit III og IV gælder ikke i de franske oversøiske departementer, på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.

Artikel 126

Statsstøtte

Uanset artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 3 i forordning (EF) nr. 1184/2006[27] gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke for betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til artikel 42, 59 og 68-70, artikel 87, stk. 4, artikel 100, stk. 5, artikel 109 og 119-121.

---

[26] EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70.

[27] EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

Artikel 127

Fremsendelse af oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaterne underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af denne forordning, herunder særlig foranstaltningerne vedrørende artikel 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 og 119.

Artikel 128

Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

   Den periode, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 129

Gennemførelsesbestemmelser

Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 128, stk. 2. De omfatter navnlig:

a) gennemførelsesbestemmelser for oprettelsen af en bedriftsrådgivningsordning

b) gennemførelsesbestemmelser for fastlæggelse af kriterierne for tildeling af beløb, der bliver til rådighed ved anvendelsen af graduering

c) gennemførelsesbestemmelser for ydelsen af den i denne forordning omhandlede støtte, herunder støttebetingelser, ansøgnings- og betalingsdatoer og kontrolbestemmelser, samt kontrol og konstatering af støtterettigheder, herunder eventuel nødvendig udveksling af data med medlemsstaterne, og konstatering af overskridelse af basisarealerne eller de maksimale garantiarealer samt gennemførelsesbestemmelser for fastsættelse af periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, for inddragelse og omfordeling af uudnyttede præmierettigheder fastlagt i medfør af afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7 og 8

d) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen, gennemførelsesbestemmelser vedrørende især etablering af den nationale reserve, overdragelse af rettigheder, definition af permanente afgrøder, permanente græsarealer og græsarealer, mulighederne i afsnit III, kapitel 2 og 3, og indlemmelsen af koblede betalinger, jf. afsnit III, kapitel 4

e) gennemførelsesbestemmelser til bestemmelserne i afsnit V

f) gennemførelsesbestemmelser for indlemmelse af støtten til frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler i enkeltbetalingsordningen, herunder for ansøgningsproceduren det første anvendelsesår, og for de betalinger, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5 og 6

g) gennemførelsesbestemmelser for indlemmelse af støtten til vin i enkeltbetalingsordningen, herunder for ansøgningsproceduren det første anvendelsesår, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. [vinforordningen]

h) for så vidt angår hamp, gennemførelsesbestemmelser vedrørende de særlige kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolindholdet

i) ændringer af bilag I, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne i artikel 1

j) ændringer af bilag V, VI og VII, som måtte blive nødvendige især under hensyntagen til nye EF-retsforskrifter

k) grundtrækkene i systemet til identificering af landbrugsparceller og definition heraf

l) eventuelle ændringer af støtteansøgningen og fritagelse fra kravet om indgivelse af støtteansøgning

m) regler om, hvilke oplysninger støtteansøgningerne mindst skal indeholde

n) regler om administrativ kontrol og kontrol på stedet og kontrol ved telemåling

o) regler om anvendelse af betalingsnedsættelser og -udelukkelser i tilfælde af misligholdelse af forpligtelserne i artikel 4 og 24, herunder tilfælde, hvor der ikke anvendes nedsættelser og udelukkelser

q) ændringer af bilag V, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne i artikel 28

r) meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen

s) foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder vedrørende gennemførelse af afsnit II, kapitel 4, og afsnit III, kapitel 2 og 3; foranstaltningerne kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum

t) for så vidt angår bomuld, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

   i) beregningen af nedsættelsen af støtten i henhold til artikel 80, stk. 3

   ii) de godkendte brancheorganisationer, navnlig deres finansiering og et kontrol- og sanktionssystem.

KAPITEL 2
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 130
Ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005

1. Artikel 12, stk. 2, affattes således:

"2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 9, artikel 10, stk. 4, og artikel 123 og 124 i forordning (EF) nr. xxx/2008* [*denne forordning*] og artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 stilles til rådighed for ELFUL.

2 Artikel 18, stk. 3, affattes således:

"3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. XXX/2008 [*denne forordning*], korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i nævnte forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

* EUT L […] af […], s. […]."

Artikel 131
Ændring af forordning (EF) nr. 247/2006

I forordning (EF) nr. 247/2006 foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 23, stk. 2, affattes således:

"2. EF finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit II og III i denne forordning, med et årligt beløb på op til:

mio. EUR

	Regnskabsår et 2007	Regnskabsår et 2008	Regnskabsår et 2009	Regnskabsåret 2010 og ff.
De franske oversøiske departementer	126,6	262,6	269,4	276,05
Azorerne og Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
De Kanariske Øer	127,3	268,4	268,4	268,42

(2) Som artikel 24b indsættes:

"*Artikel 24b*

1. Medlemsstaterne forelægger senest den 15. februar 2009 Kommissionen udkast til ændring af deres samlede program, som afspejler de ændringer, der er foretaget i artikel 23, stk. 2.

2. Kommissionen vurderer de foreslåede ændringer og beslutter efter proceduren i artikel 26, stk. 2, senest fire måneder efter forelæggelsen, om de skal godkendes."

Artikel 132
Ændring af forordning (EF) nr. 378/2007

I forordning (EF) nr. 378/2007 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. Nedsættelser i forbindelse med frivillig graduering skal ske på samme beregningsgrundlag som det, der gælder for graduering i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. XXX/2008 [*denne forordning*].

* EUT L […] af […], s. […]."

b) Som stk. 5 indsættes:

"5. De satser for frivillig graduering, der gælder for en landbruger som følge af anvendelsen af artikel 7 i forordning (EF) nr. XXX/2008 [*denne forordning*], minus 5 procentpoint, fratrækkes den sats for frivillig graduering, som medlemsstaterne anvender i henhold til stk. 4 i nærværende artikel. Både den procentdel, der skal fratrækkes og den endelige frivillige gradueringsprocentdel skal være lig med eller over 0."

(2) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) uanset artikel 1, stk. 3, i denne forordning at anvende de nedsættelser i forbindelse med gradueringen på det beregningsgrundlag, der gælder for graduering i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. xx/2008, uden at tage hensyn til det fritagne beløb på 5 000 EUR, jf. stk. 1 i nævnte artikel, og/eller".

Artikel 133
Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1782/2003 ophæves.

Artikel 66, 67, 68, 68a, 69 og artikel 70, stk. 1, litra a), og kapitel 1 (hård hvede), 2, (præmie for proteinafgrøder), 4 (arealbetaling for nødder), 8 (energiafgrøder), 9 (støtte til frø), 10 (arealbetaling for markafgrøder), 10b (støtte til olivenplantager), 10c (tobaksstøtte) og 10d (arealbetaling for humle) i afsnit IV i nævnte forordning finder dog fortsat anvendelse i 2009.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XV.

Artikel 134
Overgangsbestemmelser

Kommissionen vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1782/2003 til ordningerne i nærværende forordning.

Artikel 135
Overgangsordninger for de nye medlemsstater

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen for de nye medlemsstater fra den generelle arealbetalingsordning til enkeltbetalingsordningen og andre støtteordninger omhandlet i afsnit III og IV, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 128, stk. 2.

Artikel 136
Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over støtteordninger

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Enkeltbetaling	Afsnit III i denne forordning	Afkoblet betaling
Generel arealbetalingsordning	Afsnit V, kapitel 2, i denne forordning	Afkoblet betaling, der erstatter alle direkte betalinger, som er nævnt i dette bilag, undtagen særskilte betalinger
Proteinafgrøder	Afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Ris	Afsnit IV, kapitel 2, i denne forordning	Arealstøtte
Nødder	Afsnit IV, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Energiafgrøder	Afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Stivelseskartofler	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i denne forordning	Produktionsstøtte
Frø	Afsnit IV, kapitel 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Produktionsstøtte
Markafgrøder	Afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Fåre- og gedekød	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i denne forordning	Moderfårs- og gedepræmie
Oksekød	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, i denne forordning	Særlig præmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres), slagtepræmie
Særlig støtte	Afsnit III, kapitel 5, i denne forordning	
Olivenolie	Afsnit IV, kapitel 10b, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Silkeorme	Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 845/72	Støtte til fremme af avl
Tobak	Afsnit IV, kapitel 10c, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Produktionsstøtte
Humle	Afsnit IV, kapitel 10d, i forordning (EF) nr. 1782/2003*	Arealstøtte
Sukkerroer, sukkerrør og cikorie, der anvendes til fremstilling af sukker eller inulinsirup	Afsnit V, artikel 116, i denne forordning	Afkoblede betalinger
Sukkerroer og sukkerrør, der anvendes til fremstilling af sukker	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 4, i denne forordning	Produktionsstøtte

Frugt og grøntsager, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i denne forordning	Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager
Jordbær og hindbær, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i denne forordning	Overgangsbetaling for bærfrugt
Frugt og grøntsager	Artikel 116	Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling
Posei	Afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
De Ægæiske Øer	Kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
Bomuld	Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 4, i denne forordning	Arealstøtte

* Kun for 2009.

BILAG II

Lovgivningsbestemte forvaltningskrav omhandlet i artikel 4 og 5

A. Miljø

1.	Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1)	Artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 4, stk. 1, 2 og 4, og artikel 5, litra a), b) og d)
2.	Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43)	Artikel 4 og 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6 og artikel 13, stk. 1, litra a)

Folkesundhed og dyresundhed

Identifikation og registrering af dyr

6.	Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32)	Artikel 3, 4 og 5
7.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7
8.	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5

B. Folkesundhed, dyre- og plantesundhed

9.	Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, 4, 5 og 7
11.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, og artikel 18, 19 og 20
12.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier (EFT L	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15

	147 af 31.5.2001, s. 1)	
Anmeldelse af sygdomme		
13.	Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1995 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3
C.	*Dyrevelfærd*	
16.	Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28)	Artikel 3 og 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33)	Artikel 3 og artikel 4, stk. 1
18.	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

BILAG III

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i artikel 6 Problem	Normer
Jorderosion: Beskytte jorden ved passende foranstaltninger	- Minimumsjorddække
	- Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand
	- Bevarelse af terrasser
Jordens indhold af organiske stoffer: Bevare jordens indhold af organiske stoffer ved passende praksis	- Normer for vekseldrift, hvis relevant
	- Forvaltning af stubmarker
Jordens struktur: Bevare jordens struktur ved passende foranstaltninger	- Passende anvendelse af maskiner
Minimumsniveau for vedligeholdelse: Sikre et minimum af vedligeholdelse og undgå forringelse af levesteder	- Minimumsbelægningsgrader for dyr og/eller passende systemer
	-Beskyttelse af permanente græsarealer
	- Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer - Eventuelt forbud mod rydning af oliventræer
	- Forhindring af, at uønsket vegetation spreder sig til landbrugsjord
	- Pleje af olivenplantager og vinstokke i god vegetativ stand.
Beskyttelse og forvaltning af vand: At beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand	- Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb - Overholdelse af godkendelsesprocedurer for anvendelse af vand til vanding

BILAG IV
Nationale lofter som omhandlet i artikel 8

mio. EUR

Kalenderår	2009	2010	2011	2012
Belgien	583,2	570,9	563,1	553,9
Tjekkiet				773,0
Danmark	985,9	965,3	954,6	937,8
Tyskland	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estland				88,9
Irland	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grækenland	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Spanien	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Frankrig	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italien	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Cypern				48,2
Letland				130,5
Litauen				337,9
Luxembourg	35,2	34,5	34,0	33,4
Ungarn				1 150,9
Malta				4,6
Nederlandene	841,5	827,0	829,4	815,9
Østrig	727,7	718,2	712,1	704,9
Polen				2 730,5
Portugal	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovenien				129,4
Slovakiet				335,9
Finland	550,0	541,2	536,0	529,8
Sverige	731,7	719,9	710,6	699,8
Det Forenede Kongerige	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

BILAG V

Liste over kornarter i artikel 9, stk. 3:

KN-kode	Varebeskrivelse
I.	Korn
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd end hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
0709 90 60	Sukkermajs
II.	Olieholdige frø
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rapsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III.	Proteinafgrøder
0713 10	Ærter
0713 50	Hestebønner
ex 1209 29 50	Sødlupin
IV.	Hør
ex 1204 00	Hørfrø (Linum usitatissimum L.)
ex 5301 10 00	Hør, rå eller rødnet, til fiberproduktion (Linum usitatissimum L.)
V.	Hamp
ex 5302 10 00	Hamp, rå eller rødnet, til fiberproduktion (Cannabis sativa L.)

BILAG VI

Forenelige støtteordninger som omhandlet i artikel 28

Sektor	Retsgrundlag
Ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner	artikel 13, litra a), artikel 14, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, første og andet led, artikel 15 og 17-20, artikel 51, stk. 3, og artikel 55, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1257/1999
Foranstaltninger for bæredygtig anvendelse af landbrugsarealer gennem:	
betalinger for naturbetingede ulemper til landbrugere i bjergområder	artikel 36, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger til landbrugere i andre områder med ulemper end bjergområder	artikel 36, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalinger og betalinger i forbindelse med direktiv 2000/60/EF	artikel 36, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger for miljøvenligt landbrug	artikel 36, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Foranstaltninger for bæredygtig anvendelse af skovbrugsarealer gennem:	
første skovrejsning på landbrugsarealer	artikel 36, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Natura 2000-betalinger	artikel 36, litra b), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1698/2005
betalinger for miljøvenligt skovbrug	artikel 36, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 1698/2005
Vin	artikel 117 i (vinforordningen)

BILAG VII

A. Frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler

1. Landbrugerne får en betalingsrettighed pr. hektar, der beregnes ved, at referencebeløbet i punkt 2 divideres med antallet af hektar beregnet i henhold til punkt 3.

2. Medlemsstaterne fastsætter det beløb, der skal medtages i referencebeløbet for hver landbruger, på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som fx:

   – den markedsstøtte, som landbrugeren direkte eller indirekte har modtaget for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler

   – det areal, der er anvendt til produktion af frugt og grøntsager samt spisekartofler og til planteskoler

   – den mængde frugt og grøntsager, der er produceret, mængden af spisekartofler og planteskoler

   for en repræsentativ periode, der kan være forskellig for hvert produkt, og som består af et eller flere produktionsår regnet fra det produktionsår, som sluttede i 2001, og for de medlemsstater, som tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, regnet fra det produktionsår, der sluttede i 2004, frem til det produktionsår, som sluttede i 2007.

   Kriterierne i dette punkt kan anvendes forskelligt for de forskellige frugter og grøntsager, spisekartofler og planteskoler, hvis det er behørigt objektivt begrundet. Medlemsstaterne kan på samme grundlag beslutte først at fastsætte de beløb, der skal medregnes i referencebeløbet, og det antal hektar, der skal tages i betragtning under dette punkt, efter en overgangsperiode på tre år, der slutter den 31. december 2010.

3. Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal tages i betragtning, på grundlag af objektive og ikke diskriminerende kriterier, som fx de arealer, der er nævnt i punkt 2, første afsnit, andet led.

   I denne forordning forstås ved "frugt og grøntsager" de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra i) og j), i forordning (EF) nr. 1234/2007, og ved "spisekartofler" forstås kartofler henhørende under KN-kode 0701, bortset fra kartofler, som er bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, hvortil der ydes støtte i henhold til artikel 93.

4. En landbruger, hvis produktion i en repræsentativ periode, jf. punkt 2, har været ramt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 36, stk. 1, der er indtrådt før eller i denne referenceperiode, har ret til at anmode om, at referencebeløbet, jf. punkt 2, beregnes på basis af det eller de kalenderår i den repræsentative periode, hvor der ikke forekom force majeure eller usædvanlige omstændigheder.

5. Hvis der er forekommet force majeure eller usædvanlige omstændigheder i hele referenceperioden, beregner medlemsstaten referencebeløbet på grundlag af det produktionsår, der ligger nærmest forud for den repræsentative periode, der er valgt i henhold til punkt 3. I så fald anvendes punkt 1 med de fornødne ændringer.

6. Landbrugerne indberetter skriftligt tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder med behørig dokumentation til myndighederne inden for den frist, som hver enkelt medlemsstat fastsætter.

B. Vin (rydning)

Landbrugere, der deltager i den rydningsordning, der er fastsat i afsnit V, kapitel III, i forordning (EF) nr. [vinforordningen], tildeles året efter rydningen betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, som de har modtaget rydningspræmie for.

Disse betalingsrettigheders enhedsværdi er lig med det regionale gennemsnit af rettighedernes værdi i den pågældende region. Der kan dog højst udbetales 350 EUR/ha.

C. Vin (overførsel fra støtteprogrammerne)

Hvis medlemsstaterne vælger at yde støtte i overensstemmelse med artikel 4a i forordning (EF) nr. [vinforordningen], fastsætter de referencebeløbet for hver landbruger samt de hektar, der er omfattet:

– på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier

– i forhold til en repræsentativ referenceperiode på et eller flere produktionsår begyndende med produktionsåret 2005/06. De referencekriterier, der anvendes til fastsættelse af referencebeløbet og de omfattede hektar må imidlertid ikke baseres på en referenceperiode, der omfatter produktionsår efter produktionsåret 2007/08, hvis overførslen som led i støtteprogrammerne vedrører en godtgørelse til landbrugere, der hidtil har modtaget støtte til destillation til konsumalkohol, eller som har nydt økonomisk fordel af støtten til brug af koncentreret druemost som tilsætning til vin i henhold til forordning (EF) nr. [vinforordningen].

– uden at det overstiger det samlede beløb, der er til rådighed til denne foranstaltning som nævnt i artikel 6, litra e), i forordning (EF) nr. [vinforordningen].

Landbrugerne får en betalingsrettighed pr. hektar, der beregnes ved, at det nævnte referencebeløb divideres med antallet af hektar, der skal tages i betragtning.

BILAG VIII

Nationale lofter som omhandlet i artikel 41

Tabel 1

(1000 EUR)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Danmark	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Tyskland	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irland	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grækenland	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanien	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Frankrig	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italien	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxembourg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Nederlandene	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Østrig	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugal	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finland	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Sverige	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Det Forenede Kongerige	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Tabel 2*

(1000 EUR)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Bulgarien	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tjekkiet	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estland	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Cypern	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Letland	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litauen	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Ungarn	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polen	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumænien	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovenien	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakiet	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Lofter beregnet under hensyntagen til planen for stigninger, jf. artikel 110.

BILAG IX

Den del af de nationale lofter, jf. stk. 56, stk. 1, der svarer til tomater, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Bulgarien	5,394
Tjekkiet	0,414
Grækenland	35,733
Spanien	56,233
Frankrig	8,033
Italien	183,967
Cypern	0,274
Malta	0,932
Ungarn	4,512
Rumænien	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slovakiet	1,018

Den del af de nationale lofter, jf. stk. 56, stk. 2, der svarer til frugt- og grøntsagsafgrøder bortset fra etårige afgrøder, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)	
Bulgarien		0,851
Tjekkiet		0,063
Grækenland		153,833
Spanien		110,633
Frankrig		44,033
Italien		131,700
Cypern	i 2009	4,856
	i 2010	4,919
	i 2011	4,982
	i 2012	5,045
Ungarn		0,244
Rumænien		0,025
Portugal		2,900
Slovakiet		0,007

BILAG X

Indlemmelse af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen

I.

– Fra 2010 den særlige kvalitetspræmie for hård hvede, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– fra 2010 den præmie for proteinafgrøder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– fra 2010 den afgrødespecifikke betaling for ris, der er fastsat i afsnit IV, kapitel III, i forordning (EF) nr. 1782/2003 og i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 1, i nærværende forordning, i overensstemmelse med den tidsplan, som er omhandlet i artikel 72, stk. 2, i nærværende forordning

– fra 2010 den arealbetaling for nødder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– fra 2011 den forarbejdningsstøtte til tørret foder, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel IV, afdeling I, underafdeling I, i forordning (EF) nr. 1234/2007

– fra 2011 den støtte til forarbejdning af hør til fiberproduktion, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel IV, afdeling I, underafdeling II, i forordning (EF) nr. 1234/2007, i overensstemmelse med den tidsplan, der er omhandlet i nævnte underafdeling

– fra 2011 den kartoffelstivelsespræmie, der er fastsat i artikel [95a] i forordning (EF) nr. 1234/2007, og i overensstemmelse med tidsplanen i artikel 75 i nærværende forordning den støtte til stivelseskaratofler, som er fastsat i nævnte artikel.

II.

Fra 2010, hvis en medlemsstat har ydet:

– den støtte til frø, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– den arealbetaling til markafgrøder, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– den støtte til olivenplantager, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10b, i forordning (EF) nr. 1782/2003

– den arealstøtte til humle, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 10d, i forordning (EF) nr. 1782/2003

i overensstemmelse med tidsplanen i artikel 55 oksekødsbetalingerne undtagen ammekopræmien.

III.

Fra 2010, hvis en medlemsstat ikke træffer den beslutning, der er nævnt i artikel 53, stk. 1, i nærværende forordning:

– de fåre- og gedebetalinger, der er nævnt i artikel 67 i forordning (EF) nr. 1782/2003

– de oksekødsbetalinger, der er nævnt i artikel 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

BILAG XI

Indlemmelse af koblet støtte – artikel 65

Tørret foder (1000 EUR)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	0	0	0	0	0	0
Danmark	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Tyskland	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irland	132	132	132	132	132	132
Grækenland	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Spanien	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Frankrig	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italien	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxembourg						
Nederlandene	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Østrig	64	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69	69
Finland	10	10	10	10	10	10
Sverige	180	180	180	180	180	180
Det Forenede Kongerige	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgarien						
Tjekkiet	922	922	922	922	922	922
Estland						
Cypern						
Letland						
Litauen	21	21	21	21	21	21
Ungarn	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Polen	147	147	147	147	147	147
Rumænien						
Slovenien						
Slovakiet	91	91	91	91	91	91

Kvalitetspræmie for hård hvede (1000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grækenland	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanien	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Frankrig	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italien	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxembourg							
Nederlandene							
Østrig	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Finland							
Sverige							
Det Forenede Kongerige							
Bulgarien	349	436	523	610	698	785	872
Tjekkiet							
Estland							
Cypern	173	198	223	247	247	247	247
Letland							
Litauen							
Ungarn	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Polen							
Rumænien							
Slovenien							
Slovakiet							

Proteinafgrøder (1000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	84	84	84	84	84	84	84
Danmark	843	843	843	843	843	843	843
Tyskland	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irland	216	216	216	216	216	216	216
Grækenland	242	242	242	242	242	242	242
Spanien	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Frankrig	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italien	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxembourg	21	21	21	21	21	21	21
Nederlandene	67	67	67	67	67	67	67
Østrig	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Finland	303	303	303	303	303	303	303
Sverige	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Det Forenede Kongerige	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgarien	160	201	241	281	321	361	401
Tjekkiet	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Estland	169	194	218	242	242	242	242
Cypern	17	19	22	24	24	24	24
Letland	109	124	140	155	155	155	155
Litauen	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Ungarn	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Polen	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumænien	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovenien	63	72	81	90	90	90	90
Slovakiet	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Ris (1000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grækenland	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanien	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Frankrig	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italien	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxembourg							
Nederlandene							
Østrig							
Portugal	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Finland							
Sverige							
Det Forenede Kongerige							
Bulgarien	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tjekkiet							
Estland							
Cypern							
Letland							
Litauen							
Ungarn	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Polen							
Rumænien	13	16	38	44	50	57	63
Slovenien							
Slovakiet							

Nødder (1000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	12	12	12	12	12	12	12
Danmark							
Tyskland	181	181	181	181	181	181	181
Irland							
Grækenland	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanien	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Frankrig	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italien	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxembourg	12	12	12	12	12	12	12
Nederlandene	12	12	12	12	12	12	12
Østrig	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Finland							
Sverige							
Det Forenede Kongerige	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarien	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tjekkiet							
Estland							
Cypern	431	493	554	616	616	616	616
Letland							
Litauen							
Ungarn	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Polen	355	406	456	507	507	507	507
Rumænien	79	99	119	139	159	179	199
Slovenien	25	29	33	36	36	36	36
Slovakiet	262	299	337	374	374	374	374

Lange hørfibre (1000 EUR)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Danmark						
Tyskland	30	30	60	60	60	60
Irland						
Grækenland						
Spanien	5	5	10	10	10	10
Frankrig	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italien						
Luxembourg						
Nederlandene	480	480	960	960	960	960
Østrig	15	15	30	30	30	30
Portugal	5	5	10	10	10	10
Finland	20	20	40	40	40	40
Sverige	5	5	10	10	10	10
Det Forenede Kongerige	5	5	10	10	10	10
Bulgarien	1	1	3	3	3	3
Tjekkiet	192	192	385	385	385	385
Estland	3	3	6	6	6	6
Cypern						
Letland	36	36	72	72	72	72
Litauen	226	226	453	453	453	453
Ungarn						
Malta						
Polen	92	92	185	185	185	185
Rumænien	4	4	8	8	8	8
Slovenien						
Slovakiet	7	7	15	15	15	15

Forarbejdningsstøtte - kartoffelstivelse (1000 EUR)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien						
Danmark	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Tyskland	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irland						
Grækenland						
Spanien	43	43	43	43	43	43
Frankrig	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italien						
Luxembourg						
Nederlandene	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Østrig	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugal						
Finland	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Sverige	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Det Forenede Kongerige						
Bulgarien						
Tjekkiet	749	749	749	749	749	749
Estland	6	6	6	6	6	6
Cypern						
Letland	129	129	129	129	129	129
Litauen	27	27	27	27	27	27
Ungarn						
Malta						
Polen	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumænien						
Slovenien						
Slovakiet	16	16	16	16	16	16

Støtte til producenter af stivelseskartofler (1000 EUR)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien						
Danmark	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Tyskland	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irland						
Grækenland						
Spanien	64	64	129	129	129	129
Frankrig	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italien						
Luxembourg						
Nederlandene	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Østrig	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugal						
Finland	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Sverige	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Det Forenede Kongerige						
Bulgarien						
Tjekkiet	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Estland	7	7	17	17	17	17
Cypern						
Letland	153	172	383	383	383	383
Litauen	32	36	80	80	80	80
Ungarn						
Malta						
Polen	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumænien						
Slovenien						
Slovakiet	19	22	48	48	48	48

Olivenolie (1000 EUR)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Spanien	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypern	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

BILAG XII

Lofter med henblik på beregning af den støtte, der er omhandlet i artikel 84 (sukker)

(1000 EUR)

Medlemsstat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 og følgende år
Belgien	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarien	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tjekkiet	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danmark	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Tyskland	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grækenland	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanien	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Frankrig	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irland	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italien	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Letland	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litauen	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungarn	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nederlandene	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Østrig	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polen	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumænien	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenien	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakiet	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finland	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Sverige	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Det Forenede Kongerige	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

BILAG XIII

Tabel 1 **Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af de normale ordninger for direkte betalinger**

Plan for stigninger	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Markafgrøder (undtagen hård hvede)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Hård hvede	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Bælgsæd	16 362	12 272	8 181	4 091
Mælk og mejeriprodukter	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Oksekød	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Får og geder	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olivenolie	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobak	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananer	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Tørrede druer	0	0	0	0
Mandler	0	0	0	0
I alt	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Supplerende nationale direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen:

De supplerende nationale direkte betalinger, der i alt må ydes under enkeltbetalingsordningen, er lig med summen af lofterne for de sektorer, der er nævnt i denne tabel, og som er med i enkeltbetalingsordningen, forudsat at støtten i disse sektorer er afkoblet.

Tabel 2 **Cypern: Supplerende nationale direkte betalinger ved anvendelse af den generelle arealbetalingsordning for direkte betalinger**

Sektor	2009	2010	2011	2012
Markafgrøder (undtagen hård hvede)	0	0	0	0
Hård hvede	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Bælgsæd	0	0	0	0
Mælk og mejeriprodukter	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Oksekød	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Får og geder	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olivenolie	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Tørrede druer	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananer	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tobak	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
I alt	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

BILAG XIV

STATSSTØTTE – CYPERN

Sektor	2009	2010
Korn (undtagen hård hvede)	2 263 018	1 131 509
Mælk og mejeriprodukter	562 189	281 094
Oksekød	64 887	0
Får og geder	1 027 917	513 958
Svinesektoren	2 732 606	1 366 303
Fjerkræ og æg	1 142 374	571 187
Vin	4 307 990	2 153 995
Olivenolie	2 088 857	1 044 429
Spisedruer	1 058 897	529 448
Forarbejdede tomater	117 458	58 729
Bananer	127 286	63 643
Frugt fra løvfældende træer, herunder stenfrugt	2 774 230	1 387 115
I alt	**18 267 707**	**9 101 410**

BILAG XV

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1782/2003	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 25
Artikel 7	Artikel 26
Artikel 8	–
Artikel 9	Artikel 27
Artikel 10 stk. 1	Artikel 7
Artikel 10 stk. 2	Artikel 9 stk. 1
Artikel 10 stk. 3	Artikel 9 stk. 2
Artikel 10 stk. 4	Artikel 9, stk. 3
–	Artikel 9, stk. 4
Artikel 11	Artikel 11, stk. 1 og 2
Artikel 12	–
–	Artikel 8
Artikel 12a, stk. 1	Artikel 10
Artikel 12a, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22	Artikel 21
Artikel 23	Artikel 22
Artikel 24	Artikel 23
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 28

Artikel 27	Artikel 29
–	Artikel 30
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	–
Artikel 32	Artikel 3
Artikel 33	Artikel 34
Artikel 34	–
Artikel 35	Artikel 38
Artikel 36	–
Artikel 37	Bilag VII
Artikel 38	–
Artikel 39	–
Artikel 40, stk. 1, 2 og 3	Bilag VII, del A, punkt 4-6
Artikel 40, stk. 4	Artikel 36, stk. 1, andet afsnit
Artikel 40, stk. 5	–
Artikel 41	Artikel 41
Artikel 42	Artikel 42
Artikel 43	Bilag VII
Artikel 44	Artikel 35
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	–
Artikel 48	–
Artikel 49	Artikel 45
Artikel 50	–
Artikel 51, stk. 1	–
Artikel 51, stk. 2	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 40
Artikel 53	–
Artikel 54	–
Artikel 55	–
Artikel 56	–
Artikel 57	–
–	Artikel 46
Artikel 58	Artikel 47

Artikel 59	Artikel 48
Artikel 60	Artikel 50
Artikel 61	Artikel 51
Artikel 62	–
Artikel 63, stk. 1	Artikel 52, stk. 1
Artikel 63, stk. 2	–
Artikel 63, stk. 3	Artikel 49
Artikel 63, stk. 4	Artikel 52, stk. 2
Artikel 64	Artikel 53
Artikel 65	–
Artikel 66	–
Artikel 67	Artikel 54
Artikel 68	Artikel 55
Artikel 68a	
"Artikel 68b	Artikel 56
Artikel 69	–
Artikel 70	–
Artikel 71	–
Artikel 71a	Artikel 57
Artikel 71b	Artikel 58
Artikel 71c	–
Artikel 71d	Artikel 59
Artikel 71e	Artikel 60
Artikel 71f	Artikel 61
Artikel 71g	–
Artikel 71h	Artikel 62
Artikel 71i	–
Artikel 71j	–
Artikel 71k	Artikel 63
Artikel 71l	–
Artikel 71m	–
–	Artikel 64
–	Artikel 65
–	Artikel 66
–	Artikel 67
–	Artikel 68
–	Artikel 69

–	Artikel 70
Artikel 72	–
Artikel 73	–
Artikel 74	–
Artikel 75	–
Artikel 76	–
Artikel 77	–
Artikel 78	–
Artikel 79	Artikel 71
Artikel 80	Artikel 72
Artikel 81	Artikel 73
Artikel 82	Artikel 74
Artikel 83	–
Artikel 84	–
Artikel 85	–
Artikel 86	–
Artikel 87	Artikel 109
Artikel 88	–
Artikel 89	–
Artikel 90	–
Artikel 91	–
Artikel 92	–
Artikel 93	Artikel 75
Artikel 94	Artikel 76
Artikel 95	–
Artikel 96	–
Artikel 97	–
Artikel 98	–
Artikel 99	–
Artikel 100	–
Artikel 101	–
Artikel 102	–
Artikel 103	–
Artikel 104	–
Artikel 105	–
Artikel 106	–
Artikel 107	–

Artikel 108	–
Artikel 109	–
Artikel 110	–
Artikel 110a	Artikel 77
Artikel 110b	Artikel 78
Artikel 110c	Artikel 79
Artikel 110d	Artikel 80
Artikel 110e	Artikel 81
Artikel 110f	–
Artikel 110g	–
Artikel 110h	–
Artikel 110i	–
Artikel 110j	–
Artikel 110k	–
Artikel 110l	–
Artikel 110m	–
Artikel 110n	–
Artikel 110o	–
Artikel 110p	–
Artikel 110q	Artikel 82
Artikel 110r	Artikel 83
Artikel 110s	Artikel 84
Artikel 110t	Artikel 85
Artikel 110u	Artikel 86
Artikel 110v	Artikel 87
Artikel 111	Artikel 88
Artikel 112	Artikel 89
Artikel 113	Artikel 90
Artikel 114	Artikel 91
Artikel 115	Artikel 92
Artikel 116	Artikel 93
Artikel 117	Artikel 94
Artikel 118	Artikel 95
Artikel 119	–
Artikel 120	Artikel 96
Artikel 121	Artikel 97
Artikel 122	Artikel 98

Artikel 123	Artikel 99
Artikel 124	–
Artikel 125	Artikel 100
Artikel 126	Artikel 101
Artikel 127	Artikel 102
Artikel 128	Artikel 103
Artikel 129	Artikel 104
Artikel 130	Artikel 105
Artikel 131	–
Artikel 132	–
Artikel 133	–
Artikel 134	–
Artikel 135	–
Artikel 136	–
Artikel 136a	–
Artikel 137	–
Artikel 138	Artikel 106
Artikel 139	Artikel 107
Artikel 140	Artikel 108
Artikel 141	–
Artikel 142	–
Artikel 143	–
Artikel 143a	Artikel 110
Artikel 143b, stk. 1, 2, 9 og 10	Artikel 111
Artikel 143b, stk. 3 og 7	Artikel 112
Artikel 143b, stk. 4, 5 og 6	Artikel 113
Artikel 143b, stk. 13	Artikel 114
Artikel 143ba, stk. 1-3	Artikel 115
Artikel 143ba, stk. 3a	–
Artikel 143ba, stk. 4-6	Artikel 118
Artikel 143bb, stk. 1 og 2	Artikel 116
Artikel 143bb, stk. 3	–
Artikel 143bb, stk. 4-6	Artikel 118
Artikel 143bc, stk. 1 og 2	Artikel 117
Artikel 143bc, stk. 3 og 4	Artikel 118, stk. 1 og 2
–	Artikel 119
Artikel 143bc, stk. 1 til 8	Artikel 120

Artikel 143c, stk. 9	Artikel 121
Artikel 143c, stk. 10	–
Artikel 143d	Artikel 122
Artikel 143e	Artikel 123
–	Artikel 124
–	Artikel 125
–	Artikel 126
Artikel 144	Artikel 128
Artikel 145	Artikel 129
Artikel 146	Artikel 127
Artikel 147	–
Artikel 148	–
Artikel 149	–
Artikel 150	–
Artikel 151	–
Artikel 152	–
–	Artikel 130
–	Artikel 131
–	Artikel 132
Artikel 153	Artikel 133
Artikel 154	–
Artikel 154a	Artikel 135
Artikel 155	Artikel 134
Artikel 155a	–
Artikel 156	Artikel 136

2008/0104 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. […]/2008

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[28],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[29],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[30],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[31], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge de reformer af den fælles landbrugspolitik, der blev vedtaget i 2003/04, skulle der aflægges rapporter for at måle reformernes effektivitet, og især for at vurdere deres effekt i forhold til målene og analysere deres virkninger for de relevante markeder. I den forbindelse forelagde Kommissionen den 20. november 2007 Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse med titlen "Forberedelser til sundhedstjekket", som blev drøftet af disse institutioner. Der bør fremsættes relevante forslag på baggrund af denne meddelelse og de efterfølgende drøftelser af de vigtigste elementer i den i Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske, Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og de mange bidrag fra den offentlige høring.

(2) Den fælles landbrugspolitiks bestemmelser om offentlig intervention bør forenkles og strømlines, ved at licitationsordningen udvides, for at opnå en harmoniseret tilgang.

(3) For korn bør ordningen ændres for at sikre, at sektoren er konkurrencedygtig og markedsorienteret, samtidig med at intervention fortsat fungerer som sikkerhedsnet i tilfælde af markedsforstyrrelser og gør det lettere for landbrugerne at reagere på markedssignalerne. Baseret på en analyse, som viste en vis risiko for øget intervention for byg, hvis priserne var lave, blev det i Rådets konklusioner om reformen af interventionsordningen for majs bestemt, at hele korninterventionsordningen skulle

---

28 EUT C […] af […], s. […].
29 EUT C […] af […], s. […].
30 EUT C […] af […], s. […].
31 EUT C […] af […], s. […].

tages op til revision som led i sundhedstjekket. Udsigterne for korn har dog ændret sig betydeligt siden da og er nu kendetegnet af gunstige verdensmarkedspriser som følge af stigende global efterspørgsel og mindre kornlagre på verdensplan. På den baggrund vil fastsættelsen af et interventionsniveau på nul for andet foderkorn samtidig med majsreformen gøre det muligt at gennemføre intervention, uden at det får negative følger for kornmarkedet som helhed. Udsigterne for kornsektoren gælder også for hård hvede, hvilket betyder, at interventionsopkøb vil kunne afskaffes, da de er blevet overflødige, fordi markedspriserne hele tiden ligger betydeligt over interventionsprisen. Da intervention for korn snarere skal være et sikkerhedsnet end et element, som påvirker prisdannelsen, er de forskellige høstperioder i medlemsstaterne, som starter produktionsårene, ikke længere relevante, da der ikke længere vil blive fastsat priser, som afspejler interventionsniveauet plus månedlige forhøjelser som led i ordningen. Af forenklingshensyn bør datoerne for intervention for korn derfor harmoniseres på EF-plan.

(4) Siden reformen i 2003 er rissektorens konkurrenceevne blevet forbedret, produktionen er stabil og lagrene faldende på grund af stigende efterspørgsel både i EF og på verdensmarkedet, og det forventede prisniveau ligger betydeligt over interventionsprisen. Det er således ikke længere nødvendigt med interventionsopkøb af ris, hvorfor de bør afskaffes.

(5) Produktionen og forbruget af svinekød forventes at stige på mellemlang sigt, selv om det dog forventes at ske i langsommere takt end i de sidste ti år som følge af konkurrencen fra fjerkrækød og højere foderpriser. Svinekødspriserne forventes fortsat at ligge betydeligt over interventionsprisen. Da der ikke er blevet foretaget interventionsopkøb af svinekød i mange år, bør de på baggrund af markedssituationen og –udsigterne afskaffes.

(6) Intervention kan uden videre afskaffes for disse produkter i 2009, fordi den aktuelle markedssituation og markedsudsigterne tyder på, at der alligevel ikke ville finde intervention sted for dem i 2009.

(7) Ifølge udsigterne på mellemlang sigt for mejeriprodukter vil EF's efterspørgsel efter produkter med høj merværdi fortsat stige, og den globale efterspørgsel efter mejeriprodukter vil stige kraftigt som følge af indkomststigninger og befolkningstilvækst i mange områder af verden og som følge af, at forbrugerne i stadig højere grad foretrækker mejeriprodukter.

(8) EF's mælkeproduktion, der begrænses af mælkekvoterne, forventes at falde gradvis, men dog beskedent på mellemlang sigt, efterhånden som omstruktureringen i de medlemsstater, der ikke var medlemmer af EU før udvidelsen i 2004, fører til et fald i selvforsyningslandbrugs mælkeproduktion, mens produktionsstigninger fortsat begrænses af kvoterne. Samtidig forventes de mængder mælk, der leveres til mejerierne til forarbejdning, at fortsætte med at stige i prognoseperioden. På baggrund af den kraftige efterspørgsel på det indre marked og i tredjelande er mælkekvoteordningen, der oprindeligt blev indført for at bremse overproduktionen, nu til hinder for, at produktionen kan udvides. Under disse omstændigheder modarbejder kvoterne markedsorienteringen, fordi de ikke giver landbrugerne mulighed for at reagere på prissignalerne og forhindrer effektivitetsgevinster i sektoren ved at bremse omstruktureringen. Kvoterne skal efter planen udløbe i 2015, for at tilpasningerne kan ske lidt efter lidt. Ved årlige forhøjelser af mælkekvoterne som fastsat i bilag I til

denne forordning (1 % pr. produktionsår fra 2009/10 til 2013/14) vil afviklingen kunne komme til at foregå gnidningsløst, fordi der ikke skal foretages en alt for stor tilpasning, når kvoterne er udløbet.

(9) Ostemarkedet ekspanderer støt med stigende efterspørgsel både på det indre marked og fra tredjelande. Generelt har priserne på ost derfor holdt sig stabilt i nogen tid uden at være blevet synderligt påvirket af nedsættelsen af de institutionelle priser på smør og mælkepulver. Hverken ud fra et økonomisk eller et markedsforvaltningssynspunkt er det længere begrundet at bevare den permanente og den fakultative støtte til privat oplagring af et markedsstyret højværdiprodukt som ost.

(10) Der gøres ikke megen brug af støtte til privat oplagring af smør. Som følge af mælkeproduktionens sæsonbetingede karakter i EF vil smørproduktionen dog fortsat følge et sæsonbetinget mønster. Derfor vil smørmarkedet kunne komme under midlertidigt pres, hvilket vil kunne afhjælpes ved hjælp af oplagring en del af året. Kommissionen bør dog træffe beslutning herom på grundlag af en tilbundsgående markedsanalyse uden at være forpligtet til at give adgang til en sådan ordning hvert år, hvorfor ordningen bør være fakultativ.

(11) Som følge af reformen af mælkesektoren og den aktuelle markedssituation er støtten til skummetmælkspulver, der anvendes som foder, og skummetmælk til kaseinproduktion for øjeblikket ikke påkrævet hele tiden. Opstår der eller er der risiko for, at der opstår overskud af mælkeprodukter, som skaber eller vil kunne skabe alvorlig uligevægt på markedet, bør støtten dog fortsat kunne spille en rolle. Kommissionen bør dog træffe beslutning herom på grundlag af en tilbundsgående markedsanalyse uden at være forpligtet til at give adgang til en sådan ordning hvert år, hvorfor ordningen bør være fakultativ. Støtten bør i givet fald fastsættes på forhånd eller ved licitation.

(12) Støtten til afsætning af smør til konditorvarer og konsumis og til direkte konsum er blevet nedsat i takt med nedsættelsen af interventionsprisen for smør siden 2004 og var derfor nul, før licitationerne blev suspenderet som følge af den gunstige markedssituation. Afsætningsstøtten er ikke længere nødvendig til at støtte markedet på interventionsprisniveau og bør derfor afskaffes.

(13) For at øge EF-landbrugets konkurrenceevne og fremme et mere markedsorienteret og bæredygtigt landbrug bør overgangen fra produktionsstøtte til producentstøtte, der blev påbegyndt i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003, videreføres, ved at den støtte, der i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)[32] er fastsat for tørret foder, hør, hamp og kartoffelstivelse ophæves og indlemmes i ordningen for afkoblet indkomststøtte til de enkelte bedrifter. Selv om afkoblingen af støtten til landbrugerne resulterer i, at der udbetales de samme beløb, vil den øge indkomststøttens effektivitet betydeligt.

[32] EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. […]/2008 (EUT L ... af ..., s. ..).

(14) Rådet besluttede i 2000 at afvikle støtten til korte hørfibre og hampefibre. Denne beslutning bliver gennemført med virkning fra produktionsåret 2009/10 i kraft af de ændringer af fusionsmarkedsordningen, som er fastsat i forordning (EF) nr. 247/2008[33], og det samme gælder afviklingen af den supplerende forarbejdningsstøtte til virksomheder, der forarbejder hør dyrket i traditionelle områder. Støtten til lange hørfibre bør afkobles. For at give erhvervet mulighed for at tilpasse sig, bør halvdelen af støtten indlemmes i enkeltbetalingsordningen i 2011 og anden halvdel i 2013.

(15) Ordningen for tørret foder blev underkastet en reform i 2003, hvor en del af støtten blev givet til producenterne og afkoblet. Da den generelle tendens i forbindelse med sundhedstjekket går i retning af større markedsorientering, og i betragtning af de nuværende markedsudsigter for foder bør overgangen til fuldstændig afkobling af støtten for hele sektoren afsluttes, ved at den resterende støtte afkobles. Virkningerne af, at støtten til forarbejdningsvirksomhederne afskaffes, bør kunne afbødes ved tilpasninger af den pris, der betales til råvareproducenterne, der selv får øgede rettigheder til direkte støtte som følge af afkoblingen. Afskaffelsen af støtten til forarbejdningsvirksomhederne retfærdiggøres også af markedssituationen og udsigterne for proteinafgrøder som helhed. Da sektoren i forvejen har været under omstrukturering siden 2003-reformen, og på grund af de særlige negative miljøvirkninger, som det for nylig har vist sig, at produktionen af tørret foder har, bør støtten afkobles, selv om der dog bør fastsættes en kort overgangsperiode på to år, for at sektoren kan få mulighed for at tilpasse sig.

(16) Den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse[34], vil ikke længere være påkrævet, når den tilknyttede støtte, som er fastsat i artikel [...][støtte til stivelseskartofler] i Rådets forordning (EF) nr. […]/2008 [den nye forordning om direkte betalinger] af [....] [om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af støtteordninger for landbrugere][35] afskaffes. Støtten til producenterne blev delvis afkoblet i 2003, og denne støtte bør nu fuldstændigt afkobles, selv om der dog bør fastsættes en kort overgangsperiode på to år, så landbrugerne får mulighed for at tilpasse de leveringsforpligtelser, de har indgået i henhold til støtteordningen for kartoffelstivelse. Den fastsatte minimumspris bør derfor også gælde i yderligere to år. Derefter skulle kvoteordningen, som vedrører den direkte betaling, bortfalde i 2013, samtidig med at den pågældende direkte betaling indlemmes fuldt ud i enkeltbetalingsordningen. Afkoblingen af den direkte støtte kræver en længere tilpasningsperiode, så erhvervet kan tilpasse sig de nye markedsforhold. I mellemtiden bør de pågældende bestemmelser indsættes i forordning (EF) nr. 1234/2007, ligesom det er tilfældet med de øvrige støtte- og kvoteordninger.

---

33 EUT L 76 af 19.3.2008, s. 1.

34 EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 671/2007 (EUT L 156 af 16.6.2007, s. 1).

35 EUT L […] af […], s. […].

(17) Som følge af udviklingen på det indre marked og de internationale markeder for korn og stivelse har produktionsrestitutionen for stivelse ikke længere noget formål og bør derfor afskaffes. Som følge af markedssituationen og –udsigterne har støtten igennem nogen tid været fastsat til nul, og denne tendens forventes at fortsætte, så restitutionen kan hurtigt afskaffes uden negative konsekvenser for sektoren.

(18) Bestemmelserne om ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger i forbindelse med dyresygdomme skal medtages i en horisontal bestemmelse om risikostyring og bør derfor udgå af forordning (EF) nr. 1234/2007.

(19) Producentorganisationer kan spille en nyttig rolle, når det drejer sig om at samle udbuddet i sektorer, hvor der er uligevægt i koncentrationen af producenter og købere. Medlemsstaterne bør derfor kunne anerkende producentorganisationer inden for alle sektorer.

(20) Af hensyn til retssikkerheden og af forenklingshensyn bør der foretages en afklaring og harmonisering af de bestemmelser, som fastsætter, at traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke finder anvendelse på de betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til denne forordning eller Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder[36], (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[37], (EF) nr. 1405/2006 af 18. september 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003[38], (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande[39] [40]og forordning (EF) nr. [...]/2008 [den nye markedsordning for vin][41]. I den forbindelse bør statsstøttereglerne ikke gælde for de af nævnte forordningers bestemmelser, som under visse omstændigheder ville eller kunne falde ind under begrebet statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. I den forbindelse bør statsstøttereglerne ikke gælde for de af nævnte forordningers bestemmelser, som under visse omstændigheder ville eller kunne falde ind under begrebet statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. I de pågældende bestemmelser er betingelserne for at yde støtte fastsat således, at der undgås fordrejning af konkurrencevilkårene.

(21) Forordning (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 1405/2000, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. […]/2008 [den nye markedsordning for vin] bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

---

36 EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1276/2007 (EUT L 284 af 30.10.2007, s. 11).

37 EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42. Ændret ved forordning (EF) nr. 1261/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 8).

38 EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1.

39 EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1.

40 EUT L […] af […], s. […].

41 EUT L […] af […], s. […].

(22) Følgende retsakter er forældede og bør derfor ophæves af hensyn til retssikkerheden: Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen[42], (EØF) nr. 1254/89 af 3. maj 1989 om fastsættelse for produktionsåret 1989/90 af bl.a. visse sukkerpriser og af standardkvaliteten for sukkerroer[43], (EØF) nr. 2247/89 af 24. juli 1989 om en hasteaktion vedrørende gratis leverancer af visse landbrugsprodukter til Polen[44], (EØF) nr. 2055/93 af 19. juli 1993 om tildeling af en specifik referencemængde til visse producenter af mælk eller mejeriprodukter[45], (EF) nr. 2596/97 af 18. december 1997 om forlængelse af den periode, der er fastsat i artikel 149, stk. 1, i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse[46] og (EF) nr. 1182/2005 af 18. juli 2005 om åbning som en selvstændig og midlertidig foranstaltning af et EF-toldkontingent for import af levende kvæg med oprindelse i Schweiz[47].

(23) Denne forordning bør generelt anvendes fra den 1. januar 2009. For at sikre, at de nye bestemmelser i denne forordning ikke griber ind udbetalingen af støtte for produktionsåret 2008/09 eller 2009/10, bør der fastsættes en senere anvendelsesdato for de bestemmelser, der har direkte indflydelse på ordninger i sektorer, som der er fastsat produktionsår for. I sådanne tilfælde bør denne forordning derfor først anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 2009/10 eller 2010/11 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 247/2006

I artikel 16 i forordning (EF) nr. 247/2006 foretages følgende ændringer:

(1) Stk. 3, andet afsnit, udgår.

(2) Som stk. 4 indsættes:

"4. Uanset stk. 1 og 2 og som undtagelse fra artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007(*) og artikel 3 i forordning (EF) nr. 1184/2006(**) finder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til afsnit III, nærværende artikels stk. 3 og artikel 17 og 21.

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. […]/2008.
(**) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7."

---

42 EFT L 216 af 5.8.1978, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 734/2007 (EUT L 169 af 29.6.2007, s. 5).

43 EFT L 126 af 9.5.1989, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 260/96 (EFT L 34 af 13.2.1996, s. 16).

44 EFT L 216 af 27.7.1989, s. 5.

45 EFT L 187 af 29.7.1993, s. 8.

46 EFT L 351 af 23.12.1997, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1805/2003 (EUT L 265 af 16.10.2003, s. 5).

47 EUT L 190 af 22.7.2005, s. 1.

Artikel 2
Ændring af forordning (EF) nr. 320/2006

I forordning (EF) nr. 320/2006 foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 6, stk. 6, affattes således:

"6. Medlemsstaterne yder ikke national støtte til de diversificeringsforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikel. Hvis lofterne i stk. 4, tredje afsnit, giver mulighed for diversificeringsstøtte på 100 %, bidrager vedkommende medlemsstat dog med mindst 20 % af støtteudgifterne."

(2) Som artikel 13a indsættes:

"Artikel 13a
Statsstøtte

Uanset artikel 6, stk. 5, og som undtagelse fra artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007(*) og artikel 3 i forordning (EF) nr. 1184/2006(**) finder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til artikel 3, 6, 7, 8, 9 og 11.

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. […]/2008.
(**) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7."

Artikel 3
Ændring af forordning (EF) nr. 1405/2006

I artikel 11 i forordning (EF) nr. 1405/2006 indsættes som stk. 3:

"3. Uanset stk. 1 og 2 og som undtagelse fra artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007(*) og artikel 3 i forordning (EF) nr. 1184/2006(**) finder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til artikel 4 og 7.

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. […]/2008.
(**) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7."

Artikel 4
Ændringer af forordning (EF) nr. 1234/2007

I forordning (EF) nr. 1234/2007 foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 8, stk. 1, litra b), udgår.

(2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) blød hvede, byg, majs og sorghum"

ii) Litra b) udgår.

b) Stk. 2 udgår.

(3) Del II, afsnit I, kapitel I, afdeling II, underafdeling II, affattes således:

"UNDERAFDELING II
INDLEDNING OG SUSPENSION AF OPKØB

Artikel 11
Offentlige interventionsperioder

Der er adgang til offentlig intervention:

a) for korn fra 1. november til 31. maj,

b) for sukker i hele produktionsåret 2008/09 og 2009/10

c) for oksekød i hele produktionsåret

d) for smør og skummetmælkspulver fra 1. marts til 31. august.

Artikel 12
Indledning af offentlig intervention

1. I de perioder, der er nævnt i artikel 11,

   a) er der adgang til offentlig intervention for korn, sukker, smør og skummetmælkspulver inden for de maksimumsmængder, der er fastsat i artikel 13, stk. 1

   b) indleder Kommissionen uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, offentlig intervention for oksekød, hvis den gennemsnitlige markedspris noteret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe, jf. artikel 42, stk. 1, falder til under 1560 EUR/t i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat i en repræsentativ periode.

2. Kommissionen kan uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, suspendere den offentlige intervention for blød hvede, hvis prisen for blød hvede med et proteinindhold på mindst 11 % "leveret Rouen" er højere end referenceprisen.

   Kommissionen giver på ny adgang til offentlig intervention uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, hvis betingelserne i første afsnit i nærværende stykke ikke længere gør sig gældende.

3. Kommissionen standser uden bistand fra den komité, der er nævnt i artikel 195, stk. 1, den offentlige intervention for oksekød, jf. stk. 1, litra b), hvis betingelserne i nævnte bestemmelse ikke længere er opfyldt i en repræsentativ periode.

Artikel 13
Intervention - maksimumsmængder

1. Ved offentlig intervention kan der højst opkøbes følgende mængder:

   a) 0 t byg, majs og sorghum pr. periode nævnt i artikel 11, litra a)

   b) 600 000 t sukker udtrykt i hvidt sukker pr. produktionsår

   c) 30 000 t smør pr. periode nævnt i artikel 11, litra d)

   d) 109 000 t skummetmælkspuler pr. periode nævnt i artikel 11, litra d).

2. Sukker, der i et produktionsår oplagres i henhold til stk. 1, litra b), må ikke være genstand for andre oplagringsforanstaltninger som fastsat i artikel 32, 52 og 63.

3. Uanset stk. 1 kan Kommissionen for de produkter, der er nævnt i litra a), c) og d), beslutte at fortsætte med offentlig intervention ud over de mængder, der er fastsat i nævnte stykke, hvis markedssituationen og især udviklingen i markedspriserne kræver det."

(4) Del II, afsnit I, kapitel I, afdeling II, underafdeling III, affattes således:

"UNDERAFDELING III
INTERVENTIONSPRISER

Artikel 18
Interventionspriser

1. Interventionspriserne og de mængder, der kan omfattes af intervention, for de produkter, der er nævnt i artikel 10, litra a), d), e) og f), fastsættes af Kommissionen ved licitation. Under særlige omstændigheder kan licitationerne begrænses til bestemte medlemsstater eller områder i en medlemsstat, eller interventionspriserne og de mængder, der antages til intervention, kan fastsættes for hver medlemsstat eller for hvert område i en medlemsstat på grundlag af de gennemsnitlige markedspriser, der er noteret.

2. Den interventionspris, der fastsættes i henhold til stk. 1, må ikke være højere end

   a) de respektive referencepriser for korn

   b) den gennemsnitlige markedspris for oksekød, der er noteret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som Kommissionen skal fastsætte på grundlag af objektive kriterier

c) 90 % af referenceprisen for smør

d) referenceprisen for skummetmælkspulver.

3. Interventionsprisen for sukker er 80 % af den referencepris, der er fastsat for det produktionsår, der følger efter det produktionsår, hvor tilbuddet gives. Hvis kvaliteten af det sukker, betalingsorganet får tilbudt, afviger fra den standardkvalitet, som er defineret i bilag IV, punkt B, og som referenceprisen er fastsat for, forhøjes eller nedsættes interventionsprisen tilsvarende."

(5) Del II, afsnit I, kapitel I, afdeling III, underafdeling I, udgår.

(6) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Efter litra c) indsættes som litra ca) og cb):

"ca) usaltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk på en godkendt virksomhed i EF, med et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent, et fedtfrit mælketørstofindhold på højst 2 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent

cb) saltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk på en godkendt virksomhed i EF, med et smørfedtindhold på mindst 80 vægtprocent, et fedtfrit mælketørstofindhold på højst 2 vægtprocent, et vandindhold på højst 16 vægtprocent og et saltindhold på højst 2 vægtprocent."

ii) Litra e) udgår.

b) Stk. 2, andet afsnit, udgår.

(7) Som artikel 34a indsættes:

"Artikel 34a
Betingelser for støtte til smør

"1. Kommissionen kan beslutte at yde støtte til privat oplagring af smør, især hvis udviklingen i priserne på og lagrene af dette produkt vidner om en alvorlig uligevægt på markedet, som kan fjernes eller mindskes ved oplagring en del af året.

2. Kommissionen fastsætter støtten ud fra oplagringsomkostningerne og den forventede udvikling i smørpriserne."

(8) Artikel 36 udgår.

(9) Artikel 41, stk. 1, affattes således:

"1. Kommissionen udpeger interventionscentrene for korn og fastsætter betingelserne herfor.

Kommissionen kan udpege interventionscentrene for hver kornart".

(10) Artikel 43, litra a), affattes således:

"a) de krav og betingelser, som gælder for produkter, der skal opkøbes ved offentlig intervention, jf. artikel 10, eller hvortil der ydes støtte til privat oplagring, jf. artikel 31, især med hensyn til kvalitet, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, mængder, emballering, herunder mærkning, maksimumsalder, holdbarhed, det produktstadium, som interventionsprisen gælder for, og den private oplagrings varighed"

(11) Artikel 44 udgår.

(12) I artikel 46 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. EF medfinansierer 50 % af medlemsstaternes udgifter til de ekstraordinære støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 45."

b) Stk. 3 udgår.

(13) Artikel 48, stk. 1, litra a), udgår.

(14) Artikel 55 affattes således:

"Artikel 55
Kvoteordninger

1. Der gælder en kvoteordning for følgende produkter:

a) mælk og andre mejeriprodukter, jf. artikel 65, litra a) og b)

b) sukker, isoglucose og inulinsirup

c) kartoffelstivelse, hvortil der kan ydes EF-støtte.

2. Overskrider en producent i forbindelse med kvoteordningerne i stk. 1, litra a) og b), den relevante kvote, og anvender en producent ikke overskudsmængderne af sukker på den i artikel 61 fastsatte måde, pålægges de pågældende mængder en overskudsafgift på de betingelser, der er fastsat i afdeling II og III."

(15) I del II, afsnit I, kapitel III, indsættes som afdeling IIIa:

"AFDELING IIIA
KARTOFFELSTIVELSESKVOTER

Artikel 84a
Kartoffelstivelseskvoter

1. De medlemsstater, der producerer kartoffelstivelse, tildeles kvoter i overensstemmelse med bilag Xa for de produktionsår, hvor kvoteordningen gælder i henhold til artikel 204, stk. 5.

2. De producentmedlemsstater, der er nævnt i bilag Xa, fordeler deres kvote blandt kartoffelstivelsesfabrikanterne til brug i de pågældende produktionsår på grundlag af de delkvoter, hver fabrikant havde til rådighed i 2006/07.

3. En virksomhed, der producerer kartoffelstivelse, må ikke indgå dyrkningskontrakter med kartoffelproducenter for en kartoffelmængde, der resulterer i en større stivelsesmængde end den kvote, den har fået tildelt, jf. stk. 2.

4. Kartoffelstivelse, der produceres ud over den kvote, der er nævnt i stk. 2, eksporteres fra EF i uforandret stand inden den 1. januar det år, der følger efter det pågældende produktionsårs afslutning. Der ydes ingen eksportrestitution for denne stivelse.

5. Uanset stk. 4 må en virksomhed, der producerer kartoffelstivelse, i et hvilket som helst produktionsår, ud over sin kvote for det pågældende produktionsår, højst anvende 5 % af sin kvote for det følgende produktionsår. Kvoten for det følgende produktionsår nedsættes i givet fald tilsvarende.

6. Denne afdelings bestemmelser gælder ikke for produktion af kartoffelstivelse på virksomheder, som ikke er omfattet af stk. 2, og som køber kartofler, hvortil producenterne ikke får den betaling, der er fastsat i artikel [...][støtte til stivelseskartofler] i forordning (EF) nr. […]/2008 [den nye forordning om direkte betalinger]."

(16) I artikel 85 indsættes som litra d):

"d) virksomheders sammenslutning, overdragelse, etablering eller ophør i forbindelse med afdeling IIIa."

(17) Del II, afsnit I, kapitel IV, afdeling I, underafdeling I, udgår.

(18) Artikel 91, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Der ydes støtte til forarbejdning af strå af lange hørfibre til fiberproduktion for produktionsåret 2009/10 til 2012/13 til godkendte virksomheder, der foretager den første forarbejdning, for den mængde fibre, der faktisk er fremstillet af strå, for hvilke der er indgået en købekontrakt med en landbruger."

(19) Artikel 92, stk. 1, affattes således:

"1. Den forarbejdningsstøtte, der er omhandlet i artikel 91, fastsættes for lange hørfibre:

a) til 200 EUR for produktionsåret 2009/10 og 2010/11 og

b) til 100 EUR for produktionsåret 2011/12 og 2012/13."

(20) Artikel 94, stk. 1, affattes således:

"1. For lange hørfibre, som der kan ydes støtte til, fastsættes der en maksimal garantimængde på 80 878 t for hvert af produktionsårene 2009/10 til 2012/13. Den mængde fordeles mellem visse medlemsstater som nationale garantimængder, jf. punkt A.I. i bilag XI."

(21) I del II, afsnit I, kapitel IV, afdeling I, indsættes som underafdeling III:

"UNDERAFDELING III
KARTOFFELSTIVELSE

Artikel 95a
Præmie for kartoffelstivelse

1. For produktionsåret 2009/10 og 2010/11 ydes der en præmie på 22,25 EUR pr. t produceret stivelse til virksomheder, der producerer kartoffelstivelse, for kartoffelstivelsesmængden inden for den kvote, der er omhandlet i artikel 84a, stk. 2, forudsat at de har betalt kartoffelproducenterne en minimumspris for alle de kartofler, der medgår til fremstilling af stivelse inden for denne kvote.

2. Minimumsprisen for kartofler til produktion af kartoffelstivelse fastsættes til 178,31 EUR/t for de pågældende produktionsår.

Denne pris gælder for den mængde kartofler, leveret til virksomheden, der medgår til produktion af en ton stivelse.

Minimumsprisen tilpasses efter kartoflernes stivelsesindhold.

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne underafdeling."

(22) Artikel 96 udgår.

(23) Artikel 99 og 100 affattes således:

"Artikel 99
Støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver, der anvendes til foder

1. Opstår der eller er der risiko for, at der opstår overskud af mælkeprodukter, som skaber eller vil kunne skabe alvorlig uligevægt på markedet, kan Kommissionen beslutte, at der skal ydes støtte til EF-produceret skummetmælk og skummetmælkspulver, der skal anvendes til foder, i henhold til betingelser og produktstandarder, som Kommissionen skal fastsætte. Støtten kan fastsættes på forhånd eller ved licitation.

Kærnemælk og kærnemælkspulver sidestilles med skummetmælk og skummetmælkspulver ved anvendelsen af denne artikel.

2. Kommissionen fastsætter støtten under hensyntagen til den referencepris for skummetmælkspulver, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra e), nr. ii), og markedsudviklingen for skummetmælk og skummetmælkspulver.

Artikel 100

Støtte til skummetmælk, der forarbejdes til kasein eller kaseinater

1. Opstår der eller er der risiko for, at der opstår overskud af mælkeprodukter, som skaber eller vil kunne skabe alvorlig uligevægt på markedet, kan Kommissionen beslutte, at der skal ydes støtte til EF-produceret skummetmælk, der forarbejdes til kasein eller kaseinater, i henhold til betingelser og produktstandarder, som Kommissionen skal fastsætte for denne mælk og kasein og kaseinater, som er fremstillet heraf. Støtten kan fastsættes på forhånd eller ved licitation.

2. Kommissionen fastsætter støtten under hensyntagen til markedsudviklingen for skummetmælkspulver og den referencepris for skummetmælkspulver, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra e), nr. ii).

Støtten kan differentieres efter, om skummetmælken forarbejdes til kasein eller kaseinater, og efter disse produkters kvalitet."

(24) Artikel 101 udgår.

(25) Artikel 102, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne kan som supplement til EF-støtten yde national støtte til uddeling af de produkter, der er anført i stk. 1, til skoleelever. Medlemsstaterne kan finansiere deres nationale støtte ved en afgift, der opkræves i mejerisektoren, eller ved et andet bidrag fra mejerisektoren."

(26) Artikel 103e, stk. 2 udgår.

(27) Artikel 105, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne kan betale specifik national støtte til beskyttelse af biavlere, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold, eller som er omfattet af økonomiske udviklingsprogrammer, med undtagelse af støtte til produktion eller afsætning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om denne støtte, samtidig med at de sender det biavlsprogram, der er omhandlet i artikel 109."

(28) Artikel 119 affattes således:

"Artikel 119

Anvendelse af kasein og kaseinater til fremstilling af ost

Ydes der støtte i henhold til artikel 100, kan Kommissionen gøre anvendelsen af kasein og kaseinater til fremstilling af ost betinget af en forudgående tilladelse, som kun udstedes, hvis denne anvendelse er en nødvendig betingelse for fremstillingen af disse produkter."

(29) I artikel 122 indsættes som stk. 2:

"Medlemsstaterne kan også anerkende producentorganisationer, der er oprettet af producenter inden for de sektorer, som er nævnt i artikel 1, undtagen de sektorer, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, litra a), på de betingelser, som er fastsat i samme stykkes litra b) og c)."

(30) Artikel 124, stk. 1, affattes således:

"1. Artikel 122 og artikel 123, stk. 1, gælder i alle de sektorer, der er nævnt i artikel 1, undtagen de sektorer, der er nævnt i artikel 122, stk. 1, litra a), og artikel 123, stk. 1, uden at dette berører anerkendelsen af producent- eller brancheorganisationer, der er besluttet af medlemsstaterne i henhold til national ret og i overensstemmelse med EF-retten."

(31) Artikel 180 affattes således:

"Artikel 180

Anvendelse af traktatens artikel 87, 88 og 89

Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder anvendelse på produktionen af og handelen med de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) til k), og litra m) til u), og artikel 1, stk. 3, i denne forordning.

Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder dog ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning foretager i henhold til artikel 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 og 182."

(32) I artikel 184 indsættes som stk. 5:

"(5) inden den 30. juni 2011 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om betingelserne for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen, herunder især om eventuelle yderligere forhøjelser af kvoterne eller eventuelle nedsættelser af tillægsafgiften."

(33) I artikel 204 indsættes følgende som stk. 5:

"5. For kartoffelstivelse anvendes del II, afsnit I, kapitel III, indtil udgangen af produktionsåret 2012/13."

(34) Punkt 1 i bilag IX affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

(35) Bilag II til nærværende forordning indsættes som bilag Xa.

(36) Teksten i bilag III til nærværende forordning indsættes som punkt 20a i bilag XXII.

Artikel 5
Ændring af forordning (EF) nr. 3/2008

Artikel 13, stk. 6, i forordning (EF) nr. 3/2008 affattes således:

"6. Uanset artikel 180 i forordning (EF) nr. 1234/2007(*) og artikel 3 i forordning (EF) nr. 1184/2006(**) gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke for medlemsstaternes betalinger, herunder deres tilskud, eller de tilskud, der stammer fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag, og som medlemsstater eller forslagsstillende organisationer yder til de programmer, hvortil der kan ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som Kommissionen har valgt i henhold til artikel 8, stk. 1, i nærværende forordning.

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. […]/2008.
(**) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7."

Artikel 6
Ændring af forordning (EF) nr. […]/2008 [markedsordningen for vin]

Artikel 127, stk. 2, i forordning (EF) nr. […]/2008 affattes således:

"2. Uanset artikel 8, stk. 4, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning foretager i henhold til afsnit II, afsnit V, kapitel III, og artikel 119.

Artikel 7
Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1868/94 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til forordning (EF) nr. 1234/2007 og læses efter den pågældende sammenligningstabel i bilag XXII til nævnte forordning.

2. Forordning (EØF) nr. 1883/78, (EØF) nr. 1254/89, (EØF) nr. 2247/89, (EØF) nr. 2055/93, (EF) nr. 2596/97 og (EF) nr. 1182/2005 ophæves.

Artikel 8
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Dog

a) anvendes artikel 4, nr. 1 til 10 og 13:

   i) fra den 1. marts 2009 for mejerisektoren

   ii) fra den 1. juli 2009 for kornsektoren

   iii) fra den 1. september 2009 for rissektoren

   iv) fra den 1. oktober 2009 for sukkersektoren

b) anvendes artikel 4, nr. 14, 15, 16, 18 til 24, 28, 33 og 35, og artikel 7, stk. 1, fra den 1. juli 2009

c) anvendes artikel 4, nr. 17, fra den 1. april 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

"1. Nationale kvoter: mængder (t) pr. tolvmånedersperiode pr. medlemsstat

Medlemsstat	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgien	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgarien	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tjekkiet	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Danmark	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Tyskland	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estland	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irland	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grækenland	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Spanien	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Frankrig	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italien	10 740 661,200	10 848 067,812	10 956 548,490	11 066 113,975	11 176 775,115	11 288 542,866	11 288 542,866
Cypern	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Letland	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Litauen	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxembourg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Ungarn	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Nederlandene	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Østrig	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polen	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugal	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumænien	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenien	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakiet	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Finland	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Sverige	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Det Forenede Kongerige	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

"

BILAG II

"BILAG Xa

Kartoffelstivelseskvoter pr. produktionsår, jf. artikel 84a

Medlemsstat	(t)
Tjekkiet	33 660
Danmark	168 215
Tyskland	656 298
Estland	250
Spanien	1 943
Frankrig	265 354
Letland	5 778
Litauen	1 211
Nederlandene	507 403
Østrig	47 691
Polen	144 985
Slovakiet	729
Finland	53 178
Sverige	62 066
I ALT	1 948 761

"

BILAG III

"20a. **Forordning (EF) nr. 1868/94**

Forordning (EF) nr. 1868/94	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 55, stk. 1, litra c)
Artikel 2, stk. 1, og stk. 2, første afsnit	Artikel 84a, stk. 1 og 2
Artikel 4	Artikel 84a, stk. 3
Artikel 4a	Artikel 95a, stk. 2
Artikel 5	Artikel 95a, stk. 1
Artikel 6	Artikel 84a, stk. 4 og 5
Artikel 7	Artikel 84a, stk. 6
Artikel 8	Artikel 85, litra d), og artikel 95a, stk. 3

"

2008/0105 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[48],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[49],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[50],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[51], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forbindelse med evalueringen af reformen af den fælles landbrugspolitik af 2003 er klimaforandringer, vedvarende energikilder, vandforvaltning og biodiversitet blevet udpeget som afgørende nye udfordringer for det europæiske landbrug.

(2) Det Europæiske Fællesskab er part i Kyotoprotokollen[52]. I henhold til Kyotoprotokollens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iii), skal parterne gennemføre og/eller opstille politikker og foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale forhold, f.eks. skal de fremme bæredygtige landbrugsformer ud fra overvejelser om klimaforandringerne. Desuden skal de i henhold til artikel 10, litra b), nr. i), opstille, gennemføre, offentliggøre og jævnligt ajourføre nationale og i givet fald regionale programmer for foranstaltninger, der afbøder klimaforandringerne, og foranstaltninger, der fremmer en hensigtsmæssig tilpasning til disse forandringer. Sådanne programmer vil bl.a. vedrøre landbruget og skovbruget. Støtten til udvikling af landdistrikterne bør spille en større rolle i denne forbindelse. Der er stærke videnskabelige argumenter for, at der bør handles hurtigt. Det Europæiske Fællesskab er forpligtet til at undersøge alle mulige måder, hvorpå udledningen af drivhusgasser kan reduceres. Selvom det europæiske landbrug har bidraget mere end nogen anden sektor til at reducere udledningen af drivhusgasser, vil landbruget i fremtiden skulle øge sin indsats på dette

---

48 EUT C […] af […], s. […].
49 EUT C […] af […], s. […].
50 EUT C […] af […], s. […].
51 EUT C […] af […], s. […].
52 Rådets beslutning 2002/358/EF (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

område som led i Det Europæiske Fællesskabs overordnede strategi for bekæmpelse af klimaforandringer.

(3) Som følge af alvorlige problemer med knappe vandressourcer og tørke bør spørgsmålet om vandforvaltning, herunder vandkvalitet, desuden tages op i forbindelse med de relevante instrumenter i den fælles landbrugspolitik[53]. Da der på den ene side er behov for at sikre en mere effektiv udnyttelse af vandressourcerne i landbruget og på den anden side sikre bedre beskyttelse af vandkvaliteten, er en bæredygtig vandforvaltningspolitik af allerstørste betydning for det europæiske landbrug. Som følge af klimaforandringerne forventes det, at tørke bliver et større og hyppigere problem i fremtiden.

(4) At bremse nedgangen i biodiversiteten er fortsat en stor udfordring, som bliver gjort endnu vanskeligere på grund af klimaforandringerne og den stigende efterspørgsel efter vand. Selvom der er gjort store fremskridt, vil det kræve en endnu større indsats at nå Det Europæiske Fællesskabs biodiversitetsmål for 2010[54]. Landbruget kan spille en afgørende rolle i arbejdet med at beskytte biodiversiteten.

(5) Det er vigtigt at styrke aktionerne på disse områder yderligere, navnlig i forbindelse med de programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005[55].

(6) I betragtning af, hvor vigtige disse EF-prioriteringer er, bør medlemsstaterne være forpligtet til at inkorporere aktioner, der tager sigte på at tackle de nye udfordringer, i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

(7) I henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013) vedtaget ved Rådets afgørelse 2006/144/EF[56] revideres for at tage hensyn til navnlig større ændringer i Fællesskabets prioriteringer. Medlemsstaterne bør derfor være underlagt en generel forpligtelse til at revidere deres nationale strategiplaner som følge af eventuelle ændringer af Fællesskabets strategiske retningslinjer, således at det fastsættes, i hvilken forbindelse programmerne skal ændres.

(8) Der bør fastsættes en frist for inkorporering i programmerne for udvikling af landdistrikterne af aktioner, der tager sigte på de nye udfordringer, således at medlemsstaterne har tilstrækkelig tid til at ændre deres programmer under hensyn til de reviderede strategiske retningslinjer og nationale strategiplaner.

(9) Kravene til indholdet i programmerne for udvikling af landdistrikterne bør tilpasses som følge af de nye krav. Der bør opstilles en ikke-udtømmende liste over aktionstyper for at hjælpe medlemsstaterne med at udpege de aktioner, der er relevante for de nye udfordringer, og som falder ind under de retlige rammer for udvikling af landdistrikterne.

---

53 Rådets konklusioner, Luxembourg, 30.10.2007, 13888/07.

54 Rådets konklusioner, Bruxelles, 18.12.2006, 16164/06.

55 EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 146/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 1).

56 EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

(10) For at tilskynde støttemodtagerne yderligere til at deltage i aktioner, der tager sigte på de nye udfordringer, bør der være mulighed for at fastsætte højere støttesatser for sådanne aktioner.

(11) I henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. xxxx/xxxx af xx. xx. 2008 [om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere][57] skal de midler, der er opstået som følge af yderligere graduering, anvendes til at støtte udvikling af landdistrikterne. Det bør sikres, at et beløb svarende til disse midler, anvendes til at støtte aktioner, der vedrører de nye udfordringer.

(12) Da der er tale om specifik og obligatorisk anvendelse af ekstrabeløb svarende til de nævnte finansielle midler, skulle det ikke have nogen konsekvenser for ligevægten mellem de forskellige mål for støtten til udvikling af landdistrikterne.

(13) Ved forordning (EF) nr. 146/2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)[58] er der fastsat nye regler om ansvar i forbindelse med krydsoverensstemmelse i tilfælde af overdragelse af jord i løbet af et kalenderår. For at sikre overensstemmelse bør de samme principper gælde for krydsoverensstemmelse i forbindelse med udvikling af landdistrikterne.

(14) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør det præciseres, i hvilke tilfælde der ikke anvendes nedsættelser eller udelukkelse fra betalinger som følge af manglende overholdelse af obligatoriske krav (krydsoverensstemmelse).

(15) Erfaringen har vist, at der er behov for en vis tolerance for mindre overtrædelser af de krydsoverensstemmelseskrav, der er fastsat i artikel 51 i forordning (EF) nr. 1698/2005, hvis alvorsgraden, omfanget og varigheden af en sådan overtrædelse ikke berettiger til en øjeblikkelig nedsættelse af den landdistriktsstøtte, der skal ydes. Denne tolerance bør dog omfatte en passende opfølgning fra den nationale myndigheds side, indtil overtrædelserne er afhjulpet. Nedsættelse af meget små udgangsbeløb for direkte betalinger kan desuden vise sig at være en administrativ belastning i forhold til den afskrækkende virkning, der kan opnås. Der bør derfor fastsættes en passende tærskel, under hvilken medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende nedsættelser under forudsætning af, at den nationale myndighed træffer de foranstaltninger, der skal sikre, at landbrugeren afhjælper de pågældende konstaterede overtrædelser.

(16) Overvågningsudvalgets rolle og funktioner i forbindelse med ændringer af programmet for udvikling af landdistrikterne bør ændres for at øge effektiviteten.

(17) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på forenkling bør de regler, der fastsætter, at traktatens artikel 87, 88 og 89 ikke finder anvendelse på de betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til og i overensstemmelse med nærværende forordning, præciseres og harmoniseres.

---

57 EUT L […] af […], s. […].

58 EUT L 46 af 21.2.2008, s. 1.

(18) Forordning (EF) nr. 1698/2005 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1698/2005 foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 11, stk. 3, litra d), affattes således:

"d) en liste over de programmer for udvikling af landdistrikterne, der tager sigte på gennemførelse af den nationale strategiplan, og en vejledende tildeling fra ELFUL til hvert program, herunder de beløb, der er nævnt i artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005*, og en særskilt angivelse af de beløb, der er nævnt i artikel 69, stk. 5a i nærværende forordning."

* *EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.*

(2) I slutningen af kapitel II indsættes følgende som artikel 12a:

"Artikel 12a
Revision

1. Hver medlemsstat skal efter proceduren i artikel 12, stk. 1, revidere sin nationale strategiplan som følge af den revision af Fællesskabets strategiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 10.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen deres reviderede nationale strategiplan senest tre måneder efter vedtagelsen af afgørelsen om Fællesskabets strategiske retningslinjer."

(3) Følgende indsættes som artikel 16a:

"Artikel 16a
Særlige aktioner med henblik på visse prioriteringer

1. Fra den 1. januar 2010 skal medlemsstaterne i deres programmer for udvikling af landdistrikterne fastsætte aktioner, der i overensstemmelse med deres specifikke behov tager sigte på følgende prioriteringer, der er beskrevet i Fællesskabets strategiske retningslinjer og yderligere specificeret i den nationale strategiplan:

a) klimaforandringer

b) vedvarende energi

c) vandforvaltning

d) biodiversitet.

Medlemsstaterne kan tage udgangspunkt i den vejledende liste over aktioner, der er fastsat i bilag II til nærværende forordning og/eller enhver anden type aktion, forudsat at de er rettet mod de prioriteringer, der er omhandlet i første afsnit, og at de tager sigte på at opnå de potentielle virkninger, der er angivet i bilag II.

2. Fra den 1. januar 2010 kan de støttesatser, der er fastsat i bilag I, forhøjes med 10 procentpoint for de typer aktioner, der er omhandlet i stk. 1.

3. Fra den 1. januar 2010 skal hvert program for udvikling af landdistrikterne også indeholde følgende:

a) listen over aktionstyper og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, litra c), om de specifikke aktionstyper, der er omhandlet i denne artikels stk. 1

b) en tabel, der for perioden 1. januar 2010 - 31. december 2013 viser Fællesskabets samlede bidrag til den type aktioner, der er omhandlet i artikel 69, stk. 5a."

(4) I artikel 17 indsættes som stk. 3:

"3. I ELFUL's samlede bidrag, som ligger til grund for beregningen af det økonomiske bidrag, som EF mindst skal bidrage med pr. akse, jf. denne artikels stk. 1 og 2, tages der ikke højde for de beløb, der svarer dem, der opstår ved anvendelsen af den obligatoriske graduering i henhold til artikel 69, stk. 5a."

(5) I artikel 51, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

"Første og andet afsnit finder også anvendelse, hvis den pågældende misligholdelse skyldes en handling eller en undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden er blevet overdraget.

I dette stykke forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved jorden ophører med at være til overdragerens rådighed.

I denne artikel omfatter udtrykket "hele bedriften" ikke andre aktiviteter på en bedrift end landbrugsaktiviteter og heller ikke arealer, der anvendes til andre formål end landbrugsformål, og som der ikke er ansøgt om støtte til i henhold til denne forordnings artikel 36, litra b), nr. i), iv) og v)."

(6) Artikel 51, stk. 2, affattes således:

"2. Den i stk. 1 omhandlede nedsættelse eller annullering af betalinger finder anvendelse på følgende betingelser:

a) Nedsættelsen eller annulleringen af betalinger finder ikke anvendelse i overgangsperioden på normer, for hvilke der er bevilget en overgangsperiode i henhold til artikel 26, stk. 1, litra b).

b) Medlemsstaterne kan i henhold til betingelserne i de gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i denne artikels stk. 4, beslutte ikke at foretage en nedsættelse eller at annullere en betaling, hvis nedsættelsen eller den annullerede betaling højst er på 100 EUR pr. landbruger pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 25 i forordning (EF) [nr. xxxx/2008 (ny forordning om direkte støtteordninger)].

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer myndighederne det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at landbrugeren afhjælper de konstaterede misligholdelser. Betalingsmodtageren underrettes om de misligholdelser, der er konstateret, og de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes.

c) Skyldes den misligholdelse, der er omhandlet i stk. 1, forsømmelighed hos betalingsmodtageren, kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte ikke at anvende nedsættelser, når misligholdelsen som følge af dens alvorsgrad, omfang og varighed kan betragtes som mindre betydelig. Misligholdelser, der udgør en direkte risiko for menneskers eller dyrs sundhed, kan dog ikke betragtes som mindre betydelige.

Medmindre betalingsmodtageren umiddelbart træffer afhjælpende foranstaltninger, der bringer den konstaterede misligholdelse til ophør, træffer myndigheden de nødvendige foranstaltninger, der i givet fald kan begrænses til en administrativ kontrol, for at sikre, at landbrugeren afhjælper de pågældende misligholdelser. Betalingsmodtageren underrettes om de mindre betydelige misligholdelser, der er konstateret, og de afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes."

(7) I artikel 69 indsættes følgende som stk. *5a*, *5b* og *5c*:

"5a I perioden 1. januar 2010 – 31. december 2015 afholder medlemsstaterne udgifter svarende til de beløb, der fremkommer ved anvendelsen af den obligatoriske graduering i henhold til artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. [xxxx/2008 (ny forordning om direkte støtteordninger)] i form af EF-støtte inden for rammerne af de gældende programmer for udvikling af landdistrikterne [godkendt efter den 1. januar 2010] til de typer aktioner, der er omhandlet i artikel 16a i nærværende forordning.

5b Hvis de samlede udgifter, der er afholdt til de aktioner, der er omhandlet i denne artikels stk. 5a, er mindre end det beløb, der er omhandlet i artikel 16a, stk. 3, litra b), tilbagebetaler medlemsstaterne differencen til EU-budgettet op til det beløb, som de samlede bevillinger til andre aktioner end dem, der er omhandlet i artikel 16a, er overskredet med.

5c Med henblik på artikel 25 i forordning (EF) nr. 1290/2005 tages der ikke hensyn til de beløb, der er omhandlet i stk. 5a."

(8) Artikel 78, litra f), affattes således:

"f) behandler og godkender overvågningsudvalget eventuelle større ændringer af programmerne til udvikling af landdistrikterne."

(9) Artikel 88, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Uanset denne forordnings artikel 89 gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 dog ikke for betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til og i overensstemmelse med denne forordning og traktatens artikel 36."

(10) Bilaget ændres således:

a) Titlen affattes således:

"Bilag I"

b) Fodnote "****" affattes således:

*"****Disse beløb kan forhøjes for de typer aktioner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 16a, og i andre særlige tilfælde, idet der tages hensyn til specifikke omstændigheder, som skal begrundes i landdistriktsudviklingsprogrammerne."*

(11) Udtrykket "Bilag" ændres til "Bilag I" i bilaget og i de følgende artikler: artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 6, artikel 24, stk. 2, artikel 26, stk. 2, artikel 27, stk. 3, artikel 28, stk. 2, artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 2, artikel 33, artikel 34, stk. 3, artikel 35, stk. 2, artikel 37, stk. 3, artikel 38, stk. 2, artikel 39, stk. 4, artikel 40, stk. 3, artikel 43, stk. 4, artikel 44, stk. 4, artikel 45, stk. 3, artikel 46, artikel 47, stk. 2, artikel 88, stk. 2, artikel 88, stk. 4, og artikel 88, stk. 6.

(12) Der tilføjes et nyt bilag II, der affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

BILAG

”BILAG II

Vejledende liste over aktionstyper, der vedrører de prioriteringer, der er omhandlet i artikel 16a

Prioritering: Klimaforandringer		
Type aktioner	**Artikler og foranstaltninger**	**Potentielle virkninger**
Mere effektiv anvendelse af kvælstofgødning (f.eks. reduceret anvendelse, forbedring af udstyr, præcisionslandbrug) bedre opbevaring af gødning	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af metan- (CH_4) og nitrogenoxidemissioner (N_2O).
Forbedring af energieffektiviteten	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter	Reduktion af CO_2-emissioner som følge af energibesparelser.
Jordbundsforvaltning (f.eks. jordbearbejdningsmetoder, efterafgrøder, diversificeret sædskifte)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N_2O); binding af kulstof.
Ændret arealanvendelse (f.eks. omlægning af agerjord til græsgange, permanent jordudtagning, reduceret anvendelse/genopbygning af organisk jord)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N_2O); binding af kulstof.
Ekstensivering af husdyropdræt (f.eks. reduktion af belægningsgraden, hyppigere anvendelse af græsning)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af metanemissioner (CH_4).
Skovrejsning	Artikel 43 og 45: Første skovrejsning på landbrugsarealer og andre arealer end landbrugsarealer	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N_2O); binding af kulstof.
Forebyggelse af skovbrande	Artikel 48: Genetablering af potentialet i skovbruget og indførelse af forebyggende aktioner	Kulstofbinding i skovene og reduktion af CO_2-emissioner.
Prioritering: Vedvarende energi		
Type aktioner	**Artikler og foranstaltninger**	**Potentielle virkninger**
Produktion af biogas – anlæg med anaerob omsætning af dyregødning (på bedriften og lokal produktion)	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter	Erstatning af fossile brændstoffer; reduktion af metanemissioner (CH_4).
Flerårige energiafgrøder (lavskov med kort	Artikel 26: Modernisering	Erstatning af fossile brændstoffer; binding af kulstof;

omdriftstid og græsser)	af landbrugsbedrifter	reduktion af nitrogenoxidemissioner (N_2O).
Forarbejdning af biomasse fra landbruget/skovbruget med henblik på vedvarende energi	Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter	Erstatning af fossile brændstoffer.
Installationer/infrastruktur, der producerer vedvarende energi på grundlag af biomasse	Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter Artikel 54: Støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder Artikel 56: Basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne	Erstatning af fossile brændstoffer.
Prioritering: Vandforvaltning		
Type aktioner	**Artikler og foranstaltninger**	**Potentielle virkninger**
Vandbesparende teknologier, opbevaring af vand Vandbesparende produktionsmetoder	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter Artikel 30: Infrastruktur	Mere effektiv udnyttelse af vandet.
Genoprettelse af vådområder Omlægning af agerjord til skovlandbrugssystemer	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug Artikel 41: Ikke-produktive investeringer Artikel 43 og 45: Første skovrejsning på landbrugsarealer og andre arealer end landbrugsarealer	Bevarelse af værdifulde vandområder; beskyttelse af vandkvaliteten.
Oprettelse af delvis naturlige vandområder	Artikel 57: Bevarelse og opgradering af natur- og kulturværdien i landdistrikterne	Bevarelse af værdifulde vandområder; beskyttelse af vandkvaliteten.
Jordbundsforvaltning (f.eks. efter afgrøder)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af udledningen i vandet af f.eks. fosfor.

Prioritering: Biodiversitet		
Type aktioner	**Artikler og foranstaltninger**	**Potentielle virkninger**
Ingen anvendelse af gødningsstoffer og pesticider på agerjord af høj landskabsværdi Integreret og økologisk produktion	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Bevarelse af artsrige vegetationstyper og beskyttelse og opretholdelse af græsarealer.
Plantning af flerårige planter langs med markskel og vandløb Oprettelse/forvaltning af biotoper/levesteder både i og uden for Natura 2000-områder Ændret arealanvendelse (forvaltning af ekstensive græsarealer, omlægning af dyrkede arealer til græsarealer, langsigtet jordudtagning) Forvaltning af flerårige afgrøder af høj landskabsmæssig værdi	Artikel 38 og 46: Natura 2000-betalinger Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug Artikel 41: Ikke-produktive investeringer Artikel 47: Betalinger for miljøvenligt skovbrug Artikel 57: Bevarelse og opgradering af natur- og kulturværdien i landdistrikterne	Beskyttelse af fugle og andre vilde dyr og forbedring af biotopnet; mindre forekomst af skadelige stoffer i tilgrænsende levesteder.
Bevarelse af den genetiske mangfoldighed	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Bevarelse af den genetiske mangfoldighed

”

2008/0106 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)[59], særlig artikel 9 og 10,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[60],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[61], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse 2006/144/EF[62] vedtog Rådet Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013), i det følgende benævnt "EF's strategiske retningslinjer".

(2) I henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan EF's strategiske retningslinjer revideres for at tage hensyn til navnlig større ændringer i EF's prioriteringer.

(3) I forbindelse med evalueringen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik af 2003 er klimaforandringer, vedvarende energikilder, vandforvaltning og biodiversitet blevet udpeget som afgørende nye udfordringer for det europæiske landbrug. De mål, der vedrører disse nye prioriteringer, bør styrkes i forbindelse med de programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005.

(4) EF's strategiske retningslinjer bør udpege områder, der har betydning for virkeliggørelsen af de reviderede EF-prioriteringer vedrørende klimaforandringer, vedvarende energikilder, vandforvaltning og biodiversitet.

---

59 EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 146/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 1).

60 EUT C […] af […], s. […].

61 EUT C […] af […], s. […].

62 EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

(5) Hver enkelt medlemsstat bør på grundlag af EF's reviderede strategiske retningslinjer ændre sin nationale strategiplan, således at den kan være referenceramme for revisionen af programmerne for udvikling af landdistrikterne.

(6) EF's strategiske retningslinjer bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Rådets afgørelse 2006/144/EF af 20. februar 2006 ændres således:

Teksten i bilaget til denne forordning indsættes i bilaget som punkt 2.5 og punkt 3.4a.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007–2013), der er fastsat i bilaget til afgørelse 2006/144/EF, ændres således:

(1) I del 2 indsættes som punkt 2.5:

"2.5 De nye udfordringer

Som led i gennemgangen af de reformer, der blev indført i 2003, er der ligeledes set nærmere på ligevægten mellem udgifterne til direkte betalinger under den første søjle af den fælles landbrugspolitik og finansieringen af politikken for udvikling af landdistrikterne. Da det samlede budget til den fælles landbrugspolitik er lagt fast frem til 2013, kan der kun findes flere midler til landdistriktsudvikling i kraft af øget obligatorisk graduering. Der er behov for flere midler til at øge indsatsen inden for de områder, som EU prioriterer højt, nemlig klimaforandringer, vedvarende energi, vandforvaltning og biodiversitet:

- Klima og energi prioriteres nu, hvor EU har valgt at stå i spidsen for at opbygge en global økonomi med lav CO_2-udledning. I marts 2007 vedtog Det Europæiske Råd en række konklusioner[63], der tager sigte på at reducere CO_2-emissionerne med mindst 20 % inden 2020 (30 %, hvis det foregår som led i en international aftale, der fastsætter globale mål) og at fastsætte et bindende mål for anvendelsen af vedvarende energikilder på 20 %, og herunder skal 10 % af forbruget af benzin og dieselolie dækkes af biobrændstoffer. Landbruget og skovbruget kan spille en vigtig rolle som leverandører af råvarer til produktion af bioenergi, og når det gælder kulstofbinding og yderligere reduktion af drivhusgasemissioner.

- EU's mål for vandpolitikken er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger[64], der skulle blive gennemført fuldt ud i perioden 2010-2012. Som storforbrugere af vand og vandreserver spiller landbruget og skovbruget en vigtig rolle i bestræbelserne på at opnå en bæredygtig vandforvaltning både kvantitativt og kvalitativt. Vandforvaltning kommer til at indtage en stadig større plads i forbindelse med strategien for tilpasning til de allerede uundgåelige klimaforandringer.

- Medlemsstaterne har forpligtet sig til at bremse nedgangen i biodiversiteten inden 2010, men dette mål ser mere og mere uopnåeligt ud. En stor del af Europas biologiske mangfoldighed er afhængig af landbruget og skovbruget, og indsatsen for at beskytte biodiversiteten må øges, især på baggrund af klimaforandringernes forventede skadelige virkninger og den stigende efterspørgsel efter vand."

---

63 Det Europæiske Råds konklusioner af 8.-9. marts 2007, 7224/1/07 REV 1.

64 EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

(2) I del 3 indsættes følgende som punkt 3.4*a.*:

"3.4a De nye udfordringer og hvordan de kan tackles

Fællesskabets strategiske retningslinjer Klimaforandringer, vedvarende energi, vandforvaltning og biodiversitet er afgørende udfordringer for Europas landdistrikter, landbrug og skovbrug. Som led i EU's overordnede strategi for bekæmpelse af klimaforandringer vil landbruget og skovbruget skulle øge indsatsen for at reducere udledningen af drivhusgasser og øge kulstofbinding. Hvis produktionen af vedvarende energi på grundlag af biomasse fra landbruget og skovbruget øges, skulle dette også kunne bidrage til at nå de mål for det samlede forbrug af brændstof og energi, som EU har fastsat for 2020. Landbruget har behov for en mere bæredygtig vandforvaltningspraksis for fremover at kunne sikre tilstrækkelige ressourcer af god kvalitet og for at kunne tilpasse sig til de konsekvenser, som klimaforandringerne forventes at få for vandressourcerne. Det er fortsat en stor udfordring at bremse nedgangen i biodiversiteten. De yderligere midler, der stilles til rådighed fra 2020 i kraft af øget obligatorisk graduering, bør derfor anvendes til at styrke EU's prioriteringer inden for ovennævnte områder.

For at disse prioriteringer kan føres ud i livet, opfordres medlemsstaterne til at koncentrere støtten om centrale aktioner. De centrale aktioner kan omfatte følgende aktionstyper:

i) Især kan investeringsstøtten under akse 1 målrettes mod energi-, vand- og andet inputbesparende maskineri og udstyr og produktion vedvarende energi til brug på bedriften. I fødevareproduktionen og skovbruget kan investeringsstøtten bidrage til at udvikle innovative og mere bæredygtige metoder til forarbejdning af biobrændstoffer.

ii) Under akse 2 kan miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og skovbrugsforanstaltninger især bruges til at øge biodiversiteten ved at bevare artsrige vegetationstyper, beskytte og opretholde græsarealer og ekstensive former for landbrugsproduktion. Specifikke aktioner under akse 2, som f.eks. miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og skovrejsning kan også bidrage til at øge kapaciteten for mere effektiv forvaltning af vandressourcerne både kvantitativt og kvalitativt. Nogle af aktionerne inden for miljøvenligt landbrug og skovbrug bidrager desuden til at nedbringe udledningen af nitrogenoxid (N_2O) og metan (CH_4).

iii) Under akse 3 og 4 kan der ydes støtte til lokale projekter og samarbejde, der tager sigte på vedvarende energi og diversificering af produktionen til biobrændstoffer. Bevarelse af naturarven kan bidrage til at beskytte levesteder af høj landskabsmæssig værdi og værdifulde vandområder.

iv) Da alle landdistrikterne vil blive konfronteret med spørgsmål vedrørende klimaforandringer og vedvarende energi kan medlemsstaterne tilskynde Leader-grupperne til at tage disse spørgsmål op i deres lokale udviklingsstrategier som et tværgående tema. Disse grupper har forudsætningerne for at kunne bidrage til strategien for tilpasning til klimaforandringerne og til vedvarende energiløsninger, der er afpasset efter de lokale forhold.

v) Støtten skal som et generelt princip målrettes mod aktionstyper, der hænger sammen med de mål og bestemmelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1698/2005, og som bidrager til at skabe positive potentielle virkninger i lyset af de nye udfordringer, der er omhandlet i bilag II til nævnte forordning."

FINANSIERINGSOVERSIGT

1.	BUDGETPOST (2008): 67 03 05 02 05 03 05 04	BEVILLINGER (2008): (i mio. EUR) p.m. 4 032 36 832 12 927

2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:
Rådets forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere
Rådets forordning om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. […]/2008
Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013)

3. RETSGRUNDLAG:
Traktatens artikel 36 og 37

4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL:
– At foretage de nødvendige ændringer for at forenkle den fælles landbrugspolitik
– At give den fælles landbrugspolitik mulighed for at gribe de nye markedsmuligheder
– At tackle de nye udfordringer, der er forbundet med klimaforandringer, vandforvaltning og bioenergi.

5. FINANSIELLE VIRKNINGER	2009 (i mio. EUR)	2010 (i mio. EUR)	2011 (i mio. EUR)
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	–	–9	–180
5.1 INDTÆGTER FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	–	–	–

	2012 (i mio. EUR)	2013 (i mio. EUR)
5.0.1 UDGIFTSOVERSLAG	–115	–124
5.1.1 INDTÆGTSOVERSLAG	–55	–110

5.2 BEREGNINGSMÅDE:
Se venligst de vedlagte tabeller.

6.0 ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL? ~~JA~~ NEJ

6.1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET? ~~JA~~ NEJ

6.2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT? ~~JA~~ NEJ

6.3 BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER? JA ~~NEJ~~

BEMÆRKNINGER:
På årsbasis har reformen begrænsede nettovirkninger for budgettet (en besparelse på 14 mio. EUR i 2013). Forslaget har to vigtige konsekvenser for budgettet:
i) forøgelse af andelen af direkte betalinger, som vil blive fuldstændig afkoblet fra produktionen
ii) overførsel af et stigende årligt beløb (op til 2 mia. EUR i 2013) fra markedsforanstaltninger og direkte støtte til udvikling af landdistrikterne med det formål at tackle de nye udfordringer, der er nævnt ovenfor.

FORSLAGENES FINANSIELLE NETTOKONSEKVENSER FOR HVERT BUDGETKAPITEL

Regnskabsår	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
Indtægter					
6703 (reduceret beløb)				–55	–110
Udgifter					
05 02 Interventioner på landbrugsmarkeder	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Direkte støtte (før graduering)	0	0	–144	32	32
Nettobeløbet for 05 02 og 05 03 før graduering	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Direkte støtte (overførsel af beløb fremkommet ved graduering til udvikling af landdistrikter)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Udvikling af landdistrikter	0	563	977	1427	2022
NETTOUDGIFTER (05 02, 05 03 og 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
NETTOKONSEKVENSER FOR BUDGETTET, HERUNDER FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER (67 03, 05 02, 05 03 og 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

FORSLAGENES FINANSIELLE KONSEKVENSER FOR DE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER I MEJERISEKTOREN

Regnskabsår	**Retsgrundlag**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
MEJERISEKTOREN: – Konsekvenserne for tillægsafgiften som følge af forhøjelserne af mælkekvoten (færre indtægter)		–	–	–	–55,1	–110,2

FORSLAGENES FINANSIELLE KONSEKVENSER FOR MARKEDSSEKTOREN

Mio. EUR

Regnskabsår	**Retsgrundlag**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
A. Afskaffelse af jordudtagning og begrænsning af interventionsopkøb til hvede som angivet i forslaget						
Konsekvenserne for eksportrestitutionerne for korn		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Konsekvenserne for interventionsforanstaltningerne for korn, herunder begrænsning til hvede*	Art. 10-13 og art.18	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Andre foranstaltninger						
Støtte til stivelseskartofler	Art. 84a og 95a				–43,4	–43,4
Produktionsrestitution for stivelse	Tidligere art. 96			0,0	0,0	0,0

I ALT		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* Beregningerne til forslaget er foretaget på grundlag af opkøb af hvede til den fulde interventionspris. Men hvis intervention skal baseres på udbud (ifølge forslaget), skal disse beløb betragtes som de maksimale konsekvenser. Det er ikke muligt at sættes tal på en eventuel reduktion på dette stadie.

RISSEKTOREN – Afskaffelse af interventionsopkøb af ris	Art. 10			–	–	–
HØR OG HAMP – Koblet overgangsstøtte	Forord. 1234/2007 art. 92 - 94				–4,2	–8,1
TØRRET FODER – Afskaffelse af markedsstøtte	Forord. 1234/2007 Art. 86 - 90			–52,3	–145,2	–145,2
MEJERISEKTOREN						
A. <u>Mulige budgetkonsekvenser af foranstaltninger, der er gjort frivillige</u>						
– Interventionsopkøb af smør: fakultativ intervention ved licitation efter opkøb af 30 000 tons ved licitation	Art. 18					
– Interventionsopkøb af skummetmælkspulver: fakultativ intervention ved licitation efter obligatorisk opkøb af 109 000 tons ved licitation	Art. 18					
– Privat oplagring af smør gøres fakultativ under hensyn til markedssituationen	Art. 34a		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– Støtte til skummetmælkspulver, der anvendes til foder, gøres fakultativ under hensyn til markedssituationen	Art. 99					
– Støtte til kaseinproduktion gøres fakultativ under hensyn til markedssituationen	Art. 100					
B. <u>Foranstaltninger med budgetmæssige virkninger</u>						
– Afskaffelse af støtten til afsætning af smør	Tidligere art. 101		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– Afskaffelse af støtten til privat oplagring af ost	Tidligere art. 28, litra b)		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kvoteordning (blød landing)</u>						
– Konsekvenser for eksportrestitutionerne (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
MÆLK OG MEJERIPRODUKTER I ALT			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**
SVINEKØDSSEKTOREN – Afskaffelse af interventionsopkøb af svinekød	Tidligere art. 17		–	–	–	–
Ophævelse af artikel 44 i forordning (EF) nr. 1234/2007 (dyresygdomme) (a)	Tidligere art. 44	a	–	–	–	–

(a) I henhold til forslaget vil disse foranstaltninger fremover blive finansieret i henhold til den nye artikel 60 i den forordning, der afløser forordning (EF) nr. 1782/2003.
(b) Under forudsætning af, at den hypotese, der er valgt for at bevare markedsligevægten, holder.

FORSLAGENES FINANSIELLE KONSEKVENSER FOR DE DIREKTE BETALINGER

Regnskabsår	2008	2009	2010	2011	2012	2013
DIREKTE BETALINGER (før graduering)						
A. Konsekvenserne af indlemmelse af nye foranstaltninger i enkeltbetalingsordningen og afskaffelse af nogle eksisterende direkte betalinger			0,0	–90,0	85,8	85,8
B. Konsekvenserne af afkoblingen af nogle direkte koblede betalinger i enkeltbetalingsordningen			0,0	–54,1	–54,1	–54,1
C. Konsekvenserne af afkoblingen i enkeltbetalingsordningen af nogle tilbagekoblede direkte betalinger, der hidtil har været udelukket			0,0	0,0	0,0	0,0
DIREKTE BETALINGER I ALT (eksklusiv graduering)			**0,0**	**–144,1**	**31,7**	**31,7**
D. Overførsel af beløb opstået ved graduering til udvikling af landdistrikter			**563**	**977**	**1427**	**2022**

Regnskabsår	Retsgrundlag	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INDLEMMELSE AF NYE FORANSTALTNINGER I ENKELTBETALINGSORDNINGEN OG DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING OG AFSKAFFELSE AF NOGLE DIREKTE BETALINGER (før graduering)							
A. Nye foranstaltninger indlemmet i enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning	Afsnit III						
Tørret foder	Forslag					124,3	124,3
Lange hørfibre						8,1	8,1
Forarbejdningsstøtte – kartoffelstivelse						43,4	43,4
B. Afskaffelse af den eksisterende ordning med direkte betalinger							
Energiafgrøder	Tidligere art. 88				–90,0	–90,0	–90,0
C. Budgetmæssig virkning = A + B				**0,0**	**–90,0**	**85,8**	**85,8**

INDLEMMELSE AF KOBLEDE DIREKTE BETALINGER I ENKELTBETALINGSORDNINGEN/DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING (før graduering)							
A. <u>Nye foranstaltninger indlemmet i enkeltbetalingsordningen/ den generelle arealbetalingsordning</u>	Afsnit III						
Proteinafgrøder	Forslag				66,3	67,7	69,1
Ris					90,5	90,6	181,5
Nødder					98,6	98,9	99,3
Støtte til producenter af stivelseskartofler						63,4	64,0
Støtte til olivenplantager					105,2	105,5	105,8
Særlig kvalitetspræmie for hård hvede					94,4	94,5	94,6
I alt					**455,0**	**520,7**	**614,3**
B. <u>Afskaffelse af de tilsvarende koblede direkte betalinger</u>							
Proteinafgrøder	Art. 76 - 78				–86,6	–88,0	–89,4
Ris	Art. 79 - 82				–90,5	–90,6	–181,5
Nødder	Art. 83 - 87				–98,6	–98,9	–99,3
Støtte til producenter af stivelseskartofler	Art. 93 - 94					–63,4	–64,0
Støtte til olivenplantager	Art. 110i				–105,2	–105,5	–105,8
Særlig kvalitetspræmie for hård hvede	Art. 72 - 75				–128,2	–128,3	–128,4
I alt	Forord. 1782/2003				**–509,1**	**–574,8**	**–668,4**
C. <u>Budgetmæssig virkning = A + B</u>					**–54,1**	**–54,1**	**–54,1**

Regnskabsår	Retsgrundlag	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INDLEMMELSE I ENKELTBETALINGSORDNINGEN AF EKSISTERENDE TILBAGEKOBLEDE DIREKTE BETALINGER SOM FØLGE AF VALGFRI UDELUKKELSER (før graduering)							
A. Nye foranstaltninger indlemmet i enkeltbetalingsordningen	Afsnit III						
Betalinger for korn, olie- og proteinafgrøder					1526,7	1526,7	1526,7
Supplement for hård hvede					56,8	56,8	56,8
Særlig oksekødspræmie					51,9	52,5	106,3
Slagtepræmie, voksent kvæg					118,3	118,3	236,6
Slagtepræmie, kalve					66,4	66,4	132,7
Frø					30,9	30,9	30,9
Humle					2,6	2,6	2,6
B Afskaffelse af de tilsvarende tilbagekoblede direkte betalinger							
Betalinger for korn, olie- og proteinafgrøder					–1526,7	–1526,7	–1526,7
Supplement for hård hvede	Art. 66				–56,8	–56,8	–56,8
Særlig oksekødspræmie	Art. 68				–51,9	–52,5	–106,3
Slagtepræmie, voksent kvæg	Art. 68				–118,3	–118,3	–236,6
Slagtepræmie, kalve	Art. 68				–66,4	–66,4	–132,7
Frø	Art. 70, stk. 1a, litra a)				–30,9	–30,9	–30,9
Humle	Art. 68a				–2,6	–2,6	–2,6
C. Budgetmæssig virkning = A + B					**0,0**	**0,0**	**0,0**

FORSLAGENES FINANSIELLE KONSEKVENSER FOR UDVIKLINGEN AF LANDDISTRIKTER

Mio. EUR

Regnskabsår	2009	2010	2011	2012	2013
Beløb opstået ved øget obligatorisk graduering	0	563	977	1427	2022
I ALT	**0**	**563**	**977**	**1427**	**2022**